

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKEELMA.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOKONTTORIN
JULKAISEMA.

6.

1928.

Käytetyt lyhennykset.

Kunn. as.-kok. 1917: 4	merkitsee	Helsingin kaupungin kunnallinen asetuskokoelma 1917 n:o 4.
Kunn. as.-kok. 1911 kod., s. 429	»	Helsingin kaupungin kunnallinen asetuskokoelma, sisältävä 1911 vuoden loppuun asti annetut kunnalliset asetukset, sivu 429.
Kunn.-kert. 1917, s. 79	»	Kertomus Helsingin kaupungin kunnallishallinnosta 1917, sivu 79.
Suomen as.-kok. 1923: 3.	»	Suomen asetuskokoelma 1923 n:o 3.

Ajanluvunmukainen rekisteri

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1928.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1927				
Syyskuu	21	Helsingin kaupungin katujen, torien, yleisten paikkain, saarien, maatilojen y. m. nimien muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	42	92
1928				
Helmikuu	8	Helsingin kaupungin puhtaanapitohallituksen ohjesäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	1	1
»	»	Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	2	1
»	»	Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen tiliviraston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	3	2
»	»	Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	4	3
»	»	Helsingin kaupungin rakennuskonttorin tililaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	5	4
»	9	Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston ohjesääntö; sosialiministeriön vahvistama	13	17
»	17	Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta	6	5
Maaliskuu	2	Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun asetuksen 5 §:n 2 momentin b) kohdan muuttamisesta toisin kuuluvaksi	20	33
»	15	Omnibusautomobiilien konealustan ja korin rakenne ynnä muut varusteet; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös ..	22	38

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1928				
Maaliskuu	31	Helsingin kaupungin kansakoulujen ohjesääntö; kouluhallituksen vahvistama	7	6
Huhtikuu	4	Kansakoulujen oppilasluku luokkaa kohti; kaupunginvaltuuston päätös	—	10
»	»	Vapaaehtoisten apulaislääkärintointen perustaminen kaupungin sairaaloihin; kaupunginvaltuuston päätös	9	12
»	13	Kansakouluhuoneistojen luovuttaminen sivutarkoituksiin; kouluhallituksen kirjelmä	—	11
»	20	Kansankirjastolaki	11	13
»	27	Asetus kansankirjastoista	12	14
Toukokuu	4	Laki eräiden kieltolain säännösten muuttamisesta ja lisäyksistä sanottuun lakiin	23	41
»	11	Taksa maksuista, joita suoritetaan Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalassa; Uudenmaan läänin maaherran vahvistama	8	11
»	»	Laki sähkö-laitoksista	39	81
»	24	Helsingin kaupungin kunnan sairaanhoitajattarien johtosääntö; terveydenhoitolautakunnan vahvistama	10	12
»	25	Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun asetuksen muuttamisesta	21	33
»	30	Helsingin satamalaitoksen johtajan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	14	20
»	»	Helsingin kaupungin satamaliikennekonttorin johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	15	21
»	»	Helsingin kaupungin satamakannantakonttorin johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	16	26
»	»	Helsingin kaupungin jäänmurtajain toimintaohjesääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	17	30
»	»	Helsingin kaupungin maidontarkastamon johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	26	54
»	»	Maidontarkastamon neuvottelukunnan asettaminen; kaupunginvaltuuston päätös	—	54

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1928				
Toukokuu	30	Maidontarkastuksen järjestäminen; kaupungin- valtuuston päätös	27	55
Kesäkuu	4	Helsingin kaupungin kunnalliskodin ja työlai- toksen järjestyssäännöt; köyhäinhoitolauta- kunnan vahvistamat	29	57
»	13	Helsingin kaupungin työväenasuntojen hallin- non johtosäännön muuttaminen; kaupungin- valtuuston vahvistama	46	105
»	18	Raittiuslautakunnat ja raittiuspoliisit; valtio- neuvoston päätös	24	48
»	26	Tariffi, jonka mukaan Helsingin kaupungissa kannetaan lentokoneiden laskeutumis- ja oleskelumaksuja; sisäasiainministeriön vah- vistama	30	61
Syyskuu	5	Keuhkotautisten tiedonantotoimiston ja poli- klinikan nimen muuttaminen; kaupungin- valtuuston päätös	28	56
»	26	Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satama-alueilla säilytetyn tavaran paikan- vuokra maksetaan; satamahallituksen vah- vistama	18	31
»	»	Taksa, jonka mukaan kaupungin vaakamestari on oikeutettu kantamaan maksua, kun hän vaadittaessa palvelee yleisöä punnitsemalla tavaroita tullikäsitteystä riippumatta; sata- mahallituksen vahvistama	19	32
»	29	Järjestyssääntö ravintoloita, yömajoja, kah- viloita, biljardeja ja keilaratoja varten Uuden- maan läänin kaupungeissa, kauppaloissa sekä tiheästi asutuissa yhdyskunnissa; Uudenmaan läänin maaherran vahvistama	31	63
Lokakuu	12	Kadun erilleen aitaamisesta kannettavien mak- sujen veloittamistapa; rahatoimikamarin pää- tös	32	64
»	17	Sääntö Helsingin kaupungin palkkasääntöis- ten virkojen haltijoilta vaadittavasta kieli- taidosta; kaupunginvaltuuston vahvistama	33	65
»	»	Helsingin kaupunginvaltuuston kanslian johto- säännön muuttaminen; kaupunginvaltuus- ton vahvistama	34	69

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1928				
Lokakuu	25	Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen köyhäinhoitosopimus	35	70
»	31	Helsingin kaupungin työväenopistojen puheenjohtajaneuvoston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	38	80
Marraskuu	20	Kadun erilleen aitaamisesta kannettavien maksujen veloittamistavan muuttaminen; rahatoimikamarin päätös	—	65
Joulukuu	1	Denaturoitujen alkoholipitoisten aineiden valmistuksen, maahantuonnin ja myynnin järjestäminen ja silmälläpitäminen; valtioneuvoston päätös	25	51
»	»	Asetus Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen, Tukholmassa 25 päivänä lokakuuta 1928 tehdyn köyhäinhoitosopimuksen voimaansattamisesta	—	70
»	»	Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn köyhäinhoitosopimuksen soveltaminen; valtioneuvoston päätös	36	74
»	12	Teurastuslaitoksen johtajan viran perustaminen; kaupunginvaltuuston päätös	41	86
»	»	Helsingin kaupungin katujen, torien, yleisten paikkain, saarien, mautilojen y. m. nimien muutokset; sisäasiainministeriön vahvistamat	42	87
»	19	Helsingin kaupungin suomenkielisen työväenopiston ohjesääntö; kouluhallituksen vahvistama	37	77
»	28	Työaika keskeytymättömässä työssä; valtioneuvoston päätös	40	86
		Luettelo, käsittävä Helsingin kaupungin katujen, torien ja yleisten paikkain sekä kaupungille kuuluvien saarien, mautilojen y. m. nimet	—	93
		Muutokset kaupungin asemakaavaan vuonna 1928	43	101
		Muutokset jaotuskaavoihin vuonna 1928	44	102
		Muutokset palkkasääntöisten virkojen luokitteluun vuonna 1928	45	102

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1928.

	Sivu
Apulaislääkärinotimet, sairaalain vapaaehtoiset	12
Asemakaava, muutokset siihen	101
Asetus, kansankirjastoista	14
moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta	33
valtion palkkauksen perusteista annetun asetuksen muuttamisesta ..	6
Biljardit, järjestyssäännöt niitä varten	63
Denaturoidut alkoholipitoiset aineet	51
Jaotuskaavat, muutokset niihin	102
Johtosääntö, kassa- ja tililaitoksen, sen muutos	3
kaupunginvaltuuston kanslian, sen muutos	69
kunnan sairaanhoitajattarien	12
maidontarkastamon	54
puhtaanapitolaitoksen, sen muutos	1
puhtaanapitolaitoksen tiliviraston	2
rakennuskonttorin tililaitoksen, sen muutos	4
satamakannantakonttorin	26
satamalaitoksen johtajan	20
satamaliikennekonttorin	21
työväenasuntojen hallinnon, sen muutos	105
työväenopistojen puheenjohtajaneuvoston	80
Järjestyssäännöt, kunnalliskodin ja työlaitoksen	57
Järjestyssääntö, ravintolain, kahvilain y. m.	63
Kadut, niiden nimien muuttaminen	87
Kahvilat, järjestyssääntö niitä varten	63
Kansakoulut, niiden ohjesääntö	6
niiden oppilashuku luokkaa kohti	10
Kansankirjastolaki	13
Kansankirjastot, asetus niistä	14
Kassa- ja tililaitos, sen johtosäännön muutos	3
Katujen nimistö	93
Kaupunginvaltuusto, sen kanslian johtosäännön muutos	69
Kellaradat, järjestyssääntö niitä varten	63
Keuhkotautisten tiedonantotoimisto ja poliklinikka, sen nimen muuttaminen	56
Kielitaito, virkojen haltijoilta vaadittava	65
Kieltolaki, sen muuttaminen	41
Kunnalliskoti, sen järjestyssäännöt	57
Köyhäinhuoltosopimus, pohjoismainen	70, 74
Laki, sähkölaitoksista	81
Ks. Kansankirjastolaki, Kieltolaki.	
Lentokoneet, niiden laskeutumis- ja oleskelumaksut	61
Maatilat, kaupungin, niiden nimien muuttaminen	87
Maidontarkastamo, sen johtosääntö	54
sen neuvottelukunta	54

	Sivu
Maidontarkastus, sen järjestäminen	55
Maksut, kadun erilleen aitaamisesta, niiden veloittamistapa	64
lentokoneiden laskeutumisesta ja oleskelusta	61
punnitsemisesta tullikäsitteystä riippumatta	32
sairaanhoidosta tuberkuloosisairaalaissa	11
satama-alueilla säilytetyistä tavaroista	31
Mootoriajoneuvoliikenne, siitä annetun asetuksen muuttaminen	33
Ohjesääntö, kansakoulujen	6
puhtaanapitohallituksen, sen muutos.....	1
suomenkielisen työväenopiston	77
työnvälitystoimiston	17
Omnibusautomobiilit, niiden rakenne	38
Poliisilaitos, sen viroista ja toimista suoritettava palkkaus	5
Puheenjohtajaneuvosto, työväenopistojen	80
Puhtaanapitohallitus, sen ohjesäännön muutos	1
Puhtaanapitolaitos, sen johtosäännön muutos	1
sen tiliviraston johtosääntö	2
Punnitseminen, tullikäsitteystä riippumatta, siitä suoritettavat maksut	32
Raittiuslautakunnat	48
Raittiuspoliisit	48
Rakennuskonttori, sen tililaitoksen johtosäännön muutos	4
Ravintolat, järjestyssääntö niitä varten	63
Sairaalat, vapaaehtoisten apulaislääkärintointen perustaminen niihin ..	12
Sairaanhoitajattaret, kunnan, niiden johtosääntö	12
Satama-alue, sillä säilytetyistä tavaroista suoritettavat maksut	31
Satamajäänmurtajat, niiden toimintaohjesääntö	30
Satamakannantakonttori, sen johtosääntö	26
Satamalaitoksen johtaja, sen johtosääntö	20
Satamaliikennekonttori, sen johtosääntö	21
Sähkölaitokset, laki niistä	81
Sääntö, virkojen haltijoilta vaadittavasta kielitaidosta	65
Taksa, satama-alueilla sijaitsevien varastopaikkojen	31
tuberkuloosisairaalan	11
vaakamestarin	32
Tariffi, lentokoneiden laskeutumis- ja oleskelumaksujen	61
Teurastuslaitos, sen johtajan viran perustaminen	86
Tiililaitos, rakennuskonttorin, sen nimen ja johtosäännön muutos	4
Tilivirasto, puhtaanapitolaitoksen	2
Torit, niiden nimien muuttaminen	87
Tuberkuloosihuoltotoimisto	56
Tuberkuloosisairaala, sen sairasmaksutaksa	11
Työaika, keskeytymättömässä työssä	86
Työlaitos, sen järjestyssäännöt	57
Työväenasunnot, niiden hallinnon johtosäännön muutos	105
Työväenopisto, suomenkielinen, sen johtosääntö	77
Työväenopistot, niiden puheenjohtajaneuvoston johtosääntö	80
Vaakamestari, taksa hänen suorittamastaan punnitsemisesta tullikäsitteystä riippumatta	32
Virat, niiden haltijoilta vaadittava kielitaito	65
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	102
Yleiset paikat, niiden nimien muuttaminen	87
Yömajat, järjestyssääntö niitä varten	63

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1928. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOKONTTORI. N:o 1.

Sisällys: 1. Helsingin kaupungin puhtaanapitohallituksen ohjesäännön muutos, s. 1. — 2. Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen johtosäännön muutos, s. 1. — 3. Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen tiliviraston johtosääntö, s. 2. — 4. Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön muutos, s. 3. — 5. Helsingin kaupungin rakennuskonttorin tililaitoksen johtosäännön muutos, s. 4. — 6. Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta, s. 5. — 7. Helsingin kaupungin kansakoulujen ohjesääntö, s. 6. — 8. Taksa maksuista, joita suoritetaan Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalassa, s. 11. — 9. Vapaaehtoisten apulaislääkärintointen perustaminen kaupungin sairaaloihin, s. 12. — 10. Helsingin kaupungin kunnan sairaanhoitajattarien johtosääntö, s. 12. — 11. Kansankirjasto-laki, s. 13. — 12. Asetus kansankirjastoista, s. 14.

1. Helsingin kaupungin puhtaanapitohallituksen ohjesäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 8 p:nä 1928.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1920 : 2)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin puhtaanapitohallitukselle kesäkuun 15 p:nä 1920 vahvistetun ohjesäännön 7 §:n muutettuna näin kuuluvaksi:

7 §. Puhtaanapitohallituksen tilit hoitaa erityisen johtosäännön mukaan puhtaanapitolaitoksen tilivirasto.

Puhtaanapitohallituksen kassavirastona on rahatoimikonttori.

2. Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 8 p:nä 1928.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1920 : 4)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitokselle marraskuun 24 p:nä vahvistetun johtosäännön 2, 3, 5 ja 7 §§ muutettuina näin kuuluviksi, kumoten samalla mainitun johtosäännön 6 §:n ja muuttaen 7 §:n järjestysnumeron 6:ksi:

2 §. Puhtaanapitolaitoksen henkilökuntana, sen tiliviraston henkilökuntaa lukuun ottamatta, ovat johtaja, tarkastaja, varastonhoitaja ja tarpeellinen määrä konttoriapulaisia.

Johtajan valitsee kaupunginvaltuusto viran oltua puhtaanapitohallitukselta ja sen toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa haettavana ja hallituksen annettua lausuntonsa hakijoista.

Tarkastajan ja varastonhoitajan ottaa puhtaanapitohallitus virkojen oltua hallitukselta ja sen toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa haettavana ja johtajan annettua lausuntonsa hakijoista.

Konttoriapulaiset sekä muun henkilökunnan, joka ei kuulu puhtaanapitolaitoksen tilivirastoon, ottaa hallitus johtajan ehdotuksesta.

3 §. Johtajan, joka on puhtaanapitolaitoksen esimies, velvollisuutena on:

5 §. Varastonhoitajan velvollisuutena on:

b) hoitaa puhtaanapitolaitoksen tiliviraston kamreerin antamien ohjeiden mukaan varaston kirjanpitoa ja laatia tarpeelliset ilmoitukset; sekä

6 §. Puhtaanapitolaitoksen tilit hoitaa erityisen johtosäännön mukaan puhtaanapitolaitoksen tilivirasto.

Puhtaanapitolaitoksen kassavirastona on rahatoimikonttori.

3. Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen tiliviraston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 8 p:nä 1928.

1 §. Puhtaanapitolaitoksen tiliviraston tehtävänä on tämän johtosäännön sekä Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä noudattaen hoitaa puhtaanapitohallituksen ja puhtaanapitolaitoksen tilejä.

Tilivirasto on puhtaanapitohallituksen ja lähinnä puhtaanapitolaitoksen johtajan alainen.

2 §. Tiliviraston henkilökunnan muodostavat kamreeri, kirjanpitäjä ja tarpeellinen määrä konttoriapulaisia sekä vahtimestari.

3 §. Kamreerin, jolla tulee olla perusteelliset tiedot kirjanpidossa sekä tuntemus sen soveltamisesta kameraalisissa laitoksissa, valitsee kaupunginvaltuusto viran oltua puhtaanapitohallitukselta ja sen toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa haettavana ja hallituksen annettua lausuntonsa hakijoista.

Kirjanpitäjän ottaa hallitus viran oltua hallitukselta ja sen toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa haettavana sekä kamreerin annettua lausuntonsa hakijoista.

Konttoriapulaiset ja vahtimestarin ottaa hallitus kamreerin ehdotuksesta.

4 §. Kamreerin velvollisuutena on:

- 1) johtaa ja lähinnä valvoa tiliviraston suoritettavia töitä;
- 2) olla kutsusta saapuvilla puhtaanapitohallituksen kokouksissa;

3) tehdä hallitukselle tilivirastoa koskevia esityksiä ja ehdotuksia;
 4) valmistella ja hallitukselle esitellä tilivirastoa koskevat asiat;
 5) allekirjoittaa tiliviraston kirjelmät ja muut lähtevät asiakirjat;
 6) toimituttaa laskujen ja muiden maksukirjain numerotarkastus, valvoa, että ne ovat oikeilla tilimerkinnöillä varustetut sekä huolehtia niiden maksettaviksi määräämisestä sillä tavoin kuin hallitus päättää;

7) puhtaanapitolaitoksen johtajalle ajoissa ilmoittaa, milloin määrärahat eivät riitä enempiin maksuihin;

8) valvoa, että maksujen veloitus toimitetaan voimassa olevien määräysten ja tehtyjen sopimusten mukaan;

9) laatia määräajan kuluessa tiliviraston tilinpäätökset;

10) rahatoimikonttorille, revisionikonttorille ja puhtaanapitohallitukselle antaa säädetyt kuukausitaseet;

11) ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin maksamatta jätettyjen laskujen perimiseksi; sekä

12) antaa puhtaanapitohallituksen ja -laitoksen vuosikertomusta varten tarvittavia tietoja.

5 §. Kirjanpitäjän ja konttoriapulaisten velvollisuutena on suorittaa tiliviraston kirjanpito- ja konttorityöt kamreerin ohjeiden mukaisesti.

Kirjanpitäjä on sitäpaitsi velvollinen kamreerin kesälomalla tai tilapäisesti estyneenä ollessa oman toimensa ohella hoitamaan kamreerin virkaa.

6 §. Tiliviraston viranpitäjät ovat Helsingin kaupungin kunnallisten viranpitäjien palvelusehtosäännön yleisten määräysten alaiset.

4. Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 8 p:nä 1928.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1918 : 4 ja 1921 : 1)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitokselle joulukuun 17 päivänä 1918 vahvistetun johtosäännön 10 §:n, sellaisena kuin se kuuluu kaupunginvaltuuston helmikuun 9 p:nä 1921 tekemän päätöksen johdosta, muutettuna näin kuuluvaksi:

10 §. Kaupungin tilivirastot itsenäisin maksumääräysoikeuksin mutta ilman omaa kassavirastoa ovat:

sairaalain tilivirasto;

rakennuskonttorin tilivirasto;

puhtaanapitolaitoksen tilivirasto; sekä

maatalouskonttori.

Näistä on sairaalain tilivirasto kaupungin sairaalahallituksen, rakennuskonttorin tilivirasto kaupungin yleisten töiden hallituksen,

puhtaanapitolaitoksen tilivirasto puhtaanapitohallituksen ja maatalouskonttori maatalouslautakunnan alainen.

Kaikkien näiden tilivirastojen kassavirastona on rahatoimikonttori.

5. Helsingin kaupungin rakennuskonttorin tililaitoksen johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 8 p:nä 1928.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1922 : 4)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin rakennuskonttorin tililaitokselle joulukuun 20 p:nä 1922 vahvistetun johtosäännön allamainitut §§ muutettuina kuulumaan seuraavasti, muuttaen samalla otsakkeessa esiintyvän sanan »tililaitos» sanaksi »tilivirasto»:

1 §. Helsingin kaupungin rakennuskonttorin tilivirastolla, joka on kaupungin yleisten töiden hallituksen alainen, on tehtävänä tämän johtosäännön ja Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitosjohtosäännön määräyksiä noudattaen hoitaa rakennuskonttorin sekä erityisen hallinnon alaisten rakennustöiden tilejä.

2 §. Tiliviraston henkilökuntana ovat kamreeri ja kirjanpitäjä, kumpikin menosäännöllä, sekä tarpeellinen määrä konttoriapulaisia.

3 §. Kamreerin asiana on:

- 1) johtaa ja lähinnä valvoa tilivirastolle kuuluvia töitä;
- 2) olla saapuvilla kaupungin yleisten töiden hallituksen kokouksissa;
- 3) hallitukselle tehdä tilivirastoa koskevia esityksiä ja ehdotuksia;
- 4) valmistella ja, ellei kaupungininsinööri ole itselleen varannut esittelyä, hallitukselle esitellä tilivirastoa koskevat asiat;
- 5) allekirjoittaa tiliviraston kirjelmät ja muut lähtevät asiakirjat;
- 6) hallituksen kokouksiin laatia luettelo maksumääräyksistä, jotka on annettu hallituksen lähinnä edellisen kokouksen jälkeen;
- 7) tarkastaa laskut ja muut maksukirjat, katsoa että niissä on oikea tilimerkintä sekä huolehtia niiden maksettaviksi määräämisestä sillä tavoin kuin hallitus päättää;
- 8) hallitukselle ajoissa ilmoittaa, milloin myönnettyt määrärahat eivät enää maksuihin riitä;

13) antaa hallituksen vuosikertomuksia varten tarvittavia taloudellista laatua olevia tietoja.

4 §. Kirjanpitäjän asiana on:

- 1) kamreerin ohjeiden mukaisesti pitää sekä tiliviraston järjestelmällinen kirjanpito että sellainen erikoiskirjanpito, jota rakennuskonttorin toiminnan laatuun nähden saattaa katsoa tarpeelliseksi;

2) ylipäätään avustaa kamreeria viraston töissä; sekä

5 §. Konttoriapulaisten asiana on avustaa kamreeria ja kirjanpitäjää tiliviraston kirjanpito- ja konttoritöissä.

6 §. Tiliviraston viranpitäjät ovat Helsingin kaupungin kunnallisten viranpitäjien palvelusehtosäännön yleisten määräysten alaiset.

6. Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 17 p:nä 1928. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1928 : 60)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 53)

Valtiovarainministeriön esittelystä muutetaan täten, sovellettavaksi kuluvan vuoden alusta lukien, valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista 31 päivänä tammikuuta 1924 annetun asetuksen 3 § sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 13 päivältä elokuuta 1927, näin kuuluvaksi:

3 §. Alempana mainitut virat ja toimet luetaan palkkaussuokkiin seuraavasti:

IV palkkaussuokka: 75,000 markkaa.

Helsingin poliisimestari.

VII palkkaussuokka: 57,000 markkaa.

Helsingin poliisimestarin lainopillinen apulainen.

VIII palkkaussuokka: 52,500 markkaa.

Helsingin poliisimestarin apulainen.

Helsingin poliisilaitoksen etsivän osaston johtaja.

X palkkaussuokka: 43,500 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen sihteeri.

XI palkkausluokka: 39,000 markkaa.

 Helsingin poliisilaitoksen toimiupseeri.

XII palkkausluokka: 36,000 markkaa.

 Helsingin poliisilaitoksen lääkäri, vanhempi komisario ja etsivän osaston johtajan apulainen.

Poliisilaitoksen muiden virkojen ja toimien suhteen *vt. kunn. as.-kok. 1927 : 53.*

7. Helsingin kaupungin kansakoulujen ohjesääntö.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä helmikuun 8 p:nä 1928).

Kouluhallituksen vahvistama maaliskuun 31 p:nä 1928.

I. Johto ja valvonta.

1 §. Helsingin kaupungin kansakouluilla on kaksi johtokuntaa, toinen suomenkielisillä, toinen ruotsinkielisillä kouluilla. Lastensuojelulautakunnan alaisiin koulukoteihin perustettujen kansakoulujen yhteisenä johtokuntana on kuitenkin lastensuojelulautakunta.

Kaupunki muodostaa kaksi kansakoulujen tarkastusaluetta, suomen- ja ruotsinkielisen.

2 §. Kansakoulujohtokunnan tulee, sen lisäksi, mitä johtokunnalla kansakoululaitoksesta voimassa olevien lakien ja asetusten sekä tämän ohjesäännön mukaan muuten on velvollisuutena:

1) määrätä lukukaudet ja päivittäiset opetusajat, huomioon ottaen, että kouluvuosi alkaa syyskuun 1 päivänä ja päättyy toukokuun 31 päivänä;

2) päättää koulun johtajaa kuultuaan anomuksista, jotka koskevat kouluhuoneistojen tilapäistä käyttämistä lukukausien kestäessä muihin kuin koulun omiin tarkoituksiin; sekä

3) meno- ja tulosääntöehdotuksen laadintaan, kannantavarain säilytykseen, tilitykseen ja kirjanpitoon, laskujen hyväksymiseen ja kirjaanpanoon, inventaukseen sekä kiinteistö- ja kalustoluetteloiden laadintaan nähden valvoa Helsingin kaupungin kassa- ja tili-
laitoksen johtosäännössä olevien määräysten noudattamista.

3 §. Johtokunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Pöytäkirjan pitämistä varten johtokunta ottaa sihteerin, jonka sitä paitsi tulee laatia lähtevät toimituskirjat ja varmentaa ne.

4 §. Kansakoulujohtokunnassa ratkaistaan asiat äänestyksellä. Äänten käydessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

5 §. Suomen- ja ruotsinkielisellä johtokunnalla on kumpaiselakin kansliansa. Kansliatehtävät suorittaa tarpeellinen kanslihenkilökunta, jonka asianomainen johtokunta ottaa.

6 §. Taloudellisten asiain hoitoa varten toimii sekä suomenkielisissä että ruotsinkielisissä kansakouluissa eri taloudenhoitaja, jonka tehtävänä on hoitaa kansakoulujen taloutta siitä annettujen määräysten mukaan. Hänen tulee olla saapuvilla johtokunnan kokouksissa.

7 §. Kaupunginvaltuusto valitsee asianomaisen kansakoulujohtokunnan esityksestä kaksi kansakoulutarkastajaa suomen- ja yhden ruotsinkielistä kansakoululaitosta varten.

8 §. Suomenkielisten kansakoulujen ensimmäisen tarkastajan tulee, sen lisäksi, mitä kansakoulutarkastajalla kansakoululaitoksesta voimassaolevien lakien ja asetusten sekä tämän ohjesäännön mukaan muuten on velvollisuutena:

1) valmistaa ja esitellä kansakoulujohtokunnan käsiteltävät asiat;

2) hoitaa kansakoulutarkastajan arkistoa, pitää opettajista nimikirjaa, samoin kuin valvoa, että koulujen nimi-, arvostelu- ja päiväkirjoja y. m. säännöllisesti pidetään;

3) antaa opettajille selityksiä, neuvoja ja ohjeita kaikissa niissä tapauksissa, joiden varalta ohjesäännössä ei ole määräyksiä;

4) kutsua vähintään kerran lukukaudessa opettajakunta koolle keskustelemaan koulua koskevista asioista;

5) mikäli mahdollista joka lukupäivä määrätunnilla sekä lomaaikana niin usein kuin tarve vaatii olla tavattavana kansakouluksaliassa;

6) hoitaa kaupungin koulukoteihin perustettujen kansakoulujen tarkastusta;

7) neuvoteltuaan taloudenhoitajan kanssa päättää vieraspaikkakuntalaisten lasten kouluun ottamisesta ja antaa oppivelvollisuuslain 10 §:ssä mainittu suostumus kaupunkiin kuuluville lapsille koulunkäyntiin vieraalla paikkakunnalla; sekä

8) vuosittain ennen lokakuun loppua kaupunginvaltuustolle lähettää kertomus kansakoulujen toiminnasta lähinnä edellisenä kouluvuotena.

9 §. Suomenkielisten kansakoulujen toisen tarkastajan velvollisuutena on:

1) tarkalleen seurata tarkastusalueeseensa kuuluvien kansakoulujen toimintaa, hoitaen opetuksen, järjestyksen ja kurinpidon valvontaa näissä;

2) valvoa, että koulujen opetusvälineet ovat kunnossa;

3) yksissä neuvoin ensimmäisen tarkastajan kanssa järjestää opetus kouluissa;

4) valvoa yksityisesti annettavaa opetusta;

5) koulujen lukupäivinä kahdesti viikossa ja tarvittaessa useammin määräaikana olla tavattavana koulujen kansliassa; sekä

6) olla saapuvilla johtokunnan kokouksissa, joissa hänellä on oikeus lausua mielipiteensä.

10 §. Ruotsinkielisten kansakoulujen tarkastajan tulee, sen lisäksi, mitä kansakoulutarkastajalla kansakoululaitoksesta voimassa olevien lakien ja asetusten sekä tämän ohjesäännön mukaan muuten on velvollisuutena, suorittaa ne tehtävät jotka on mainittu tämän ohjesäännön 8 §:ssä sekä 9 §:n 1, 2 ja 4 kohdassa.

11 §. Tarkastajaneuvoston, jonka muodostavat kaupungin kolme kansakoulutarkastajaa ja kaksi kansakoulujen taloudenhoitajaa, tehtävänä on kansakoululaitoksen johdon yhtenäisyyden voimassa pitäminen. Tarkastajaneuvosto kokoontuu tarpeen mukaan virassa vanhemman, joko suomenkielisten kansakoulujen ensimmäisen tarkastajan tahi ruotsinkielisten kansakoulujen tarkastajan kutsusta. Näissä kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa.

Tarkastajaneuvoston tehtävät määrätään lähemmin kaupunginvaltuuston vahvistamassa johtosäännössä.

12 §. Kansakoulujen terveydellisten olojen silmälläpitoa varten on tarpeellinen määrä koululääkäreitä ja kouluhoitajattaria, jotka toimivat kaupunginvaltuuston vahvistaman kaupungin kansakoulujen terveydenhoito-ohjesäännön mukaan.

13 §. Voimistelun ja urheilun lähempää valvontaa varten kaupunginvaltuusto asettaa, sittenkuin tarkastajaneuvosto, hankittuaan johtokuntien lausunnot, on tehnyt ehdotuksen, kaksi voimistelunneuvojaa, toisen mies- ja toisen naispuolisen, yhteisesti suomenkielisiä ja ruotsinkielisiä sekä koulukoteihin perustettuja kansakouluja varten.

Voimistelunneuvojat toimivat johtosäännön mukaan, jonka tarkastajaneuvosto yksissä neuvoin johtokuntien kanssa vahvistaa.

II. Johtajat ja opettajat.

14 §. Kansakoulujohtokunta perustaa, kaupunginvaltuuston vahvistaman menosäännön rajoissa, tarpeelliset johtajan- ja opettajanvirat.

15 §. Kansakoulujen johtajat nauttivat johtajantoimistaan palkkion sekä kutakin johdossaan olevaa luokkaa kohti määrätyn lisäpalkkion.

Kansakoulujohtokunta voi osittain vapauttaa johtajan opetusvelvollisuudesta.

16 §. Opettajanvirka, joka osoittautuu tarpeettomaksi, on lakkautettava.

Opettaja, jonka virka lakkautetaan, on velvollinen vastaanottamaan vastaavanlaisen opettajanviran toisessa koulussa. Jos sellaista ei voida opettajalle tarjota, suoritetaan hänelle rahapalkka siihen saakka, kuin hän saa uuden toimen kaupungin palveluksessa, ei kuitenkaan kauemmin kuin yhden vuoden. Milloin tästä toimesta tuleva palkkaus on mainittua rahapalkkaa pienempi, korvattakoon hänelle sanottuna aikana ero.

17 §. Opettaja saa kaupungilta pohjapalkan sekä lisäystä määrävuosien palveluksesta kaupungin sääntöpalkkaisten viranpitäjien palkkausohjesäännön sekä eläkettä kaupunginvaltuuston hyväksymien eläkeperusteiden mukaan. Kuitenkaan alköön opettajan palkka liittako laissa kansakoululaitoksen kustannuksista säädettyä alinta palkkaa ja ikälisiä maksettaessa otettakoon huomioon vuonna 1926 kesäkuun 8 päivänä annetun kansakoululaitoksen kustannuslain 24 ja 25 pykälän määräykset.

18 §. Jos opettaja sairauden tai muun laillisen syyn takia on estetty virkaansa hoitamasta, maksetaan sijaisen palkkio kaupungin kunnallisten viranpitäjien palvelusehtoja koskevan säännön mukaan.

19 §. Yläkansakoulun opettaja ja jatkokoulun käytännöllisten aineiden opettaja olkoon velvollinen opettamaan kahdeksan-kolmatta viikkotuntia sekä alakansakoulun opettaja, jatkokoulun tietopuolisten aineiden opettaja ja apukoulun opettaja neljäkolmatta viikkotuntia.

III. Koulumuodot.

20 §. Kaupungin kansakoulut toimivat ala- ja yläkoulaina, joihin liittyy riittävä määrä jatkoloukkia.

Alakansakoulussa on kaksi ja yläkansakoulussa neljä vuosiluokkaa. Jatko-opetus on kaksivuotinen.

21 §. Kansakoulujen jatko-opetus on ensimmäisenä oppivuotena yleisluontoista, kuitenkin niin järjestettyä, että se tähtää ammattielämän tarpeiden ja vaatimusten tyydyttämiseen.

Toisena oppivuotena se sovitetaan eri ammattialoille valmistavaksi, ja on siinä seuraavat linjat:

- 1) kauppalinja,
- 2) eri teollisuuslinjat,
- 3) kotitalouslinja.

Sen lisäksi järjestetään toisenakin oppivuotena yleislinja niitä oppilaita varten, joita ei voida sijoittaa erikoislinjoille.

Jatkoloukkien vuotuinen työaika on sama kuin kansakoulujen. Viikottainen tuntiluku on ensimmäisenä vuotena 30—32 ja toisena 8—10, ollen kaupunginvaltuustolla kuitenkin valta eri esityksestä päättää jonkun koulun viikkotunteja lisättäväksi toisena vuotena.

Ensimmäisenäkin vuotena järjestetään supistettua jatko-opetusta oppilaille, jotka ovat ammattiopissa tahi muussa lapsille soveliaassa työssä.

Supistettua jatko-opetusta voidaan antaa joko iltakoulussa, yhdenpäivänkoulussa tai yhdistetyssä ilt- ja yhdenpäivänkoulussa.

22 §. Vähälahjaisille lapsille tarkoitettun apukoulun ja sen jatko-opetuksen järjestämisestä määrää kansakoulujohtokunta.

23 §. Samalla luokalla opetettavien oppilaiden lukumäärä ei saa nousta yläkansakoulussa yli neljäkymmenen ja alakansakoulussa yli kolmenkymmenenkuuden. Jos oppilasmäärä nousee

suuremmaksi, on luokka jaettava, ellei oppilaiden ylimäärää sopivasti voida sijoittaa toiselle vastaavalle luokalle samassa tai toisessa koulutalossa.

Kansakoulujohtokunnat ovat velvolliset valvomaan, ettei suomen- eikä ruotsinkielisten kansakoulujen oppilasluku 1929 vuoden päättyessä keskimäärin luokkaa kohti ole 33 vähempi, jatkokoulujen, apukoulujen ja eristettyjen, laitakaupungilla sijaitsevien koulujen luokkia lukuun ottamatta, sekä että se ainakin tällä tasolla pysytetään. *Kaup.valt. päätös huhtik. 4 p:ltä 1928.*

Korkeimmasta oppilasmäärästä, joka jatko- ja apukoulussa saadaan kullekin luokalle ottaa, määrää kansakoulujohtokunta.

24 §. Puhevikaisia lapsia varten on kansakoulujohtokunnalla oikeus ottaa koulun palvelukseen ääntämisen opettajia tarpeen mukaan.

25 §. Oppivelvollisten lasten luettelossa mainitut sokeat ja kuuromykät ilmoitetaan tarkastajan välityksellä kouluhallitukselle.

IV. Oppilaiden koulunkäynti.

26 §. Oppivelvollisten lasten luettelomisesta huolehtii kansakoulujohtokunta. Lasten säännöllisen koulunkäynnin valvomisessa on koululla oikeus käyttää lastensuojelulautakunnan apua.

27 §. Ilmoituksen lapsen kouluun ottamisesta tekee hänen huoltajansa koulun johtajalle. Huoltajan on silloin jätettävä papin tai muun asianomaisen viranomaisen todistus, jossa on mainittu sekä lapsen nimi, ikä ja syntymäpaikka että vanhempien nimet ja ammatti. Myös on esitettävä todistus lapsen rokotuksesta.

28 §. Yläkansakouluun päästäkseen tulee lapsen olla alakansakoulun käynyt. Kuitenkin pääsköön yläkansakouluun sekin lapsi, joka on muulla tavoin saavuttanut vastaavan tieto- ja taitomäärän.

29 §. Varattomille oppilaille annetaan ravinto- ja vaatetusapu, joka kustannetaan, milloin tarkoitukseen lahjoitettujen rahastojen korot eivät riitä, kaupunginvaltuuston myöntämästä määrärahasta.

30 §. Kansa- ja jatkokoulun oppilaiden opetusvälineet ja käsityötarpeet kustantaa kunta sen mukaan, kuin yleiset lait säätävät ja kaupunginvaltuusto lähemmin määrää.

31 §. Kunkin lukukauden päättyessä on oppilaalle annettava todistus. Kun oppilas on asianmukaisesti käynyt kansakoulun, saakoon hän siitä päästötodistuksen. Samoin on päästötodistus annettava oppilaalle, joka on suorittanut jatkokoulun oppimäärän. Päästötodistuksen jäljennöksestä suoritetaan sen antajalle viiden markan maksu.

Joka on yksityisesti suorittanut kansakoulun kurssia vastaavan opinnäytteen, kansakoulutarkastajan saapuvilla ollessa ja haluaa saada siitä tarkastajan hyväksymän todistuksen, lunastakoon tämän tarkastajalta 25 markan maksusta.

V. Järjestys ja kurinpito.

32 §. Yleisen järjestyksen silmälläpito kansakouluissa on koulujen johtajain asiana.

Opettajain on valvottava oppilaiden käytöstä sekä koulussa että, mikäli mahdollista, koulun ulkopuolella.

33 §. Jollei kasvatuksellinen ohjaus tai yksityinen varoitus ole riittävän tehokas kurin ylläpitämiseksi, voidaan tarvittaessa käyttää seuraavia rangaistuksia:

1) varoitusta luokan edessä;

2) seisottamista luokassa, ei kuitenkaan enempää kuin puoli tuntia;

3) jälki-istumista, ei kuitenkaan enempää kuin puoli tuntia alaja yksi tunti yläkoulussa.

Vaikeammissa tapauksissa voidaan jälki-istumista yksissä neuvon johtajan kanssa määrätä tunniksi ala- ja kahdeksi tunniksi yläkansakoulussa ja jatkoluokilla. Kahta tuntia kauemmin kestävään jälki-istumiseen, jota voidaan määrätä vain yläkoulun III ja IV luokan tai jatkokoulun oppilaalle, tuomittakoon kansakoulutarkastajan suostumuksella. Tämä rangaistus kärsitään yksinäisessä huoneessa sopivan valvonnan alaisena.

Jos oppilasta on rangaistu tämän pykälän 3 mom. mukaan, on siitä merkintä tehtävä luokan päiväkirjaan, minkä ohella rangaistuksesta on ilmoitettava oppilaan huoltajalle.

34 §. Jos oppilaan havaitaan tarvitsevan erityistä huolenpitoa, ilmoittakoon kansakoulutarkastaja siitä kouluhallitukselle tai kaupungin lastensuojelulautakunnalle tarpeellisiin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

VI. Kassa- ja tilivirasto.

35 §. Kansakoulujen kassa- ja tilivirastona on rahatoimikonttori.

Ylläolevan ohjesäännön on kouluhallitus vahvistanut edellyttämällä, että rahatoimikamari, milloin se aikoo luovuttaa kouluhuoneistoja sivutarkoituksiin, pyytää asianomaisen johtokunnan lausuntoa. *Kouluhallituksen kirjeinä huhtik. 13 p:ltä 1928.*

8. Taksa maksuista, joita suoritetaan Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalassa.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistama toukokuun 11 p:nä 1925.

Hoitomaksuja on Helsingin kaupunkikunnan tuberkuloosisairaalassa suoritettava vuorokaudelta seuraavasti:

Kaupungin henkikirjoissa olevat henkilöt:

yleisessä sairassalissa	Smk	15:—
puoliyksityisessä huoneessa	»	25:—
yksityishuoneessa	»	40:—

Toispaikkaiset henkilöt:

yleisessä sairassalissa	Smk 40: —
puoliyksityisessä huoneessa	» 50: —
yksityishuoneessa	» 80: —

15 vuotta nuoremmat lapset suorittavat yleisessä sairassalissa puolet yllämainituista maksuista.

Muuten on voimassa ne yleiset määräykset, jotka sisältyvät 30 päivänä elokuuta 1927 vahvistettuun taksaan maksuista, joita suoritetaan hoidosta Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa.

9. Vapaaehtoisten apulaislääkärintointen perustaminen kaupungin sairaaloihin.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 4 piltä 1928.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä: oikeuttaa sairaalahallituksen vapaaehtoisiksi apulaislääkäreiksi kaupungin sairaaloihin sopimuksen mukaan ottamaan enintään 20 laillistettua lääkäriä, joille ei kuulu muuta etua kuin maksuton ruoka ja, hallituksen harkinnasta riippuen, myös vapaa asunto sairaalassa, ja jotka otetaan yhdeksi vuodeksi siten että sopimuksen voi asianomaisen ylilääkärin esityksestä pitentää enintään kahdella vuodella yhdeksi vuodeksi kerrallaan; sekä

määrätä, että edellä mainitut toimet on ennen täyttämistä julistettava haettaviksi.

10. Helsingin kaupungin kunnan sairaanhoitajattarien johtosääntö.

Terveydenhoitolautakunnan vahvistama toukokuun 24 p:nä 1928.

1 §. Kunnan sairaanhoitajattaren ottaa terveydenhoitolautakunta asianomaisen aluelääkärin ehdotuksesta.

Toistaiseksi otetaan ainoastaan Käpylän sairaanhoitajatar yllä mainituin tavoin. *Kaup. valt. päätös huhtik. 19 piltä 1922.*

Muut 9 hoitajatarta asettaa kaupungin käytettäväksi diakonissalaitos.

Kunnan sairaanhoitajatar on lähinnä aluelääkärin alainen.

Kunnan sairaanhoitajattaren velvollisuutena on:

1) käydä aluelääkärin määräyksestä varattomien tai vähävaraisten sairaiden luona heidän kodeissaan ja antaa lääkärin määräysten mukaisesti sairaalle tarvittavaa hoitoa sekä, mikäli mahdollista on, koettaa neuvoa jotakuta sairaan kodissa olevaa henkilöä tähän, jotta tämä voisi, sittenkun kunnan sairaanhoitajatar jättää sairaan kodin, ryhtyä tätä hoitamaan; kumminkin tulee sairaanhoitajattaren edelleen valvoa hoitoa.

Jos sairaan tila huonontuu, tulee sairaanhoitajattaren hetimiten tästä ilmoittaa aluelääkärille.

2) ottaa hoitaakseen alueläkäarin suostumuksella sellaisia alueella asuvia vähävaraisia potilaita, joita muu kaupungissa toimiva lääkäri hoitaa.

2 §. Sairaanhoitajattaren tulee tehdä kaikki voitavansa saada kseen parannuksia aikaan puhtauteen ja tarkoitustaan vastaavaan ilmanvaihtoon nähden niissä kodeissa, joissa hän käy. — Hänen tulee samalla valvoa, että lääkäriin antamia määräyksiä tarkoin noudatetaan eikä hän hätätilassa saa kieltäytyä itse hankkimasta ja laittamasta sopivaa ruokaa sairaalle. Ellei tällaiseen toimenpiteeseen köyhyyden vuoksi voida ryhtyä ilman apua ulkoapäin, tulee sairaanhoitajattaren koettaa saada tarpeellista avustusta tähän tarkoitukseen köyhäinlaitokunnalta tai hyväntekeväisyyslaitoksista ja yhdistyksistä.

Jos lääkäri katsoo sairaan ottamisen sairaalaan tarpeelliseksi, tulee sairaanhoitajattaren myös tässä avustaa häntä sekä koettaa neuvoin ja keinoin saada sellaiset olosuhteet sairaan kodissa korjatuiksi, jotka voivat olla esteenä sairaan poistamiseksi kotoa, ja tulee hänen siis esim. äidin ollessa sairaana koettaa hankkia tilaa lapsille sellaista tarkoitusta varten tarkoitettuihin laitoksiin tai myös huolehtia hoitajattaren hankkimisesta kotiin sekä ryhtyä muihin samantapaisiin toimenpiteisiin.

3 §. Työstään tulee kunnan sairaanhoitajattaren tehdä merkintöjä, joista hänen vuosittain tulee antaa aluelääkärille yhteen veto, seuraavan tammikuun kuluessa.

4 §. Kunnan sairaanhoitajattaren velvollisuutena on pitää luetteloja hänen hoidettavikseen uskoduista sairaanhoitotarpeista sekä myös hoitaa niitä huolellisesti.

5 §. Kunnan sairaanhoitajatar on, ellei toisin ole sovittu, Helsingin kaupungin kunnallisten viranpitäjän palvelusehtosäännön yleisten määräysten alainen.

6 §. Tämä johtosääntö koskee myös soveltuviissa osissa diakonisseja, jotka toimivat kunnan sairaanhoitajattarina.

11. Kansankirjastolaki.

Annettu huhtikuun 20 p:nä 1928. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1928 : 131)

1 §. Kansansivistyksen kohottamista ja kansalaisten itseopiskelun edistämistä tarkoittavain, valtion avustamain kunnallisten ja yhdistysten kirjastojen keskusjohtoa ja valvontaa sekä yleensä kansankirjastotoiminnan kehittämistä varten asetetaan kouluhallituksen yhteyteen valtion kirjastotoimikunta ja lähinnä sen johdon ja valvonnan alainen valtion kirjastotoimisto.

2—3 §§. — — — — —

4 §. Kunnan tulee, saadaksen kansankirjastotoiminnalleen valtiolta avustusta, käyttää kansankirjastotoiminnan hyväksi omalla alueellaan vuosittain määräraha, joka, 5 §:n I momentissa mainittu valtioapu mukaan luettuna, vastaa vähintään yhtä markkaa kutakin edellisenä vuonna kunnassa hengillepantua asukasta kohti.

5 §. Kunta saa vuotuista valtioapua 50 % kansankirjastojensa todellisista menoista, sekä rajaseudulla ja vähävaraisella paikkakunnalla valtioneuvoston harkinnan mukaan lisäavustusta aina 50 %:iin saakka. Samalle kunnalle suoritettavat avustukset saavat nousta yhteensä enintään 30,000 markkaan.

Kirjaston todelliseksi menoiksi katsotaan rahassa maksettavat palkat, kirjallisuuden ostamiseen ja sitomiseen, kirjahyllyjen, kaappien ynnä kirjastotarpeiden hankintaan, niin myös tarpeellisiin painatuksiin käytettävät varat sekä, milloin kirjastolla on käytettävänä yksinomaan sitä varten varattu tarkoituksenmukainen huone tai huoneisto, sen vuokramäärä tai, jos kirjasto on kunnan omassa rakennuksessa eikä sen aikaansaamiseen ole saatu 6 §:ssä mainittua valtioapua, kirjastohuoneen tai -huoneiston vuokra-arvo valtioneuvoston vahvistamain perusteiden mukaan kuin myös kirjastohuoneen tai -huoneiston lämmitys- ja valaistuskulut, niinkään valtioneuvoston vahvistamain perusteiden mukaan.

6 §. — — — — —

7 §. Jos kunta suostuu siihen, että sen kansankirjasto toimii maakuntakirjastona tai useiden kuntien kirjastotoimintaa avustavana paikalliskeskuksena, voidaan sille valtioneuvoston harkinnan mukaan antaa lisäavustusta eduskunnan tätä tarkoitusta varten myöntämistä varoista.

8 §. — — — — —

9 §. Valtioapu voidaan antaa joko rahana tai kirjoina taikka molempina.

10 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

11 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1929.

12. Asetus kansankirjastoista.

Annettu huhtikuun 27 p:nä 1928. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1928 : 144)

Huhtikuun 20 päivänä 1928 annetun kansankirjastolain 10 §:n nojalla säädetään, opetusministerin esittelystä, täten seuraavaa:

III L u k u.

Kirjastojen valtioapu.

14 §. Kunta saa kansankirjastolain 5 ja 6 §:n mukaista avustusta kirjastolleen, jos se täyttää seuraavat ehdot:

1) että kirjastolla on kunnanvaltuuston vahvistamat säännöt, jotka ovat valtion kirjastotoimikunnan hyväksymien perusteiden mukaan laaditut;

2) että kaikki kunnan jäsenet sekä kunnan alueella pitempiaikaisesti oleskelevat henkilöt saavat kirjastosta lainata kirjoja ilmaiseksi ja mahdollisimman vähällä vaivalla ja että käsikirjasto ja lukusali, missä sellainen on, on maksuttomasti kaikkien halukkaiden käytettävissä;

3) että kirjastolla on kunnanvaltuuston määrääjäksi valitsema johtokunta;

4) että kirjastolla on vakinainen hoitaja, joka lähinnä vastaa sen hoidosta;

5) että kirjastonhoitajan ja muiden kirjastossa säännöllisesti palvelevain kirjastoammatillisten virkailijain pätevyys vastaa 15 §:ssä määrättyjä pätevyysvaatimuksia;

6) että kirjastonhoitajan ja muiden kirjastoammatillisten virkailijain toimien tultua avoimiksi ne täytetään 16 §:ssä määrättyä menettelyä noudattamalla;

7) että kirjasto siinä tapauksessa, että kunnalla on muita kirjastoja, on yhteistoiminnassa näiden kanssa;

8) että kirjaston tilit vuosittain tarkastetaan samassa järjestyksessä kuin muiden kunnan laitosten tilit;

9) että kirjasto sijaitsee sopivassa, mikäli mahdollista, sitä varaten varatussa huoneistossa ja on palovakuutettu;

10) että kirjasto on auki määrääjain, maaseudulla vähintään kaksi ja kaupungeissa vähintään neljä kertaa viikossa;

11) että kirjastoa ja sen lainausliikettä hoidetaan huolellisesti ja tarkoituksenmukaisesti ja sen toiminnasta pidetään kirjastotoimikunnan määräysten mukaista tilastoa;

12) että kirjastoa käytetään siinä määrin, että sen voidaan katsoa vastaavan todellista tarvetta;

13) että kirjastossa ei ole epäsiiveällisenä tai muuten ala-arvoisena pidettävää kirjallisuutta;

14) ettei kirjastosta ilman kirjastontarkastajan hyväksymistä poisteta muita kuin loppuunkuluneita kirjoja;

15) että kirjasto on kirjastotoimiston johtajan ja asianomaisen kirjastontarkastajan valvonnan ja tarkastuksen alaisena;

16) että kirjaston johdossa ja hoidossa noudatetaan valtion kirjastotoimikunnan tarpeellisiksi katsomia määräyksiä; sekä

17) että, jos kirjasto lakkaa toimimasta, sen kirjakokoelma käytetään valtion kirjastotoimikunnan hyväksymällä tavalla.

15 §. Valtioopua saavien kunnallisten kirjastojen kirjastoammatillisten virkailijain pätevyysvaatimukset ovat

a) yli 15,000 asukasta käsittävien kaupunkien kirjastojen johtajain: yliopistollinen opinarvo tai asianomaisille yliopiston opettajille suoritettut filosofiankandidaattitutkintoa vastaavat tutkinnot sekä monipuolista käytännöllistä kokemusta kirjastotyössä ja alan laajaa teoreettista tuntemusta;

b) muiden kaupunkien kirjastojen johtajain sekä kaikkien kaupunkien kirjastojen apulaismoittajain, sivukirjastojen hoitajain ja kirjastoapulaisten, ynnä maalaiskuntien kirjastojen niiden hoitajain, joiden vuosipalkka on vähintään 12,000 markkaa: yläkansakoulunopettajan kelpoisuus tai suoritettu keskikoulun oppimäärä sekä valtion kirjastotoimikunnan hyväksymä kirjastokurssi päättävine tutkintoineen tai todistus siitä, että asianomainen on muulla tavalla hankkinut itselleen sitä vastaavat tiedot ja taidot;

c) — — — — —

16 §. Valtioapua saavien kunnallisten kirjastojen hoitajain ja kirjastoammatillisten virkailijain toimet täytetään niiden avoimiksi tultua seuraavalla tavalla.

Johtokunta tai se muu kunnan viranomainen, jolle valitsemisoikeus kirjaston sääntöjen mukaan kuuluu, julistaa toimen viipymättä ainakin kahdessa paikkakunnalla leviävässä sanomalehdessä haettavaksi vähintään 20 päivän kuluessa sekä valitsee siihen hakujan päätyttyä sen määrättyt kelpoisuusvaatimukset täyttävän hakijan, joka on katsottava taitavimmaksi ja soveliaimmaksi. Vaalin tuloksesta ilmoitetaan asianomaiselle kirjastontarkastajalle tai, kysymyksen ollessa kaupunginkirjastosta, kirjastotoimiston johtajalle, ja liitetään oheen ote asian käsittelyä koskevasta pöytäkirjasta, jäljennös hakuilmoituksista ynnä kaikki hakemuskirjat. Jos tämä hyväksyy vaalin, ilmoittaa hän siitä asianomaiselle kunnan viranomaiselle, mutta ellei hän sitä hyväksy, tulee hänen vaatia selitystä ja ellei hän tähän tyydy, alistaa asia valtion kirjastotoimikunnan lopullisesti ratkaistavaksi.

17—18 §§. — — — — —

19 §. Valtioapua anottaessa on oheen liitettävä todisteet kirjaston menoista sinä vuonna, jota varten avustusta haetaan. Todisteiden lähettämisestä voi kirjastotoimiston johtaja myöntää vapautuksen suurimmille kirjastoille, jolloin niiden sijasta on liitettävä oikeaksi todistetut tiliotteet.

20 §. Tarkemmat määräykset valtioapuanomuksiin liitettävistä selvityksistä sekä avustusten jakotavasta antaa valtion kirjastotoimikunta.

IV L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

21 §. — — — — —

22 §. Tämän asetuksen 15 §:ssä määrätty kirjastovirkailijain pätevyysvaatimukset tulevat voimaan vuoden 1932 alusta.

23 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1929.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1928. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOKONTTORI. N:o 2.

Sisällys: 13. Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston ohjesääntö, s. 17. — 14. Helsingin satamalaitoksen johtajan johtosääntö, s. 20. — 15. Helsingin kaupungin satamaliikennekonttorin johtosääntö, s. 21. — 16. Helsingin kaupungin satamakannantakonttorin johtosääntö, s. 26. — 17. Helsingin kaupungin satamajäänmurtajain toimintaohjesääntö, s. 30. — 18. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satama-alueilla säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan, s. 31. — 19. Taksa, jonka mukaan kaupungin vaakamestari on oikeutettu kantamaan maksua, kun hän vaadittaessa palvelee yleisöä punnitsemalla tavaroita tullikäsittelystä riippumatta, s. 32.

13. Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama helmikuun 9 p:nä 1928.

1 §. Helsingin kaupungin työnvälitystoimiston tehtävänä on välittää työnhakijoille soveliaista työtä sekä työnantajille soveliaista työvoimaa.

Toimisto välittää työntekijöitä kaikille työaloille, hankkien mahdollisuuden mukaan paikkoja kaikkiin ammatteihin kuuluville sekä miehettä naispuolisille työnhakijoille. Tämän tarkoituksen saavuttamiseksi toimisto on jaettu osastoihin, joista yksi huolehtii merimiesten työnvälityksestä.

Toimiston tulee tarkoin seurata kaupungin ja sen ympäristön työoloja sekä huolehtia tarjonnan ja kysynnän saattamisesta toistensa yhteyteen työmarkkinoilla ja tässä tarkoituksessa toimia yhteydessä muiden paikkakuntien työnvälitystoimistojen ja -asiamiesten kanssa.

2 §. Toimiston käyttäminen on vapaa kaikille työntekijöille ja työnantajille heidän kotipaikkaansa katsomatta. Kuitenkin se palvelee ensi sijassa oman kunnan jäseniä.

Välitys on maksuton.

3 §. Työnvälitystoimistoa johtaa kaupunginvaltuuston alainen johtokunta, johon valtuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan: kaksi työnantajain edustajaa ja yhden niiden varamiehen sekä kaksi työntekijäin edustajaa ja yhden niiden varamiehen, senjälkeen kuin valtuusto on ennen vaalin toimittamista kehoittanut Suomen työnantajain keskusliiton hallitusta esittämään työnantajain ja Suomen ammattijärjestön toimikuntaa työntekijäin edustajain ehdokkaita; sekä

puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, jotka eivät kuulu työnantajiin eivätkä työntekijöihin.

4 §. Lähinnä valvomaan merimiesten työnvälitysosaston toimintaa työnvälitystoimiston johtokunta valitsee kalenterivuodeksi

kerrallaan apujohtokunnan, johon kuuluvat puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana työnvälitystoimiston johtokunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä jäsenenä kaksi laivanvarustajain ja kaksi merimiesten edustajaa; molempain ryhmäin edustajille on valittava yksi varamies kummallekin.

Vuosittain, ennen mainitun vaalin toimittamista, työnvälitystoimiston johtokunta kehoittaa vähintään yhden laivanvarustajain ja yhden merimiesten järjestön hallitusta esittämään järjestönsä puolesta ehdokkaita merimiesten työnvälitysosaston johtokuntaan.

5 §. Työnvälitystoimiston johtokunnan ja merimiesten työnvälitysosaston johtokunnan jäsenet saavat palkkiota kaupunginvaltuuston vahvistaman määrän.

6 §. Työnvälitystoimiston johtokunnan velvollisuutena on:

1) valvoa, että toimisto toimii voimassa olevain asetusten ja ohjesääntönsä, kaupunginvaltuuston päätösten sekä sosialiministeriön antamien ohjeiden mukaan;

2) tarpeen vaatiessa sosialiministeriölle ja sen työnvälitystarkastajalle sekä kaupungin viranomaisille tehdä esityksiä toimenpiteistä työttömyyden ja sen seurausten lieventämiseksi kaupungissa ja erittäin asettua yhteistoimintaan paikkakunnan muiden työttömyyden vastustamiseksi toimivien liittymäin ja laitosten kanssa;

3) vahvistaa toimiston ja sen eri osastojen järjestyssäännöt ja työjärjestys;

4) määrätä toimiston aukioloaika, ottamalla huomioon rahatoimikamarin ja sosialiministeriön antamat tätä koskevat määräykset;

5) antaa lausunto ja tehdä esitys toimiston johtajanviran täyttämisestä sekä tarpeen vaatiessa johtajan eroittamisesta;

6) laatia ja rahatoimikamarille antaa toimiston meno- ja tuloarvioehdotus sekä valvoa, että toimiston kirjanpidossa, inventauksessa sekä laskujen tarkastuksessa ja hyväksymisessä noudatetaan Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitosjohtosäännön määräyksiä; sekä

7) vuosittain ennen huhtikuun loppua kaupunginvaltuustolle antaa kertomus toimiston toiminnasta edellisenä kalenterivuotena.

Merimiesten työnvälitysosaston ja sen johtokunnan tehtävistä säädetään lähemmin erityisessä johtosäännössä.

7 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen ollessaan estyneenä, varapuheenjohtajan kutsusta tai milloin vähintään kaksi jäsentä sitä vaatii. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneinä saapumasta kokoukseen valitaan tilapäinen puheenjohtaja.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun tieto kokouksesta on annettu johtokunnan määräämällä tavalla ja kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään yksi työnantajain ja yksi työntekijäin edustaja on saapuvilla. Päätöstä tehtäessä äänestämällä tulee yhtä monen työnantajain ja työntekijäin edustajan ottaa siihen osaa. Tarvittaessa määrätään arvalla, kenen asianomaisesta ryhmästä on pysyttävä äänestyksestä poissa, minkä jälkeen päätös

tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä; äänten käydessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Varajäsenellä on oikeus olla läsnä johtokunnan kokouksissa, mutta äänivalta ainoastaan, milloin hän tulee poissaolevan varsinaisen jäsenen sijaan.

8 §. Johtokunnan kokouksista tehdään pöytäkirja, jossa on mainittava läsnäolevat jäsenet, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset, viimeksimainitut lyhyin perusteluin, kun johtokunta katsoo sen tarpeelliseksi. Jos päätös tehdään äänestämällä, on jäsenellä oikeus saada eroava mielipiteensä pöytäkirjaan merkityksi.

Johtokunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa työnvälitystoimiston johtaja johtokunnan sihteerinä. Merimiesten työnvälitysosaston johtokunnan kirjelmät varmentaa tämän osaston johtaja.

9 §. Työnvälitystoimiston palveluksessa on toimistonjohtaja sekä tarpeellinen määrä osastonjohtajia, vakinaisia ja ylimääräisiä apulaisia ynnä vahtimestareita.

Toimistonjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto, sen jälkeen kuin virka on johtokunnan toimesta ollut kolmenkymmenen päivän kuluessa siltä haettavana ja se on antanut lausunnon hakijoista.

Osastonjohtajat, vakinaiset apulaiset ja vahtimestarit ottaa ja eroittaa johtokunta toimistonjohtajaa kuultuaan. Merimiesten työnvälitysosaston johtajan ottaa ja eroittaa tämän osaston johtokunta.

Ylimääräiset apulaiset ottaa ja eroittaa toimistonjohtaja.

Muuten noudatetaan kaupungin viranpitäjän palvelusehtoja, palkkausta ja virantoimitusta koskevia säännöksiä.

10 §. Toimistonjohtajan velvollisuutena on:

1) johtaa ja jakaa työnvälitystoimiston työt;
2) osastonjohtajain avustamana hoitaa toimiston kirjeenvaihto välitysasioissa;

3) hoitaa toimiston talous ja kirjanpito;

4) toimia johtokunnan sihteerinä;

5) seurata kaupungin ja sen ympäristön työmarkkinoita, antaa niistä tietoja työnhakijoille ja työnantajille sekä tarpeen vaatiessa tehdä niistä ilmoituksia sosialiministeriölle ja sen työnvälitystarkastajalle ynnä toimiston johtokunnalle ja muille kunnan viranomaisille;

6) valvoa, että toimiston välitystoiminnassa syntynyt tilastoaineisto sekä korttiluettelot pidetään asianmukaisessa kunnossa;

7) antaa sosialiministeriön työnvälitystarkastajalle sekä rahatoimikamarille säännölliset viikkoilmoitukset ja kuukausikertomukset;

8) vuosittain ennen huhtikuun 15 päivää laatia ehdotus kertomukseksi toimiston toiminnasta edellisen vuoden aikana;

9) vuosittain ajoissa valmistaa ja johtokunnalle antaa ehdotus toimiston seuraavan vuoden menosäännöksi; sekä

10) muuten noudattaa työnvälityksestä voimassa olevia asetuksia ja säännöksiä sekä johtokunnan ynnä sosialiministeriön ja sen työnvälitystarkastajan antamia määräyksiä.

11 §. Osastonjohtajain ja apulaisten tulee noudattaa työnvälityksestä voimassa olevia asetuksia ja säännöksiä sekä johtokunnan ja toimistonjohtajan antamia määräyksiä ja ohjeita.

12 §. Toimistoon ilmoittautuessaan on työnhakijan annettava itsestään ja työnantajan tarjoamastaan työpaikasta ne tiedot, jotka vahvistettuihin kaavakkeisiin tarvitaan.

Toimisto osoittaa töitä työnantajain ja työnhakijain toivomusten mukaan, koettaen aina, mikäli siihen on tilaisuutta, sijoittaa sopivimman henkilön kuhunkin työpaikkaan. Milloin työnhakijain työkivvyssä ja työtaidossa ei ole eroa, toimisto ensi sijassa välittää työtä pakollisesti työttöminä oleville oman kunnan jäsenille ja niistä lähinnä sellaisille, joilla on perheitä elätettävänä.

Välittäessään työtä tämän kaupungin ulkopuolella sijaitsevalle paikkakunnalle toimiston tulee katsoa, että työnantajan ja työnhakijan välillä tehdään sopimus työehdoista ja matkakulujen korvauksesta, ja on semmoinen sopimus merkittävä kirjoihin.

13 §. Ellei työnhakija saa toimiston välityksellä työtä, on toimiston pyydettäessä annettava hänelle siitä todistus.

14 §. Työriidan aiheuttama työnseisaus ei vaikuta muutosta toimiston toiminnassa. Kuitenkin toimiston tulee hankkia tarkat tiedot riidan laadusta ja laajuudesta sekä antaa niistä tietoja työnvälitystä hakeville henkilöille.

15 §. Valituksia toimiston toimintaa vastaan voidaan kirjallisesti tehdä johtokunnan puheenjohtajalle, ja on hänen esitettävä ne johtokunnan ratkaistavaksi.

16 §. Henkilöltä, joka ei noudata toimistolle vahvistettuja ohje- ja järjestyssääntöjä, eikä toimiston viranpitäjän antamia määräyksiä tai käyttäytyy toimistossa häiritsevällä tavalla, voi toimiston johtaja kieltää työnvälityksen sekä oleskelemisen toimistossa. Jos tällainen kieltö on aijottu kestämään kuukautta pitemmän ajan, on asia alistettava johtokunnan ratkaistavaksi.

17 §. Työnvälitystoimiston kassa- ja tilivirasto on rahatoimikonttori.

14. Helsingin satamalaitoksen johtajan johtosääntö.

[Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 30 p:nä 1928.]

1 §. Helsingin kaupungin satamalaitosta johtaa lähinnä satamahallituksen alaisena satamalaitoksen johtaja, joka samalla toimii hallituksen puheenjohtajana.

2 §. Satamalaitoksen johtajan tehtävänä on, sen lisäksi mitä satamahallinnon ohjesäännössä ja muissa kaupungin viranpitäjiä koskevissa säännöissä määrätään:

1) johtaa ja valvoa satamaliikennettä sekä satamaa siihen kuuluvine laitteineen, hoitaa satamalaitoksen taloutta ja eritoten valvoa satamatulojen kannantaa ja tilitystä;

2) tarkata kaupan, merenkulun ja muiden elinkeinojen kehitystä, sikäli kuin tällä on merkitystä satamaliikenteelle, sekä satamaolojen kehitystä ulkomailla ja esittää toimenpiteitä tai toimivaltansa nojalla itse ryhtyä toimenpiteisiin satamaliikenteen edistämiseksi ja turvaamiseksi;

3) käsitellä ja ratkaista satamahallitukselle kuuluvat vähäisemmät tai kiireelliset juoksevat asiat sekä merkityttää tähän valtuutukseen perustuvat päätöksensä päätösluetteloon ja esitellä ne satamahallituksen seuraavassa kokouksessa; sekä

4) valvoa satamahallituksen käsiteltäväksi joutuvien asiain valmistelua ja hallituksen päätösten toimeenpanoa.

15. Helsingin kaupungin satamaliikennekonttorin johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 30 p:nä 1928.

1 §. Helsingin kaupungin satamaliikennekonttorin tehtävänä on pitää silmällä kaupungin satamalaitteita sekä sen satamaliikenteessä tarvittavien alusten käyttöä, osoittaa paikka saapuville laivoille, vuokrata satama-alueella varastopaikkoja, veloittaa maksuja sinne varastoon pannusta tavarasta sekä yleensä valvoa, että satamajärjestyksen määräyksiä noudatetaan.

Satamaliikennekonttori on kaupungin satamahallituksen ja lähinnä satamalaitoksen johtajan valvonnan alainen.

2 §. Satamaliikennekonttorin palveluksessa on satamakapteeni, apulaissatamakapteeni, tarpeellinen määrä satamamestareita, konttorin ilmoitusosaston johtaja ja apulaisjohtaja sekä tarpeellinen määrä tarkastuskonstaapeleita, satamakonstaapeleita, satamaviskaaleja, kirjoitusapulaisia, pakkaajia, parmaaajia, vartijoita, kaupungin jäänmurtaajien päällystä ja miehistö sekä tarpeellinen määrä moottoriveneiden hoitajia ja muita apulaisia.

3 §. Satamakapteenin, apulaissatamakapteenin, satamamestarin ja satamaliikennekonttorin ilmoitusosaston johtajan virkoja haettaessa on hakemuksiin liitettävä mainetodistus, merikapteenintodistus, lääkärintodistus ja ansioluettelo.

4 §. Satamakapteenin ottaa toimeensa kaupunginvaltuusto, sittenkuin virka on satamahallituksen toimesta ollut julistettuna hallitukselta haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa ja tämä on hakijoista antanut lausunnon.

Apulaissatamakapteenin, satamamestarit sekä ilmoitusosaston johtajan ja apulaisjohtajan ottaa toimeensa satamahallitus, sittenkuin virat ovat olleet julistettuina siltä haettaviksi kolmenkymmenen päivän kuluessa sekä satamakapteeni on hakijoista antanut lausunnon.

Muut satamaliikennekonttorin viranhaltijat ottaa toimiinsa satamahallitus satamakapteenin ehdotuksesta.

5 §. Satamakapteenin ja apulaissatamakapteenin, satamamestarin ja satamaliikennekonttorin ilmoitusosaston johtajan virkoja täytettäessä on erityistä huomiota kiinnitettävä hakijain merimies- ja laivanpäälliköntoimintaan sekä ulkomaisten kielten taitoon.

Ilmoitusosaston apulaismohtajan sekä tarkastuskonstaapelin ja satamakonstaapelin virkoja täytettäessä on erityistä huomiota kiinnitettävä hakijain merimiestoimintaan, ja se hakija on asetettava etusijalle, joka taitaa jotakin satamaliikenteessä yleisesti käytettävää ulkomaista kieltä.

6 §. Satamakapteenin tulee:

- 1) johtaa ja valvoo konttorin toimintaa ja satamain käyttöä sekä vastata siitä satamahallitukselle;
- 2) valvoo, että sataman liikenteelle luovutettuja osia niihin kuuluvine rakennuksineen ja laitoksineen tarkoituksenmukaisella tavalla käytetään kauppa- ja merenkulun tarpeisiin sekä, elleivät ne ole asianmukaisessa kunnossa, tehdä siitä asianomainen ilmoitus;
- 3) seurata kehitystä toiminta-alallansa sekä tehdä siitä aiheutu- via ehdotuksia satamaliikenteen parantamiseksi;
- 4) valmistella ja satamahallitukselle esitellä konttoria koskevat asiat;
- 5) laatia merenkulkuteknillisiä selvityksiä ja antaa lausuntoja merenkulkuasioissa;
- 6) valvoo tavarain purkamista, lastaamista ja varastoonpanoa koskevain satamajärjestyksen määräysten noudattamista sekä pitää huolta nosturien, varppauslaitteiden y. m. sataman koneellisten lait- teiden, alusristikkojen ja muun kaupungille kuuluvan, satama- liikenteessä tarvittavan kaluston käytettäväksi luovuttamisesta ja vuokraamisesta;
- 7) valvoo, että hänen alaisensa viranhaltijat täyttävät velvolli- suutensa ja suorittavat heille uskotut tehtävät sekä sitä varten heiltä vaatia päivittäin ilmoituksia ja toimittaa tarkastuksia;
- 8) laatia ja satamahallitukselle toimittaa konttorin henkilökun- nan kesäloman jakeohdotukset;
- 9) pitää silmällä kaupungille kuuluvien jäänmurtajien ja moot- toriveneiden päällystää ja miehistää, näiden aluksien kunnossapitoa, kulkua ja käyttämistä sekä valvoo, että jäänmurtajain toiminnasta suoritettavat maksut veloitetaan satamahallituksen vahvistaman taksan mukaan;
- 10) pitää silmällä sisäsatamien suulla olevain rautatien kääntö- siltojen avaamista ja sulkemista;
- 11) huolehtia siitä, että hengenpelustuslaitteita on riittävästi saatavissa sekä että ne ovat asianmukaisessa kunnossa;
- 12) huolehtia sellaisten kuulutusten ja muiden tiedonantojen julkipanemisesta, joiden tulee olla satamaliikennöitsijäin nähtävinä, sekä julkipanoista, joissa varoitetaan menemästä heikolle jälle;
- 13) tulipalon sattua satama-alueella rientää palopaikalle ja johtaa siellä sammutusta, kunnes palopäällystö saapuu, sekä ryhtyä palopäällystön määräämiin toimenpiteisiin laivojen siirtämiseksi y. m.;

14) allekirjoittaa konttorin kirjelmät ja muut lähtevät asiakirjat;

15) tarkastaa laskut ja muut suoritusta koskevat asiakirjat sekä katsoa, että niihin on tehty oikeat tilimerkinnot ja että ne on asianmukaisesti viety kirjoihin;

16) satamahallitukselle hyvissä ajoin ilmoittaa, milloin myönnettyt määrärahat ovat loppumaisillaan;

17) vuosittain satamahallituksen määräämän ajan kuluessa toimittaa hallitukselle ehdotus konttorin meno- ja tuloarvioksi seuraavaa vuotta varten;

18) pitää silmällä konttorin kalustoa sekä vuosittain tammikuun kuluessa rahatoimikonttorille toimittaa satamaliikennekonttorin kalstoluettelot asianmukaisesti tarkastettuina;

19) vuosittain helmikuun kuluessa toimittaa satamahallitukselle kertomus konttorin toiminnasta lähinnä edellisenä vuonna;

20) virantoimituksessa ollessaan käyttää virkapukua tai virkamerkkiä sekä merellä kulkiessaan satamalaitokselle vahvistettua lippua;

21) lähtiessään konttorista sen aukioloaikana ilmoittaa, missä hän on tavattavissa; sekä

22) valvoa Helsingin kaupungin satamajärjestyksen noudattamista ja itse muutoin noudattaa mainitun satamajärjestyksen ja kaupungin satamahallinnon ohjesäännön määräyksiä.

7 §. Apulaissatamakapteenin tulee:

1) avustaa satamakapteenia satamain käytön johtamisessa ja valvonnassa;

2) satamakapteenin poissa ollessa suorittaa hänen tehtävänsä;

3) joka päivä satamakapteenin määräämänä aikana olla tavattavissa satamaliikennekonttorissa sekä sinne mikäli mahdollista ilmoittaa, missä hän muulloin virka-aikana on tavattavissa;

4) virantoimituksessa ollessaan käyttää virkapukua tai virkamerkkiä; sekä

5) muutoin suorittaa ne tehtävät, jotka satamakapteeni hänelle antaa.

8 §. Satamamestarin tulee:

1) päivittäisiä tarkastuksia toimittamalla valvoa järjestystä hänelle uskotulla alueella;

2) pitää silmällä satamalaitteita ja koneellisia varusteita sekä huolehtia siitä, ettei hänen alueellansa olevia siltoja kuormiteta liiaksi;

3) valvoa, että hänen alaisensa toimenhaltijat täyttävät velvollisuutensa ja antavat täydelliset sekä muutenkin oikeat tiedot maksujen veloittamista varten;

4) antaa satamakapteenille tietoja saapuneista ja lähteneistä laivoista ynnä muista toiminta-alueellansa sattuneista tapahtumista; sekä

5) joka päivä satamakapteenin määräämänä aikana olla tavattavissa toiminta-alueensa konttorissa;

6) olla virantoimituksessa jos satamahallitus tai satamakapteeni niin määrää, muuallakin kuin omalla virka-alueellansa;

7) virantoimituksessa ollessaan käyttää virkapukua tai virkamerkkiä; sekä

8) muutoin noudattaa satamajärjestyksen sekä satamakapteenin ja apulaissatamakapteenin antamia määräyksiä.

9 §. Ilmoitusosaston johtajan tulee:

1) ottaa vastaan ja merkitä päiväkirjaan ilmoitukset saapuvista ja lähtevistä laivoista sekä tällöin valvoa, että ilmoituksissa mainittu laivojen tonniluku ynnä muut tiedot ovat oikeat;

2) antaa lupatodistuksia moottori-, purje- ja soutuveneiden sijoittamiseen sekä kalastamiseen satama-alueella;

3) ottaa vastaan nosturi-, visi- ja satamaluotsitilaukset sekä ryhtyä tilauksista aiheutuviin toimenpiteisiin;

4) virantoimituksessa ollessaan käyttää virkapukua; sekä

5) muutoin noudattaa satamajärjestyksen sekä satamakapteenin ja apulaissatamakapteenin antamia määräyksiä.

10 §. Ilmoitusosaston apulaisjohtajan tulee:

1) avustaa ilmoitusosaston johtajaa hänen toiminnassaan;

2) erityisesti valvoa sisäsatamia sekä niissä osoittaa paikka saaristoveneille ja pienemmille ulkomailta tulleille aluksille, joilla on oikeus maston juurella harjoittaa kauppaa;

3) valvoa, että osastossa toimivat konstaapelit noudattavat annettuja määräyksiä ja täyttävät velvollisuutensa;

4) toimia merenkulunkatsastajana, jolloin hänen tulee noudattaa merenkulkuhallituksen antamia määräyksiä;

5) virantoimituksessa ollessaan käyttää virkapukua; sekä

6) muutoin noudattaa satamajärjestyksen sekä satamakapteenin ja apulaissatamakapteenin antamia määräyksiä.

11 §. Tarkastuskonstaapelin tulee:

1) satamakapteenin hänelle osoittamalla toiminta-alueella valvoa, että siisteyttä ja järjestystä sekä voimassaolevaa satamajärjestystä ynnä muita satamalaitosta koskevia määräyksiä noudatetaan, ja siinä tarkoituksessa koettaa muistuttamalla ja varoittamalla ehkäistä satamajärjestyksen ja mainittujen määräysten rikkomista sekä, ellei huomautusta totella, tarpeen vaatiessa siitä ilmoittaa satamakapteenille tai sille, joka hänen virkaansa hoitaa;

2) joka päivä hankkia satamakapteenilta tietoja odotettavista laivoista, joille laituripaikka on satama-alueella määrätty, sekä ajasta, jolloin niiden otaksutaan saapuvan, ja samoin joka päivä antaa nämä tiedot satamakonstaapeleille sekä käskä poistamaan sellaisella laivalla lähetettäväksi tarkoitettu tavara, jolle ei vielä ole laituripaikkaa määrätty;

3) pitää luetteloa toiminta-alueellaan olevista varastopaikoista sekä luovuttaa niitä käytettäväksi;

4) pitää luetteloa tavarasta, jota pannaan varastoon hänen toiminta-alueensa laiturialueella, kuin myöskin siitä antaa satama-

kapteenille joka päivä ilmoitus sekä ennen kunkin kuukauden 5 päivää täydellinen veloitusilmoitus lähinnä edelliseltä kuukaudelta;

5) valvoa, että toiminta-alueen konstaapelit täyttävät velvollisuutensa sekä, milloin laiminlyöntejä tapahtuu, viipymättä siitä ilmoittaa satamakapteenille;

6) olla virantoimituksessa, jos satamakapteeni niin määrää, muuallakin kuin omalla toiminta-alueellaan;

7) toimia merenkulunkatsastajana, jolloin hänen tulee noudattaa merenkulkuhallituksen antamia määräyksiä;

8) virantoimituksessa ollessaan käyttää virkapukua; sekä

9) muutoin noudattaa satamajärjestyksen sekä satamakapteenin ja apulaissatamakapteenin antamia määräyksiä.

12 §. Satamakonstaapelin tulee:

1) valvoa, että laivat ja liikennettä harjoittava yleisö noudattavat satamajärjestyksen määräyksiä;

2) osoittaa saapuville laivoille paikka, joka niille on ennakolta määrätty, tai, ellei sellaista määräystä ole annettu, oman harkintansa mukaan osoittaa niille kiinnityspaikka, kunnes satamapäällystö on antanut tarkemman määräyksen laivan purkaus- tai lastauspaikasta;

3) valvoa, etteivät alukset eivätkä proomut, jotka tuovat kotimaisista tavaraa, saa alkaa lastinsa purkamista, ennenkuin ilmoitus on tehty ja satamamaksut suoritettu;

4) pitää silmällä, että kaupungista kotoisin olevat veneet ja purjeveneet ovat varustetut kuluvan vuoden numerolaatoilla;

5) valvoa, että alukset sekä ankkurissa ollessaan että kulkiessaan käyttävät säädettyjä merkkitulia, sekä laiminlyönneistä ilmoittaa satamakapteenille tai sille, joka hänen virkaansa hoitaa;

6) satamakapteenin määräyksestä luotsata aluksia satama-alueella;

7) pitää silmällä, ettei rikkoja, kuona-aineita eikä muita jätteitä laivoista eikä veneistä heitetä satamiin eikä ilman erityistä lupaa panna maihin;

8) virantoimituksessa ollessaan esiintyä säädylisesti ja raittiina sekä kohdella yleisöä varmalla mutta kohteliaalla tavalla;

9) tulen päästessä irti kiireimmiten hälyttää palokunta sekä myöskin siitä viipymättä ilmoittaa satamakapteenille ja satamaliikennekonttorille;

10) pitää silmällä toiminta-alueensa laitureilla olevia hengenpelastuslaitteita sekä valvoa, ettei niitä aiheettomasti käytetä;

11) täsmällisesti saapua päivystysvuoroilleen siinä järjestyksessä kuin vahdinpitoluettelossa määrätään eikä millään ehdolla poistua päivystysvuoroltaan, ennenkuin toinen on tullut hänen tilalleen;

12) päivystyskirjaan, joka hänellä on mukanaan, merkitä kaikki satamaan saapuvat ja sieltä lähtevät laivat sekä niiden tulo- ja lähtöaika kuin myöskin kaikki tärkeämmät tapaukset, jotka sattuvat hänen päivystysvuorollansa, ja on päivystyskirja päivystysvuoron päätyttyä näytettävä ilmoitusosastossa;

13) pitää huolta siitä, ettei lastia sijoiteta laiturien käytäville eikä muuten lähelle laiturin reunaa taikka lähemmäksi rautatie-raitteita kuin 2 metrin etäisyydelle;

14) viipymättä estää kaupungin lastinalusristikkojen käyttämistä muihin kuin niiden varsinaiseen tarkoitukseen sekä huolehtia siitä, että käyttämättä olevat ristikot ovat huolellisesti pinotut;

15) virantoimituksessa ollessaan käyttää virkapukua; sekä

16) muutoin noudattaa satamajärjestyksen sekä satamakapteenin ja apulaissatamakapteenin antamia määräyksiä.

Satamakonstaapeli älköön ollessaan virantoimituksessa satama-alueella polttaa tupakkaa, älköönkä hän myöskään ryhtykö keskusteluihin muulloin kuin virka-asioissa tai pyydettyjen tietojen antamiseksi, missä tapauksessa hänen on esitettyihin kyselyihin vastattava auliisti, kohteliaasti ja täydellisesti, mutta turhaa monisanaisuutta välttään.

Ylempänä 6) kohdassa mainittua luotsausta suorittakoon ainoastaan sellainen satamakonstaapeli, joka asianomaisen luotsauspiirin päällikölle ja satamakapteenille suorittamassaan tutkinnossa on osoittanut olevansa pätevä luotsausta toimittamaan.

13 §. Muiden satamaliikennekonttorin viranhaltijoiden tehtävät määrää satamakapteeni.

14 §. Satamaliikennekonttorin kassa- ja tilivirastona on rahatoimikonttori.

16. Helsingin kaupungin satamakannantakonttorin johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 30 p:nä 1923.

1 §. Helsingin kaupungin satamakannantakonttorin tehtävänä on kaupungille satamaliikenteestä tulevien maksujen veloittaminen ja kannanta sekä kaupungille kuuluvien tullirakennusten ja tavara-vajain ynnä niissä olevan irtaimiston ja tavarahissien valvonta.

Satamakannantakonttori on kaupungin satamahallituksen alainen ja toimii lähinnä satamalaitoksen johtajan valvonnan alaisena.

2 §. Satamakannantakonttorin palveluksessa on satamakamreeri, apulaissatamakamreeri, osastonhoitajia, haaraosastonhoitajia, laskuttajia, vanhempi kassanhoitaja, nuorempia kassanhoitajia, vanhempi kirjanpitäjä, nuorempia kirjanpitäjiä, toimentajia ja konttorikirjureita, tavaravajain päällysmies, vaakamestari, apulais-vaakamestareita, vaakavahtimestareita, koneenkäyttäjiä ja koneenkäyttäjäapulaisia hissejä ja lämpöjohtoja varten sekä tarpeellinen määrä ylimääräistä henkilökuntaa.

Konttorin alaisena on sitäpaitsi pakkahuoneitten ulkopuolella olevien tavaroiden punnitusta toimittava vaakamestari.

3 §. Satamakamreerin valitsee kaupunginvaltuusto, sittenkun virka on satamahallituksen toimesta ollut avoimeksi julistettuna hallitukselta haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa sekä tämä on antanut hakijoista lausunnon.

Muut satamakannantakonttorin menosääntöön merkityt viranhaltijat valitsee satamahallitus satamakamreerin annettua haki-joista lausunnon.

Ylimääräisen henkilökunnan ottaa toimeensa satamakamreeri.

4 §. Satamakamreerin tulee:

1) johtaa ja valvoo satamakannantakonttorin töitä sekä jakaa ne;
2) olla läsnä satamahallituksen kokouksissa;
3) satamahallitukselle tehdä esityksiä ja ehdotuksia konttoria koskevista asioista;

4) valmistaa ja satamahallitukselle esittää konttoria koskevat asiat;

5) allekirjoittaa konttorin kirjelmät ja muut lähtevät asiakirjat;

6) valvoo, että konttorin suoritettava maksuunpano toimitetaan voimassaolevien tariffien ja asetusten mukaisesti sekä vastata siitä;

7) tarkastaa ja oikeaksi todistaa konttorin antamat laskut;

8) tarkastaa laskut ja muut maksukirjat sekä katsoa, että niihin on tehty oikeat tilimerkinnät ja että ne on asianmukaisesti viety kirjoihin;

9) satamahallitukselle vaadittaessa ilmoittaa konttorin saatavat konkurssi- ja vuosihaastejutuissa;

10) tarkastaa ja allekirjoittaa suorittamattomien maksujen jäännösluettelot sekä satamahallitukselta anoa toimenpidettä jäännösten perimiseksi;

11) satamahallitukselle ehdottaa tileistä poistettaviksi ne konttorin saatavat, joita ei ole voitu saada perityiksi;

12) ennen kunkin kuukauden 5 päivää jättää satamahallitukselle ja rahatoimikonttorille summittaiset raportit lähinnä edellisen kuukauden maksuunpanosta ja kannannasta;

13) vuosittain satamahallituksen määräämänä aikana hallitukselle lähettää ehdotus konttorin tulevan vuoden meno- ja tulosaännöksi;

14) vuosittain ennen tammikuun 15 päivää satamahallitukselle ja rahatoimikonttorille lähettää konttoriin asianmukaisesti tarkastettu kalustoluettelo, luettelo edellisen vuoden suorittamatta olevista maksuista sekä yhteenveto mainitun vuoden maksuunpanosta ja kannannasta;

15) vuosittain helmikuun kuluessa lähettää satamahallitukselle kertomus konttorin toiminnasta edellisen vuoden aikana;

16) satamahallitukselle hyvissä ajoin ilmoittaa, milloin myönetyt määrärahat ovat loppumaisillaan; sekä

17) lähinnä valvoo konttorin irtaimistoa sekä kaupungin tullirakennuksia, tavaravajoja ja tavarahissejä.

5 §. Apulaissatamakamreerin tulee satamakamreerin antamien ohjeiden mukaan avustaa häntä hänen työssään ja satamakamreerin poissaollessa suorittaa hänen tehtävänsä.

6 §. Osaston- ja haaraosastonhoitajan tulee:

1) satamakamreerin antamien ohjeiden mukaan lähinnä valvoo töitä satamakannantakonttorin haaraosastoissa;

2) laskea ja tarkastaa haaraosastojen voimassa olevan liikennetariffin, tullitariffin, tuulaakiasetuksen, kauppasopimusten ja muiden asiaa koskevien asetusten perusteella maksettaviksi panemat määrät;

3) antaa yleisölle tietoja niistä tariffeista, jotka koskevat konttorin toimittamaa maksuunpanoa;

4) apulaissatamakamreerin loman aikana ja hänen poissaollessaan satamakamreerin määräyksestä astua hänen tilalleen; sekä

5) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin hänelle antamat tehtävät.

7 §. Laskuttajan tulee:

1) laskea satamakannantakonttorin maksettaviksi pantavat määrät voimassaolevan liikennetariffin, tullitariffin, tuulaakiasetuksen, kauppasopimusten ja muiden asiaa koskevien asetusten perusteella;

2) haaraosastonhoitajain poissaollessa astua heidän tilalleen; sekä

3) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin hänelle antamat tehtävät.

8 §. Vanhemman kirjanpitäjän tulee:

1) satamakamreerin antamien ohjeiden mukaan pitää sekä satamakannantakonttorin yleinen kameraalinen kirjanpito että sellainen erikoiskirjanpito, jota konttorin toiminnan laatuun nähden voidaan pitää tarpeellisena;

2) ennen kunkin kuukauden 5 päivää tehdä tilinpäätös lähinnä edelliseltä kuukaudelta;

3) laatia suorittamattomien maksujen jäännösluetteloehdotus;

4) laatia ehdotus lyhennysluetteloksi jäännöksistä, joita ei ole saatu perityiksi;

5) vuosittain ennen tammikuun 15 päivää laatia erikoisluettelo edellisen vuoden lopussa suorittamatta olevista maksuista; sekä

6) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin hänelle antamat tehtävät.

9 §. Nuoremman kirjanpitäjän tulee:

1) yleensä avustaa vanhempaa kirjanpitäjää satamakannantakonttorin töissä;

2) vanhemman kirjanpitäjän poissaollessa astua hänen tilalleen; sekä

3) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin hänelle antamat tehtävät.

10 §. Vanhemman kassanhoitajan tulee:

1) toimittaa satamakannantakonttoriin kertyvien varojen kannanta;

2) päivittäin ilmoittaa satamakamreerille päivän kannannan määrä sekä rahalähetykset;

3) pitää kannantaluettoa ja kassakirjaa;

4) toimittaa konttorin rahalähetykset;

5) jokaisen kuukauden lopussa ilmoittaa satamakamreerille kuukauden kannannan määrä ja antaa hänelle luettelo maksetuista rahamääristä; sekä

6) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin hänelle antamat tehtävät.

11 §. Nuoremman kassanhoitajan tulee:

1) toimittaa satamakannantakonttorin haaraosastoihin kertyvien varojen kannanta;

2) toimittaa rahalähetykset pääkassaan;

3) päivittäin ilmoittaa satamakamreerille päivän kannannan määrä sekä rahalähetykset;

4) pitää kannantaluetteloa sekä kassakirjaa;

5) jokaisen kuukauden lopussa ilmoittaa satamakamreerille kuukauden kannannan määrä;

6) vanhemman kassanhoitajan poissaollessa astua hänen tilalleen; sekä

7) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin hänelle antamat tehtävät.

12 §. Toimentajan tulee:

1) toimittaa satamakannantakonttorin maksuliput maksuvelvoisille sekä tarkastaa, että maksuliput vastaavat esitettyjä tullilaskuja;

2) tarpeen vaatiessa avustaa laskuttajia, kirjanpitäjiä ja kassanhoitajia;

3) laskuttajain, nuorempain kirjanpitäjain ja nuorempain kassanhoitajain poissaollessa astua heidän tilalleen; sekä

4) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin hänelle antamat tehtävät.

13 §. Konttorikirjurin tulee:

1) kirjoittaa maksuliput;

2) pitää veloituspäiväkirjaa;

3) erityiseen kontrollikirjaan merkitä kaikki satamakannantakonttorin kassaan suoritettut maksut;

4) päivittäin konttoriajan alkaessa tehdä vanhemmalle kirjanpitäjälle ilmoitus edellisenä päivänä kertyneistä varoista;

5) toimentajien poissaollessa astua heidän tilalleen; sekä

6) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin hänelle antamat tehtävät.

14 §. Tavaravajain päällysmiehen tehtävät ovat tarkemmin määritellyt Helsingin kaupungin tavaravajain ohje- ja järjestyssäännöissä.

Vrt. kunn. as.-kok. 1912 : 1.

15 §. Vaakamestarin tulee:

1) toimittaa tullikäsitelyssä esiintyvien tavaroiden punnitus, mittaus ja luettelominen;

2) ottaa haltuunsa kaupungille tuleva tulli-ilmoituskirjojen kappale sekä siihen merkitä tavaroiden paino, mitta ja lukumäärä sekä tullitarkastajien merkitsemät, tavaroita koskevat erikoistiedot ja heidän tekemänsä merkinnät, jotka voivat vaikuttaa maksuunpanoon;

3) tulli-ilmoituskirjoissa vahvistaa toimittamansa punnitus, mitta-
 taus ja luetteloiminen sekä niihin merkitä tavaran omistajan asunto-
 osoite;

4) katsoa, että vaa'at, punnukset ja mitat ovat voimassaolevien
 asetusten mukaisesti kruunatut;

5) lähinnä valvoa satamakannantakonttorin irtaimistoa sekä
 pitää sen kalustoluetteloita ja niihin merkitä sattuvat muutokset;

6) lähinnä valvoa konttorin henkilökuntaa tullipakkahuoneissa;
 sekä

7) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin
 hänelle antamat tehtävät.

16 §. Vaakamestarin apulaisen tulee:

1) toimittaa tullikäsittelyssä esiintyvien tavaroiden punnitus,
 mitta- ja luetteloiminen;

2) ottaa haltuunsa kaupungille tuleva tulli-ilmoituskirjojen kap-
 pale sekä siihen merkitä tavaroiden paino, mitta ja lukumäärä sekä
 tullitarkastajien merkitsemät, tavaroita koskevat erikoistiedot ja hei-
 dän tekemänsä merkinnät, jotka voivat vaikuttaa maksuunpanoon;

3) vahvistaa tulli-ilmoituskirjoissa toimittamansa punnitus, mit-
 taus ja luetteloiminen sekä niihin merkitä tavaran omistajan asunto-
 osoite;

4) vaakamestarin poissaollessa astua hänen tilalleen; sekä

5) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin
 hänelle antamat tehtävät.

17 §. Vaakavahtimestarin tulee:

1) avustaa vaakamestareita tulevien ja lähtevien tavaroiden
 tullikäsittelyssä; sekä

2) muuten suorittaa satamakamreerin ja apulaissatamakamreerin
 hänelle antamat tehtävät.

18 §. Hissikoneenkäyttäjän tulee:

1) hoitaa satamakannantakonttorille kuuluvia tavarahissejä; sekä

2) muuten noudattaa satamakamreerin ja apulaissatamakam-
 reerin sekä kaupungin hissitarkastajan antamia ohjeita.

19 §. Hissikoneenkäyttäjän apulaisen tulee:

1) avustaa hissikoneenkäyttäjiä heidän tehtävissään; sekä

2) muuten noudattaa satamakamreerin ja apulaissatamakam-
 reerin sekä kaupungin hissitarkastajan antamia ohjeita.

20 §. Satamakannantakonttorin kassa- ja tilivirastona on raha-
 toimikonttori.

17. Helsingin kaupungin satamajäänmurtajain toiminta- ohjesääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 30 p:nä 1926.

1 §. Helsingin kaupungin satamajäänmurtajien tehtävänä on
 talvikuukausina helpoittaa meriliikennettä satamakapteenin tai
 hänen virkansa hoitajan määräysten mukaisesti murtamalla jäätä

satamissa ja laituriin luona sekä avustaa laivoja laitureihin ja niiden luota pois.

2 §. Laivojen avustamisessa on käytettävä niitä merkkejä, joita kulloinkin on noudatettava merenkulkuhallituksen alaisissa valtion laivoissa.

3 §. Satamajäänmurtajan päällikön tulee:

1) valvoa laivan turvallisuutta ja hoitoa sekä sen työkauden kesätyössä että laivan ollessa kesäteloillaan ja varustelun alaisena sekä ilmoittaa satamaliikennekonttorille laivassa tarvittavista korjauksista;

2) pitää tarkkaa päiväkirjaa jäänmurtajan työstä;

3) joka kertaa, kun laiva pannaan kesäteloilleen ja on varustelun alaisena, laatia täydellinen kalustoluettelo laivassa olevista tavaroista;

4) satamaliikennekonttorille viipymättä ilmoittaa työskentelyn aikana satamassa sattuneista tärkeistä tapauksista;

5) joka päivä antaa satamakapteenille ilmoitus suoritettavasta työstä laivojen avustamisesta suoritettavain maksujen veloittamista varten;

6) ottaa palvelukseen miehistö ja valvoa, että hyvä järjestys vallitsee laivassa; sekä

7) muutoin noudattaa satamakapteenin tai apulaissatamakapteenin antamia määräyksiä.

4 §. Ensimmäisen konemestarin tulee:

1) vastata sekä koneen käytöstä ja hoidosta että myöskin kaiken muun mekaanisen työn suorittamisesta jäänmurtajassa;

2) pitää tarkkaa ja täydellistä luetteloa koneeseen kuuluvasta kalustosta;

3) antaa konehenkilökunnan toimitettaviksi sellaiset laivan korjaukset, jotka voidaan suorittaa turvautumatta konepajaan; sekä

4) muutoin noudattaa laivan päällikön antamia määräyksiä.

18. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satama-alueilla säilytetyn tavarain paikanvuokra maksetaan.

Satamahallituksen vahvistama syyskuun 26 p:nä 1928.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 10)

A. Tuontitavarat.

1—3 vuorokauteen maksuvapaasti.

4—10 » 20 penniä neliömetriltä vuorokaudessa.

10 vuorokauden jälkeen 60 penniä neliömetriltä vuorokaudessa.

Aika lasketaan laivan purkamisen päättymisestä.

B. Vienti- ja jälleenvientitavarat.

Kuntoonpannulla ranta-alueella 15 penniä neliömetriltä vuorokaudessa;

ja muulla ranta-alueella 30 penniä neliömetriltä viikossa.

Vientipuutavarat, jotka ovat saapuneet ilmoitettuja laivoja varten, saavat olla Sörnästen vientisatamassa 3 vuorokautta maksuvapaasti.

Maasta vietäville paperitavaroille myönnetään 3 vuorokauden maksuton säilytysaika, joka lasketaan laivasta tai rautatievaunusta purettaessa purkamispäivästä, sitä lukuunottamatta, siihen päivään, jolloin tavara viedään pois, ja muissa tapauksissa tavaran säilytettäväksiäntopäivästä sen poisvientipäivään. Sunnuntai- ja juhlapäiviä ei oteta lukuun.

C. Tavarat kotimaan liikenteessä.

Ei kuntoonpannulla satama-alueella 40 penniä neliömetriltä viikossa, joka aika lasketaan siitä päivästä, joksi alue on tilattu.

Tavaranomistaja on velvollinen, ellei erityistä sopimusta ole tehty, kahden vuorokauden kuluessa satamapäälystön kehoituksen saatuaan viemään pois tavaran satama-alueelta, sen uhalla että se muuten poistetaan satama-alueelta satamapäälystön toimesta tavaranomistajan kustannuksella siihen paikkaan, minkä satamapäälystö sopivaksi katsoo.

Tämä taksa astuu voimaan joulukuun 1 p:nä 1928.

19. Taksa, jonka mukaan kaupungin vaakamestari on oikeutettu kantamaan maksua, kun hän vaadittaessa palvelee yleisöä punnitsemalla tavaroita tullikäsittelystä riippumatta.

Satamahallituksen vahvistama syyskuun 26 p:nä 1928.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 37)

15 markkaa tunnilta, vähin maksu 15 markkaa.

Punnitsemisesta kl. 4 i. p.—6 a. p. välillä sekä pyhäpäivinä suoritetaan maksu 50 % korotuksella.

Vuokraa vaa'an käytöstä maksetaan 2 markkaa tunnilta.

Vaakatodistuksesta tai sen jäljennöksestä maksetaan 2 markkaa 50 penniä.

Vaakojen ja painojen kuljetuskustannukset korvaa tilaaja, jollei hän itse tarjoutu toimittamaan kuljetusta.

Tämä taksa on voimassa lokakuun 1 p:stä 1928.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1928. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOKONTTORI. N:o 3.

Sisällys: 20. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun asetuksen 5 §:n 2 momentin b) kohdan muuttamisesta toisin kuuluvaksi, s. 33. — 21. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun asetuksen muuttamisesta, s. 33. — 22. Omnibussautomobilien konealustan ja korin rakenne ynnä muut varusteet, s. 38. — 23. Laki eräiden kieltolain säännösten muuttamisesta ja lisäyksistä sanottuun lakiin, s. 41. — 24. Raittiuslautakunnat ja raittiuspoliisit, s. 48. — 25. Denaturoitujen alkoholipitoisten aineiden valmistuksen, maahantuonnin ja myynnin järjestäminen ja silmälläpitäminen, s. 51. — 26. Helsingin kaupungin maidontarkastamon johtosääntö, s. 54. — 27. Maidontarkastukseen järjestäminen, s. 55. — 28. Keuhkotautisten tiedonantotoimiston ja poliklinikan nimen muuttaminen, s. 56.

20. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun asetuksen 5 §:n 2 momentin b) kohdan muuttamisesta toisin kuuluvaksi.

Annettu maaliskuun 2 p:nä 1928.

(*Suomen as.-kok. 1928 : 84*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 2*)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään täten, että moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun asetuksen 5 §:n 2 momentin b) kohta on muutettava näin kuuluvaksi:

b) kaksi helposti ulottuvissa olevaa, toisistaan riippumatonta, täysin luotettavaa jarrulaitetta, joista ainakin toisen tulee, vaikkakin kuljettaja on jättänyt automobiiliin, tehokkaalla tavalla estää sen liukumisen myöskin kaltevilla maalla, ollen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö kuitenkin oikeutettu asianomaisen valmistajan tai maahan tuottajan anomuksesta myöntämään poikkeuksia näistä määräyksistä määrättyihin moottoriajoneuvotyyppeihin nähden, joiden jarrut ovat katsottavat liikenneturvallisiksi, vaikka ne eivät täytä edelläolevia ehtoja;

21. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu toukokuun 25 p:nä 1928.

(*Suomen as.-kok. 1928 : 172*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 2*)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään täten, että moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta

1926 annetun asetuksen 38, 39, 40, 56, 66, 67, 68 ja 72 § muutetaan näin kuuluviksi:

38 §. Joka haluaa saada ajokortin, on velvollinen suorittamaan kuljettajakokelaan, joka saadaan suorittaa kenen katsastusmiehen edessä tahansa.

Tutkinto suoritetaan yksityisajoa tai ammattimaista ajoa varten. Kuljettajakokelaan on tutkintoa pyytäessään esitettävä katsastusmiehelle 36 tai 37 §:ssä mainitun opettajan todistus, virallinen ikäselvitys sekä 39 §:ssä mainittu lääkärintodistus. Ammattimaista ajoa varten vaaditaan lisäksi todistukset kolmen kuukauden harjoittelusta tai työskentelystä moottoriajoneuvojen korjaamisessa tai rakentamisessa. Katsastusmies voi kuitenkin hyväksyä kokelaan, jolla on todistus ainoastaan yhden kuukauden harjoittelusta, jos hän on ollut vähintään yhden vuoden viilarin tai sorvarin opissa tai muuten todistettavasti omaa vastaavan konepajatyökokemuksen. Katsastusmies on velvollinen harkitsemaan harjoittelutodistuksien luotettavuutta ja on oikeutettu tarvittaessa saamaan harjoittelupaikkakunnan poliisiviranomaisen apua todistusten luotettavuuden selvittämiseksi.

Jos kuljettajakokelas on suullisessa kuulustelussa osoittanut tuntevansa riittävästi, tai milloin on kysymys ammattimaisesta ajosta, täydellisesti moottoriajoneuvon rakenteen sekä moottoriajoneuvoliikenteestä annetut ja yleiset liikennemääräykset ja suullisen kuulustelun jälkeen suoritettavassa ajokokeessa osoittaa kykenevänsä varmasti käyttämään ja ohjaamaan moottoriajoneuvoa, antakoon katsastusmies hänelle tutkinnosta todistuksen, jossa on mainittava, paitsi ajokokeessa käytetyn moottoriajoneuvon tyyppi ja merkki, onko tutkinto suoritettu yksityisajoa vai ammattiajaja varten, sekä myöskin katsastusmiehen käsitys, onko kokelas moottoriajoneuvon kuljettajaksi muuten sovelias.

Joka autopataljoonan antamalla todistuksella osoittaa suorittaneensa asevelvollisuutensa sanotussa pataljoonassa ja tällöin toimineensa moottoriajoneuvon kuljettajana vähintään kolmen kuukauden ajan, olkoon oikeutettu ilman muuta suorittamaan tutkinnon ammattimaista ajoa varten, ellei muuta estettä ole.

Katsastusmies harkitkoon, missä määrin se, joka ulkomailla on saanut ajokortin tai opetusta moottoriajoneuvon kuljettamisessa, on katsottava päteväksi ilman harjoittelua tai lisäkoulutusta suoritamaan kuljettajatutkinnon.

Ajokokeessa käytettävän moottoriajoneuvon on kokelas velvollinen hankkimaan. Ajokokeen aikana katsotaan kokelas ajajaksi.

Tutkinnosta suorittaa kokelas katsastusmiehelle korvauksen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistaman taksan mukaan.

39 §. Ajokorttia haetaan kirjallisesti sen paikkakunnan poliisiviranomaiselta, missä hakijan asunto ja koti on, tai missä hän on saanut opetusta auton kuljetuksessa taikka, kun on kysymys ammattimaisesta ajosta, myöskin sen paikkakunnan poliisiviranomai-

selta, missä hakija aikoo toimia kuljettajana. Hakemuksen oheen on liitettävä:

1) katsastusmiehen todistus, että hakija on suorittanut sellaisen hyväksytyin tutkinnon, kuin 38 §:ssä sanotaan;

2) virallinen selvitys, että hän on täyttänyt 18 vuotta tai, jos on kysymys ammattimaisesta ajosta, 20 vuotta;

3) laillistetun lääkärin todistus, ettei hänessä ole sellaista tautia taikka ruumiin vikaa, joka saattaa vähentää hänen kykyään kuljettaa moottoriajoneuvoa, että näön tarkkuus, sittenkuin mahdollisesti esiintynyt refraktionivika on korjattu, on toisella silmällä vähintään $\frac{4}{5}$ ja toisella vähintään $\frac{2}{5}$, että hän kuulee molemmilla korvilla 6 metrin etäisyydellä tavallisen uloshengityksen jälkeen lausutun kuiskauksen sekä että hänen väriaistinsa on normaali tai että hän selvästi erottaa ainakin perusvärit. Todistus ei saa olla 2 kuukautta vanhempi;

4) poliisiviranomaisen hyväksymä selvitys siitä, että hakija on elämässään raitis ja säännöllinen sekä ettei häntä ole tuomittu rangaistukseen juopuneena esiintymisestä tai alkoholipitoisen aineen luvattomasta kuljetuksesta, myynnistä tai varastossapidosta viimeisten kahden vuoden aikana;

5) hakijan allekirjoittama, oikeaksi todistettu ilmoitus siitä, onko hän aikaisemmin hakenut tai saanut ajokortin; sekä

6) kaksi hakijan valokuvaa sellaisessa koossa, että kuva sopivasti voidaan kiinnittää ajokorttiin.

Kun on kysymys ammattimaisesta ajosta, on poliisiviranomaisen edellämäinitun selvityksen lisäksi hankittava rikosrekisteriote, josta tulee käydä selville, ettei hakijaa ole tuomittu kansalaisluotamuksensa menettäneeksi tai rangaistukseen muusta senlaatuista rikoksesta, että hakija sen nojalla on katsottava olevan sopimaton moottoriajoneuvon kuljettajaksi ammattimaisessa liikenteessä. Mikäli rangaistuksen kärsimisestä on kulunut enemmän kuin viisi vuotta, voi asianomainen viranomainen kuitenkin harkintansa mukaan antaa ajoluvan, ellei muuta estettä ilmaannu.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on oikeutettu hakemuksesta myöntämään poikkeuksia 1 momentin 2 ja 3 kohdassa mainituista kelpoisuusehdoista.

40 §. Sen mukaan minkäläistä ajoa varten 38 §:ssä mainittu tutkinto on suoritettu, ja jos kokelas täyttää 39 §:ssä mainitut vastaavat kelpoisuusehdot, antaa asianomainen poliisiviranomainen ajokortin yksityisajoa (yksityisajokortti) tai ammattimaisesta ajoa varten (ammattiajokortti) viideksi vuodeksi kerrallaan. Ammattiajokortti tulee olla henkilöllä, joka aikoo hankkia pääasiallisen ansionsa toimimalla moottoriajoneuvon kuljettajana joko ammattimaisessa liikenteessä tai yksityisen palveluksessa. Riippuen siitä minkäläisellä moottoriajoneuvolla ajokoe on suoritettu, annetaan seuraavanlaisia ajokortteja:

1) jotka oikeuttavat kuljettamaan henkilöautomobiiliä yleensä;

2) jotka oikeuttavat kuljettamaan kuorma- ja pakettiautomobiiliä;

3) jotka oikeuttavat kuljettamaan jaloin vaihdettavaa Ford-automobiiliä;

4) jotka oikeuttavat kuljettamaan omnibusautomobiiliä;

5) jotka oikeuttavat kuljettamaan moottoriajoneuvoa, jonka käyttövoimana on sähkö tai höyry;

6) jotka oikeuttavat kuljettamaan moottoripyörää ilman sivuvaunua; sekä

7) jotka oikeuttavat kuljettamaan moottoripyörää sivuvaunui-
neen.

1—5 kohdassa mainittu ajokortti oikeuttaa myös moottoripyö-
rän ajoon.

Omnibusautomobiilin kuljettajalla tulee olla ajokortit, joista puhutaan 1 ja 2 kohdassa, sekä vähintään yhden vuoden ajoko-
kemus.

Ajokortti on ajettaessa aina mukana pidettävä ja vaadittaessa poliisimiehelle näytettävä.

56 §. Joka aikoo harjoittaa ammattimaista henkilö- tai ta-
varaliikennettä samalla paikkakunnalla, hakekoon siihen liikenne-
luvan maalla maaherralta, ja kaupungissa poliisiviranomaiselta
tai, milloin omnibusautomobiili liikenne kaupungissa on kysymyk-
sessä, maistraatilta. Hakemus on tehtävä kirjallisesti ja on siinä
mainittava minkäläaatuista liikennettä ajotetaan harjoittaa ja moot-
toriajoneuvojen lukumäärä sekä, kun hakemus koskee omnibus-
automobiili liikennettä, liikennesuunnitelma ynnä sen oheen liitet-
tävä selvitys hakijan maineesta tai, jos hakijana on yhtiö tai osuus-
kunta, kaupparekisteriote ynnä yhtiöjärjestys tai osuuskunnan
säännöt.

Jos hakija on katsottava luotettavaksi, ja, milloin hakemus kos-
kee omnibusautomobiili liikennettä, liikennesuunnitelma harkitaan
tarkoituksenmukaiseksi, antakoon asianomainen viranomainen lii-
kenneluvan enintään viideksi vuodeksi kerrallaan, vahvistaen sa-
malla liikenteeseen käytettävien moottoriajoneuvojen määrän sekä
liikenteen järjestelyn ja liikenneturvallisuuden vaatimat ehdot.
Ennen liikenteen alkamista on poliisiviranomaisen tarkastettava,
että liikenteeseen käytettävät moottoriajoneuvot ovat siinä katsas-
tusalueessa asianmukaisesti katsastetut ammattimaista liiken-
nettä varten ja että ne muuten ovat siistit, että jokaisen moottori-
ajoneuvon kuljettajalla on sen paikkakunnan poliisiviranomaiselta
saatu, voimassa oleva ammattimainen ajolupa kysymykseen tule-
van laatuisten ajoneuvon kuljettamiseen ja että ajoneuvot ovat
vakuutetut tällaista liikennettä varten. Poliisiviranomaisen on
tehtävä moottoriajoneuvon rekisteriotteeseen merkintä, että ajo-
neuvoa saa käyttää ammattimaiseen liikenteeseen sillä paikkakun-
nalla.

Liikennelupa on voimassa ainoastaan sillä paikkakunnalla, jossa
se on annettu. Ammattimaisen moottoriajoneuvoliikenteen har-
joittaja on kuitenkin oikeutettu ottamaan tilapäisesti kuljetettavaksi
henkilöitä tai tavaraa toiselle paikkakunnalle ja sieltä takaisin,

olematta kuitenkaan oikeutettu siellä harjoittamaan paikallisliikennettä ilman asianomaista lupaa.

Jos moottoriajoneuvoa on käytetty rikollisiin tarkoituksiin tai lupaehtoja taikka liikennemääräyksiä rikottu, voi viranomainen peruuttaa antamansa liikenneluvan määräajaksi tai kokonaan.

Taksan vahvistaa maalla maaherra ja kaupungissa maistratti tai järjestysoikeus ja on se vaadittaessa matkustajalle esitettävä.

66 §. Suomen automobiiliklubi, Yleinen autoliitto r. y. ja Maaseudun autonomistajain liitto r. y. ovat toistaiseksi oikeutetut Suomessa antamaan moottoriajoneuvoliikennettä koskevan 11 päivänä lokakuuta 1909 tehdyn kansainvälisen sopimuksen 3 artiklassa mainittuja kansainvälisiä lupakirjoja automobiiliin tai moottoripyörän matkaa varten vieraisissa, sopimukseen liittyneissä maissa. Kansainvälistä matkalupakirjaa älköön kuitenkaan annettako muulle kuin sellaiselle automobiiliin tai moottoripyörän ohjaajalle, joka voimassa olevien määräysten mukaan on oikeutettu Suomessa kuljettamaan mainitunlaista ajoneuvoa, eikä myöskään muuta kuin sellaista automobiilia tai moottoripyörää varten, joka on asianmukaisesti rekisteröity ja jolle on annettu tunnusmerkki ja verokilpi.

Kansainvälinen matkalupakirja on voimassa ainoastaan Helsingin kaupungin poliisilaitoksen varmentamana.

67 §. Automobiiliklubin, Yleisen autoliiton ja Maaseudun autonomistajain liiton tulee valvoa, että automobiili tai moottoripyörä, jonka matkaa varten lupakirja annetaan, on varustettu kansainvälisessä sopimuksessa mainitulla kansallisuuslaatalla.

68 §. Automobiiliklubi, Yleinen autoliitto ja Maaseudun autonomistajain liitto on oikeutettu kustakin antamastaan kansainvälisestä matkalupakirjasta kantamaan sadanviidenkymmenen markan suuruisen maksun.

72 §. Poliisiviranomainen voi peruuttaa antamansa ajokortin joko kokonaan tai lyhyemmäksi ajaksi, milloin moottoriajoneuvon kuljettajaan nähden on ilmennyt seikkoja, jotka sen mukaan, mitä 39 §:ssä on säädetty, olisivat ajokortin saannin esteenä, tai hän on rikkonut moottoriajoneuvoliikenteestä annetun lain tai tämän asetuksen taikka niiden nojalla annettuja määräyksiä. Ajokortin peruuttamisesta on poliisiviranomaisen toimesta viipymättä ilmoitettava poliisisanomissa.

Kuljettajan, jonka ajokortti on peruutettu, tulee heti palauttaa se asianomaiselle poliisiviranomaiselle. Milloin tarpeelliseksi katsotaan, voi poliisiviranomainen jo ennenkuin päätös kortin peruuttamisesta on tehty väliaikaisesti ottaa kuljettajalta ajokortin.

Ensimmäisessä momentissa mainituin edellytyksin voi muikin poliisiviranomainen kuin se, joka on antanut ajokortin, ottaa sen moottoriajoneuvon kuljettajalta. Tällöin tulee poliisiviranomaisen heti toimittaa ottamansa ajokortti poliisiraportteineen ottamisen syistä ajokortin antaneelle poliisiviranomaiselle, joka ratkaisee kysymyksen ajokortin peruuttamisesta.

22. Omnibusautomobiilien konealustan ja korin rakenne ynnä muut varusteet.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös maaliskuun 15 p:ltä 1928.

(Suomen as.-kok. 1928 : 96)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 4)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun asetuksen 76 §:n nojalla, sen lisäksi mitä sanotussa asetuksessa säädetään, vahvistanut seuraavat määräykset omnibusautomobiilien konealustan ja korin rakenteesta sekä muista varusteista;

1. Omnibusautomobiilillä tarkoitetaan suurempaa matkustajamäärää kuin 7 henkilöä varten aiottua henkilöautomobiilia.

Jos automobiili on rakennettu sekä matkustaja- että tavarakuljetusta varten, on sekin tämän päätöksen määräysten alainen.

Omnibusautomobiilin konealustan tulee rakenteeltaan olla vahva. Alustan kehyksen suurin korkeus maasta, kun pyörien ilmarenkaat ovat normaalipaineessa, saa tuulilasien kohdalla olla enintään 75 cm.

2. Moottorin tulee olla niin voimakas, että se vaunun ollessa täysin kuormitettuna vaivattomasti kykenee moottoria liiaksi raskaita voittamaan maaston tuottamat liikenne-esteet. Moottorissa tulee lisäksi olla oma latausdynamo sekä akkumulaattori sähkövirran kehittämistä sekä varaamista varten, ainakin mikäli sähkövoimaa tarvitaan auton kulkuvalaistukseksi sekä lisäksi, milloin vaunu on kautta vuoden käytettävää mallia, valaistukseksi itse korin sisäpuolellakin.

3. Jousien tulee konealustassa olla pitkinpäin kehyksen sivuilla; milloin jousien alkuperäinen asento on poikittainen, tulee ne joko muuttaa pitkittäisiksi sivustajousiksi tai sitten varustaa hyväksyttäväksi katsottavilla lisä-varajousilla (iskunvaimentajilla) poikkijousien kumpaisessakin päätepisteessä.

4. Kaikenlainen omnibusautomobiilin konealustan kehyksen tai akselinvälin pidentäminen on kielletty. Sitävastoin saa korin takaseinä ulottua enintään 30 cm kehyksen taakse, kuitenkin niin että se missään tapauksessa ei ulotu kauemmaksi kuin 40 % akselinvälistä taka-akselista taaksepäin. Jos kehys taka-akselista taaksepäin on avonainen, ovat kehyksen sivut yhdistettävät mahdollisimman läheltä takapäätä sopivan vahvuisella U- tai kulma-raudalla.

Omnibusautomobiilien akseliväli ei saa olla 310 cm lyhempi.

5. Omnibusautomobiilin suurin leveys saa olla enintään 210 cm, jolloin leveyttä mitattaessa otetaan lukuun ovenrivat, helat, lokasuojat y. m. vaununkorista tai pyöristä esilläpistävät osat.

Maistraatti on oikeutettu hakemuksesta sallimaan 210 cm leveämmän omnibusautomobiilin käytön yksinomaan kaupunki-liikenteessä.

Samoin voi asianomainen maaherra hakemuksesta ja kuulutaan tie- ja vesirakennushallitusta antaa luvan 210 cm leveämmän

omnibusautomobiiliin käyttämiseen liikenteessä yksinomaan I luokan maanteillä. Jos liikenne ulottuu myös kaupungin alueelle, on siihen hankittava erikseen lupa maistraatilta, kuten edellisessä kohdassa on sanottu.

6. Istumapaikat korissa ovat niin järjestettävät, että niiltä hyvin pääsee automobiilistä ulosjohtavalle käytävälle; ja tulee istuinten välitse kulkevan käytävän istuinten korkeudella olla vähintään 30 cm sekä istuinten selkänöjen korkeudella vähintään 40 cm. Istuimissa tulee olla lujat selkänöjat ja tulee istuinten olla pehmeäksi päällystetyt. Milloin istuimet ovat pitkin korin laitoja, tulee korin kiinteän laidan, joka silloin myös muodostaa istuinten selkänöjan, olla avonaisissa omnibusautomobiileissa noin 90 cm korkea, laskettuna korin permannosta. Umpinaisissa omnibusautomobiileissa saa tämä korkeus olla pienempi, mutta tulee selkänöjan ulottua vähintään akkunan alareunan tasalle. Istuimen tilavuuden tulee olla vähintään 40×40 cm; istuimen selkänöjan ja edessäolevan istuimen taustan välin tulee olla vähintään 70 cm siten laskettuna, että istuimen selkänöjan ulkonevimmalta kohdalta vedetään kohtisuora jana istuimeen, ja välimatka mitataan janan ja itse istuimen yhtymäkohdasta edelläolevan istuimen taustaan. Jos istuimet ovat vastakkain, tulee niiden etusyrjien välin olla vähintään 40 cm.

Milloin takapenkki jatkuu kummastakin päästä korin laitojen suuntaan, tulee, jotta tällaiselle penkille voitaisiin sijoittaa kuusi istuinsijaa, penkin pitkin korin laitoja jatkuvien osien olla vähintään 100 cm pitkät mitattuna takaseinän pehmustuksen ulommasta kohdasta.

Seisomapaikkoja ei saa omnibusautomobiiliin järjestää, paitsi yksinomaan kaupunkiliikenteessä asianomaisen maistraatin luvalla. Maistraatti on tällöin oikeutettu, pitämällä silmällä automobiilin vakavuutta, antamaan tämän päätöksen ohjeista poikkeavia määräyksiä konealustan kehyksen ja korin korkeudesta.

7. Ohjaajan istuimen tulee olla niin tilava, että siinä on riittävästi tilaa istuimen ja ohjauspyörän sekä tämän ja selkänöjan välillä. Ohjaajalla tulee olla eri istuin, joka voidaan eristää vaunun matkustaja-osastosta joko pehmeällä ohjaajan takana olevalla alaslaskettavalla kangas- tai vakinaisella seinäsuojustimella.

8. Omnibusautomobiilissä tulee olla joko vakinainen tai ainakin tarpeen tullen helposti päälle vedettävä kattolaite sekä sivustasuojukset suojaamaan matkustajia sadeilman sattuessa. Niissä omnibusautomobiileissa, jotka välittävät liikennettä ainoastaan kesäkuukausina, joiksi lasketaan touko—lokakuu, saa sekä kattolaite että myös sivustasuojukset olla irtonaista mallia, kun taas niissä automobiileissa, jotka harjoittavat kauttavuotista liikennettä, tulee katon sekä myöskin vaunun korin seinämien olla kiinteät ja varustetut akkunoilla. Kummallakin puolella tulee olla ainakin yksi avattava ikkuna, jonka vapaa aukko on vähintään $\frac{1}{4}$ m². Samoin tulee viimeksimainituissa omnibusautomobiileissa

olla tulenvarmat, hajuumattomat ja savuamattomat lämmityslaitteet. Valaistuksena tulee katossa olla vähintään kaksi 6 normaalkynttilän valopistettä. Katon ja korin permannon välisen korkeuden tulee kaikissa omnibusautomobiileissa käytävä kohdalla olla vähintään 1.60 m ja korkeintaan 1.70 m, paitsi milloin kori on jaettu erillisiin osastoihin, joihin johtaa ovi, joko kuhunkin erikseen tai kahteen yhteisesti (Sedan), jolloin vähin korkeus saa olla 1.50 m.

9. Omnibusautomobiilin permannon korkeus maasta, renkaiden ollessa normaalipaineessa, saa olla ovien kohdalla enintään 85 cm.

10. Omnibusautomobiilin oven vapaan aukon tulee olla vähintään 65 cm levyinen tai Sedan-mallisessa 55 cm. Korin vasemmalla puolella takaapäin katsottuna ei saa olla ovia.

11. Omnibusautomobiilin erikoisena tunnusvalaistuksena on katonrajan kohdalla edessä auton kummallakin puolella oleva sinistä valoa näyttävät lyhdyt, joiden valaistusvoiman tulee olla vähintään 2 ja enintään 5 normaalkynttilää.

12. Polttoainesäiliön täyttökohdan tulee siinäkin tapauksessa, että itse säiliö sijaitisi korin sisäpuolella, olla korin ulkopuolella. Jos bentsiinisäiliö on korin sisäpuolella, tulee entisen täyttökohdan olla kiinnijuotettu ja ilma-aukosta johtaa kaasutiivis putki korin ulkopuolelle.

Akkumulaatoreita ei ole lupaa säilyttää korin sisäpuolella, vaan tulee niiden sijaita niitä varten vaunun ulkopuolelle erikoisesti tehdyssä suojuksessa.

13. Omnibusautomobiilin mittaritaulukossa tulee muiden tavallisten siinä löytyvien mittareiden lisäksi olla myös nopeus- ja matkamittarit.

14. Muiden säädettyjen varusteiden lisäksi tulee omnibusautomobiilissa olla:

a) tarpeelliset korjaus- ja työkalut sekä nostovipu;

b) pienehkö kirves ja käsisaha sekä 5 metriä vähintään 25 mm vahvuista köyttä, jonka molemmissa päissä on asianmukaiset rautakoukut; nämä tulee säilyttää ohjaajan istuimen lähetyvillä olevassa laatikossa;

c) tehokas tulensammutuslaite, ohjaajan välittömässä läheisyydessä;

d) vararenkaita 1 kpl. kutakin lajia;

e) auton vasemmassa etulokasuojassa peili, niin suunnattuna, että kuljettaja sen avulla voi tarkata takanaolevaa tietä; sekä

f) ilmoituskilvet, joihin on merkitty autolinjan molempien päätepaikkain nimet, sekä muut tarpeelliset tiedonannot, kuin myöskin liikennetaksa.

Korin ulkoseiniin ei saa maalata eikä kiinnittää ilmoituksia.

15. Omnibusautomobiilin oma paino on aina todettava punnitsemalla. Punnitseminen voidaan toimittaa korin rakennuspaikkakunnan katsastusmiehen toimesta.

16. Poliisiviranomainen on oikeutettu antaman luvan käyttää tavara-automobiilia henkilökuljetuksessa tilapäistä matkaa varten

sekä määräämään, mitä istunsijoihin y. m. laitteisiin nähden on tällöin liikenneturvallisuutta silmälläpitäen huomioon otettava.

17. Omnibusautokorin valmistajan tulee kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistettavaksi jättää kutakin omnibusautomobiilin tyyppiä varten laatimansa piirustukset kolmin kappalein. Omnibusautomobiili, jota seuraa korin rakennuspaikkakunnan katsastusmiehen todistus, että kori on rakennettu kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön hyväksymien tyyppipiirustusten mukaan, on hyväksyttävä liikenteeseen kaikkialla Suomessa edellyttämällä, että sen rakenne ja varusteet muuten ovat tämän päätöksen määräyksien mukaiset.

18. Nämä määräykset tulevat voimaan 20 päivänä maaliskuuta 1928, jolloin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös 22 päivästä toukokuuta 1926 lakkaa voimassa olemasta. Kuitenkin saadaan omnibusautomobiileja, jotka ovat rakennetut viime mainitun päätöksen määräysten mukaan käyttää edelleen liikenteessä. Jos niiden korin rakennetta tai istuimia muutetaan, on näitä koskevat piirustukset alistettava kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistettavaksi. Omnibusautomobiiliin korin valmistaja, joka ennen tämän päätöksen antamispäivää on tehnyt kirjallisen sopimuksen korin rakentamisesta 22 päivänä toukokuuta 1926 annetun päätöksen määräyksien mukaisesti, saa rakentaa korin sen mukaisesti, ehdolla, että hän ennen kuluvan maaliskuun 20 päivää esittää sopimuksen paikkakunnan katsastusmiehelle, jonka tulee sopimukseen merkitä päivä, jona sopimus on hänelle näytetty.

23. Laki eräiden kieltolain säännösten muuttamisesta ja lisäyksistä sanottuun lakiin.

Annettu toukokuun 4 p:nä 1928.

(*Suomen as.-kok. 1928 : 206*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan täten 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kieltolain 9, 15 c, 17, 19, 20, 21, 24, 27, 28 ja 29 §, näistä 15 c § sellaisena, kuin se on 29 päivänä huhtikuuta 1926 annetussa laissa, sekä lisätään ensinmainittuun lakiin 24 a ja 27 b §.

9 §. Apteekeista olkoon lupa myydä alkoholipitoisia aineita lääkärin joka kerta erikseen antamasta määräyksestä sillä tavoin, kuin lääkintöasetuksissa säädetään. Kun lääkäri määrää sellaista alkoholipitoista ainetta, jonka käyttäminen joututustarkoitukseen ei ole ilmeisesti mahdotonta, on sitä koskeva lääkemääräys annettava apteekkiin erityiselle lomakkeelle kirjoitettuna, paitsi kiireellisissä tapauksissa, joissa lääkäri, sen mukaan kuin siitä on erikseen määrätty, voi antaa väliaikaisen määräyksen muullakin tavalla. Lomakkeelle kirjoitettava lääkemääräys toimitettakoon ainoastaan

sen kunnan apteekista, jossa se on annettu, taikka, ellei siinä kunnassa ole apteekkia, eri liikennesuuntiin lähinnä olevista apteekeista.

Ilman lääkärin määräystä on apteekeista lupa myydä:

1) alkoholipitoisia aineita toisille apteekeille ynnä 7 §:n 2 kohdassa mainitun luvan saaneille laitoksille ja henkilöille; sekä

2) alkoholipitoisia lääkkeitä käsikaupassa lääkintöasetuksissa säädetyillä ehdoilla, ei kuitenkaan 50 grammaa enempää kutakin eri lajia kerrallaan samalle ostajalle, ellei lääkintöhallitus ole myöntänyt lupaa myydä suuremmissa erissä sellaisia alkoholipitoisia lääkkeitä, joiden käyttäminen juovutustarkoitukseen ilmeisesti on mahdoton.

Älköön käsikaupassa alkoholipitoista lääkettä myytäkö, jos on aihetta luulla, että sitä tultaisiin käyttämään juovutustarkoitukseen. Älköön myöskään lääkärin määräämää tai teknillisiin tai tieteellisiin tarkoituksiin myönnettyä alkoholipitoista ainetta myytäkö, jos on ilmeistä, että sitä tultaisiin käyttämään juovutustarkoitukseen.

Lääkärillä tarkoitetaan tässä laissa myös hammaslääkäriä ja eläinlääkäriä.

Lääkintöhallituksen asiana on harkintansa mukaan toimittaa lääkäreille 1 momentissa tarkoitettuja lomakkeita ja vahvistaa suurin määrä alkoholipitoista ainetta, mikä samalle lomakkeelle kirjoitettuna on lupa määrätä ja apteekista toimittaa, kuin myös tarpeen mukaan tarkemmin määrätä, mitä alkoholipitoisia aineita määrättäessä on käytettävä mainittuja lomakkeita sekä millaisia alkoholipitoisia lääkkeitä käsikaupassa on lupa myydä.

15 c §. Mitä 15^a §:ssä on säädetty kuljetusneuvojen, juhdan tai aluksen tuomitsemisesta menetetyksi, olkoon voimassa siinäkin tapauksessa, että ne omistaa joku muu kuin se, joka salakuljettua tai muuten luvattomasti kuljettua alkoholipitoista ainetta, ellei ole selvitetty, että ne ovat omistajalta tai siltä, jonka käytössä ne olivat, rikoksen kautta poisjoutuneet, taikka esitetty asianhaaroja, joiden perusteella on katsottava toteennäytetyksi, ettei omistajalla taikka, jos ne olivat toisen käytössä, tällä ollut tietoa siitä, että niitä käytettäisiin puheenaolevalla tavalla, eikä myöskään syytä sitä varoa.

Sama olkoon laki aluksesta, joka tavataan välittämässä yhteyttä maan ja Suomen aluevesillä tai niiden ulkopuolella olevan laivan kanssa, jonka tarkoituksena ilmeisesti on luvattomasti tuoda maahan erityisen alkoholilainsäädännön alaista alkoholipitoista ainetta, jos on selvää, että aluksen matka on tarkoittanut edistää sellaista tuontia, vaikkei aluksen omistaja eikä sitä, jonka käytössä se on, voitaisikaan tuomita rangaistukseen.

Joka luvattomasti itse tai toisen kautta käyttää kuljetusneuvoja, juhtaa tai alusta, jotka eivät ole hänen omansa, alkoholipitoisen aineen luvattomaan maahantuontiin tai kuljetukseen tai sellaiseen tekoon, kuin 2 momentissa tarkoitetaan, rangaistakoon vankeudella korkeintaan yhdeksi vuodeksi; ja ajakoon virallinen syyttäjä täl-

laista syytettä luvattonta maahantuontia tai kuljetusta koskevan asian yhteydessä.

17 §. Joka luvattomasti myy, välittää tai muuten rahan tai tavaran vastikkeena käyttää tai kaupaksi tarjoo alkoholipitoista ainetta taikka joka maksua tai muuta hyvitystä vastaan toiselle luovuttaa tai välittää tällaista ainetta määräävän lääkemääräyksen tai muun sen saantiin oikeuttavan todistuksen tai kaupaksi tarjoo sellaista, rangaistakoon ensi keralla vähintään seitsemälläkymmenelläviidellä päiväsakolla sekä rikoksen uusiintuessa vähintään sadallaviidelläkymmenellä päiväsakolla tai vankeudella vähintään neljäksi kuukaudeksi.

Tavara astioineen, lääkemääräys tai todistus olkoon menetetty.

Alkoholipitoisen aineen tai sellaisen aineen saantiin oikeuttavan lääkemääräyksen tai todistuksen lahjoitusta pidettäköön myynnin veroisena, ellei ole ilmeistä, että kysymyksessä on lääkkeen lahjoitus.

19 §. Jos kahvilassa, ravintolassa, hotellissa, majatalossa, matkustajakodissa tai aluksessa sen omistaja, hoitaja, päällikkö tai joku palveluskuntaan kuuluva sallii myydä, tarjoilla tai nauttia alkoholipitoista ainetta, rangaistakoon omistajaa, hoitajaa, päällikköä tai palvelijaa taikka kaikkia syyllisiä, kuten 17 §:n 1 momentissa säädetään. Jos nautittu alkoholipitoinen aine on vieraan mukanaan tuomaa, rangaistakoon kutakin taikka kaikkia syyllisiä ensimmäisellä kerralla vähintään kahdella kymmenelläviidellä päiväsakolla sekä rikoksen uusiintuessa vähintään viidelläkymmenellä päiväsakolla.

Jos yhdistyksen tai klubin huoneistossa sen johtokunnan jäsen, hoitaja tai joku palveluskuntaan kuuluva sallii alkoholipitoisen aineen myyntiä, tarjoilua tai nauttimista, rangaistakoon kutakin tai kaikkia syyllisiä, niinkuin 1 momentissa on omistajan, hoitajan, päällikön ja palvelijan rankaisemisesta säädetty.

Mitä edellä tässä pykälässä on sanottu, ei tarkoita alkoholipitoisen lääkkeen käyttämistä tarkoitukseensa hotellissa, majatalossa tai matkustajakodissa taikka aluksessa.

Maaherran oikeudesta väärinkäytöksiensä tai epäjärjestyksiensä sattuessa sulkea kahvila, ravintola, hotelli, matkustajakoti, yhdistyksen tai klubin huoneisto säädetään asetuksella.

20 §. Jos lääkäri määrää alkoholipitoista ainetta tutkimatta potilasta tai sairasta eläintä tahi hankkimatta muulla tavalla tarpeellista selvitystä sairauden tai tarpeen laadusta taikka määrää sitä tapauksissa, jolloin olisi ollut syytä varoa, että ainetta tul-taisiin käyttämään juovutustarkoitukseen, taikka jos hän rikkoo 9 §:ssä olevaa säännöstä lomakkeen käyttämisestä sellaista alkoholipitoista ainetta määrättäessä, jonka käyttäminen juovutustarkoitukseen ei ole ilmeisesti mahdotonta, tahi määrää tällaista ainetta enemmän, kuin on sallittu, taikka muulla tavoin ilmeisesti väärinkäyttää oikeuttaan määrätä alkoholipitoista ainetta, rangaistakoon, niinkuin 17 §:n 1 momentissa on säädetty.

Kun lääkäri lainvoimaisella päätöksellä on tuomittu rangaistukseen I momentissa mainitusta rikoksesta, olkoon lääkintöhallituksella valta julistaa hänet määrääjäksi, vähintään kolmeksi kuukaudeksi tai, jos asianhaarat ovat raskauttavat, ainaseksi menettäneeksi oikeuden lääkärinammatin harjoittamiseen. Ennenkuin päätös, jolla lääkäri on rangaistukseen tuomittu, on saanut lainvoiman, olkoon lääkintöhallitus oikeutettu julistamaan lääkärin mainitun oikeuden menettäneeksi, kunnes asia ylemmässä oikeudessa on lopullisesti ratkaistu. Läkintöhallituksen päätös näissä asioissa menköön täytäntöön, vaikka siihen haetaankin muutosta.

Jos apteekin omistaja, hoitaja tai apulainen luvottomasti myy tai omistaja tai hoitaja salli myytävän apteekista alkoholipitoista ainetta, rangaistakoon niinkuin 17 §:n I momentissa on säädetty ja tuomittakoon samalla apteekin omistaja tai hoitaja, joka syylliseksi katsotaan, määrääjäksi, vähintään kuudeksi kuukaudeksi, kelpaamattomaksi hoitamaan apteekkia ja ottamaan osaa muuhun apteekkitoimeen. Jos omistaja tai hoitaja uusii rikoksen, tuomittakoon lisäksi vähintään kolmeksi vuodeksi kelpaamattomaksi hoitamaan apteekkia ja ottamaan osaa muuhun apteekkitoimeen.

Milloin lääkäri tai apteekin omistaja, hoitaja tai apulainen tuomitaan tässä pykälässä säädettyyn rangaistukseen, on tuomioistuimen viipymättä lääkintöhallitukselle lähetettävä jäljennös asiaa koskevasta pöytäkirjasta ja päätöksestä.

21 §. Joka rikkoo 9 §:n I momentin säännöstä lomakkeelle kirjoitettavan lääkemääräyksen toimittamisesta tai saman pykälän 3 momentin säännöksiä, rangaistakoon vähintään kahdellakymmenelläviidellä päiväskalla.

Sama olkoon laki, jos joku juovutustarkoitukseen käyttää lääkärin toiselle henkilölle tai eläimelle määräämää tahi teknillisiin tai tieteellisiin tarkoituksiin annettua alkoholipitoista ainetta. Rikoksenteikijän hallussa tavattu alkoholipitoinen aine, josta osa on käytetty juovutustarkoitukseen, tuomittakoon menetetyksi.

Jos jonkun hallussa tavataan apteekista saatua alkoholipitoista ainetta, joka ei ole hänelle tai hänen hallussaan olevalle eläimelle määrätty, tahi tällaisen aineen saantiin oikeuttava lääkemääräys tai todistus, ja on ilmeistä, että se on hankittu 17 §:ssä tarkoitettulla tai muulla luvottomalla tavalla, rangaistakoon sitä, jonka hallussa alkoholipitoinen aine, lääkemääräys tai todistus tavataan, niinkuin 15 ja 16 §:ssä säädetään, ja olkoon aine astioineen, lääkemääräys tai todistus valtiolle menetetty.

24 §. Kaupunginviskaalilla, poliisiviranomaisella ja kruununpalvelijalla sekä asianomaisella alkoholikäytöntarkastajalla tulee olla esteetön pääsy kaikkiin heidän valvontapiirissään oleviin, 11 §:n I momentissa mainittuihin varastoihin pitääkseen silmällä, että alkoholipitoiset aineet on laillisesti varastoon pantu; ja näyttököön heille jokainen sellaisen varaston haltija vaadittaessa todistuksen hänen huostassaan olevan tavaran alkuperästä, jotapaitsi 7 §:n 3 kohdassa mainituissa laitoksissa on alkoholikäytöntarkasta-

jalle vaadittaessa näytettävä alkoholipitoisten aineiden käyttöä ja myyntiä koskevat kirjat ynnä yrityksestä pidettävät kirjanpito-kirjat niihin kuuluvine liitteineen.

Jos epäillään, että joku luvottomasti valmistaa, maahantuo, myy, kuljettaa tai varastossapitää alkoholipitoista ainetta taikka että sitä on jossakin kätkettynä, toimitettakoon etsintö, milloin se rikoksentehtäjän selville saamiseksi tai alkoholipitoisen aineen takavarikoimista varten katsotaan tarpeelliseksi. Tällainen etsintö voi kohdistua sellaiseen rakennukseen, varasto- tai säilytyspaikkaan taikka kuljetusneuvoihin tai -välineisiin, jotka ovat rikoksesta epäil-lyn hallussa tai joissa epäillään olevan kätkettynä alkoholipitoista ainetta.

Yksityisen asunnossa ja sen välittömässä yhteydessä olevissa säilytyspaikoissa toimitettakoon kuitenkin etsintö ainoastaan sil- loin, kuin epäilykseen on todennäköisiä perusteita. Tällaisia perus- teita on katsottava olevan seuraavissa ja niihin verrattavissa ta- pauksissa:

1) jos se, jota epäillään alkoholipitoisen aineen luvottomasta valmistuksesta, myynnistä tai varastossapidosta, on aikaisem- min tuomittu rangaistukseen jostakin 2 momentissa mainitusta rikoksesta taikka jos hän pülee tai yrittää karttaa asiaa tai paeta;

2) jos joku asuntonsa ulkopuolella on tavattu 2 momentissa tarkoitettua rikoksesta; taikka

3) jos yksityisen asunnon ullakolla, asuntoon kuuluvassa kel- larissa, vajassa tai muussa säilytyspaikassa, joka ei ole asuttujen huoneiden välittömässä yhteydessä, tavataan luvottomasti va- rastossapidettyjä väkijuomia tai selviä merkkejä niiden käsitte- lystä.

Tämän pykälän 2 ja 3 momentissa tarkoitettua etsinnön toi- mittakoon kaupunginviskaali, poliisiviranomainen, poliisikonsta- apeli tai tämän lain 29 §:ssä mainittu raittiuspoliisi. Valtionrauta- teiden virkailijain oikeudesta toimittaa tällaisia etsintöjä määrää valtioneuvosto.

Jos etsinnön toimittaja pitää etsinnön ilman laillista syytä, ran- gaistakoon, niinkuin rikoslaissa on säädetty.

24 a §. Etsinnön, josta 24 §:n 2 ja 3 momentissa mainitaan, tulee tapahtua yhden tai, milloin se toimitetaan yksityisen asun- nossa tai sen välittömässä yhteydessä olevassa säilytyspaikassa, kahden todistajan läsnäollessa, ja on toimituksesta tehtävä pöytä- kirja.

Jos etsintöä toimitettaessa rikoksesta epäilty henkilö ei ole läsnä, toimitettakoon etsintö siitä huolimatta; kuitenkin on hänen vai- moansa tai talonväkeänsä, tai, ellei heitä ole, jotakin läheistä naa- puria taikka paikalla olevaa henkilöä kehoitettava olemaan läsnä. Jos nämä eivät kutsuttaessa tule, älköön se estäkö etsinnön toi- mittamista.

Etsinnön toimittajalla olkoon oikeus, milloin se etsintöä varten on tarpeen, avauttaa lukkoja ja ovia sekä poistaa esteitä, ollen hän

kuitenkin velvollinen noudattamaan tarpeellista varovaisuutta. Vastarintaa tehtäessä olkoon etsinnön toimittajalla oikeus käyttää sen verran väkivaltaa, kuin vastarinnan voittamiseen on tarpeen.

Jos sellaiset kuljetusneuvot, joiden pysäyttämistä ei ole erittäin säädetty, on alkoholipitoisen aineen luvattoman kuljetuksen selville saamiseksi toimitettavaa etsintää varten pysäytettävä, tulee etsinnön toimittajan antaa selvästi havaittava pysähdysmerkki. Ellei tätä merkkiä noudateta, on etsinnön toimittaja oikeutettu käyttämään sen verran väkivaltaa, kuin pysäyttämiseen on tarpeen, noudattamalla sellaisen tapauksen varalta annettuja ohjeita. Ampuma-asetta älköön kuitenkaan käytettävä muissa kuin rikoslain 3 luvun 8 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, ellei laissa ole joidenkin tapausten varalta toisin säädetty.

27 §. Kun syyte tehdään luvattomasta alkoholipitoisen aineen myynnistä, voidaan ostaja, jos hänet muuten havaitaan esteettömäksi, kutsua todistajaksi ja häntä valalla kuulustaa. Syyttäjän tällaisessa jutussa todistajaksi ilmoittamaa henkilöä, joka todistuksessaan on kertonut luvattomasti ostaneensa alkoholipitoista ainetta, älköön todistuksensa perusteella pantako syytteeseen tämän ainemäärän kuljetuksesta eikä varastossapidosta, milloin on kysymys tämän lain 16 §:ssä mainitusta rikoksesta, mutta on aine, mikäli sitä on hänen hallussaan, viranomaisten toimesta takavarikoitava ja, ellei todistajaksi ilmoitettu ilman muuta luovu siitä, valtiolle menetetyksi tuomittava.

Sellaisella raittiuslautakunnan jäsenellä ja raittiuspoliisilla, joka raastuvan- tai kihlakunnanoikeuden edessä on vannonut omantuntonsa mukaan täyttävänsä toimeensa kuuluvat velvollisuudet, on oikeus niissä jutuissa, jotka koskevat rikoksia tätä lakia vastaan ja jotka hän ilmi antaa, itse todistaa, samoin kuin oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 11 §:ssä on kruununpalvelijoille sallittu.

27 b §. Kun luvattomasti valmistettua, kuljetettua tai varastoon pantua alkoholipitoista ainetta tai sen valmistukseen, kuljetukseen tai säilyttämiseen käytettyjä välineitä on takavarikoitu, mutta rikoksenteijä ja tavaranomistaja ovat tuntemattomat tai ovat paenneet, ennenkuin heidät on ennätetty kutsua vastaamaan, on, mikäli kysymyksessä ei ole tullirikos, poliisipäällikön ilmoitettava asiasta viralliselle syyttäjälle ja lähetettävä aine astioineen valtion varastoon sekä huolehdittava muun omaisuuden myynnistä julkisella huutokaupalla valtion laskuun, kuitenkin niin, että kuljetusneuvot, juhta tai alus saadaan myydä vasta sen jälkeen, kuin tuomioistuim on julistanut ne valtiolle menetetyiksi.

Kun asia on oikeudessa käsiteltävä, kutsukoon tuomari rikoksenteijän sekä tavaranomistajan oikeuden ovelle kiinnitettävällä ja virallisissa lehdistä julkaistavalla haasteella saapumaan oikeuteen määrättyinä päivinä enintään kahden kuukauden kuluessa haastepäivästä lukien. Jos kuitenkin kihlakunnanoikeudella on seuraava istunto joko varsinaisissa käräjissä tai muun asian takia asetetuissa

välikärajissa kolmen kuukauden kuluessa, saatakoon asia silloin määrätä käsiteltäväksi.

Ellei takavarikkoon otetun tavaran omistaja, vaikka hänet on laillisesti oikeuteen kutsuttu, saavu asiassa vastaamaan eikä näytä laillista estettä poisjäämiseensä, ratkaistakoon kysymys tavaran menettämisestä hänen poissaolostaan huolimatta.

28 §. Syyte rikoksesta tätä lakia vastaan on otettava käsiteltäväksi raastuvanoikeudessa siinä ajassa, kuin vangitusta henkilöistä on säädetty, ja kihlakunnanoikeudessa viimeistään siinä istunnossa, joka kahden viikon kuluttua ensiksi seuraa sen jälkeen, kuin tuomari on saanut asiasta tiedon; ja älköön juttua, sen ollessa oikeudessa vireillä, lykättävä kerrallaan raastuvanoikeudessa kahta viikkoa ja kihlakunnanoikeudessa kahta kuukautta pidemmäksi ajaksi. Jos kuitenkin kihlakunnanoikeudella on seuraava istunto joko varsinaisissa käräjissä tai muun asian takia asetetuissa välikäräjissä kolmen kuukauden kuluessa, saatakoon juttu lykätä tähän istuntoon.

Virallinen syyttäjä maalla antakoon heti, kun rikos on ilmisaatu, siitä tuomarille kirjallisen tiedon, jossa on mainittu rikoksen laatu, sen tekopaikka ja -aika ynnä syytetyn nimi, ammatti ja kotipaikka kuin myös, mikäli mahdollista, lyhyt selostus syytetyn ja todistajain kuulustelusta, jonka ilmoituksen tuomari sitten syyttäjälle palauttakoon merkinnällä, milloin asia otetaan oikeudessa esille.

Ylioikeudessa ovat näitä asioita koskevat valitukset käsiteltävät kiireellisinä.

Sen, joka tuomitaan rangaistukseen tämän lain säännöksiin rikkomisesta, tulee suorittaa haastemiehelle palkkio hänen toimittamistaan haasteista sekä kohtuullisesti korvata syyttäjälle ja todistajalle asiassa aiheutuneet kulungit.

Jos joku on ottanut alkoholipitoisen aineen luvattoman valmistuksen, tislauksen, maahantuonnin, myynnin, kaupaksi tarjoamisen tai kuljetuksen ammatikseen tai tavakseen, taikka jos joku, saatuaan haasteen vastaamaan sellaisesta tämän lain rikkomisesta, josta voi olla seurauksena vankeusrangaistus, vielä jatkaa rikollista toimintaansa, voidaan hänet heti vangita.

Näitä syytteitä käsiteltäessä on tuomioistuimen vapaasti harkittuaan esille tulleet asianhaarat vakaumuksensa mukaan päätettävä, mikä asiassa on todeksi katsottava.

Sakot, jotka tuomitaan tätä lakia vastaan tehdyistä rikoksista, sekä menetetyksi tuomitun tavaran arvo voidaan käyttää lain noudattamisen valvontaa edistäviin tarkoituksiin. Tarkemmat määräykset näiden varojen käytöstä annetaan asetuksella.

29 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta antaa valtioneuvosto.

Kaupungin- ja kunnanvaltuustolla olkoon oikeus raittiuden edistämistä ja tämän lain noudattamisen valvontaa varten asettaa raittiuslautakunta, johon tulee kuulua vähintään kolme jäsentä.

Maaherran asiana on raittiuslautakunnan esityksestä myöntää oikeus 24 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun etsinnön toimittamiseen sellaiselle lautakunnan jäsenelle tai muulle sen ehdottamalle henkilölle, jonka hän katsoo tällaiseen tehtävään sopivaksi. Sellaisen oikeuden saanutta kutsutaan raittiuspoliisiksi.

24. Raittiuslautakunnat ja raittiuspoliisit.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 18 piltä 1928.

(Suomen as.-kok. 1928 : 208)

Valtioneuvosto on, sosialiministeriön esittelyssä, nojautuen 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kieltolain 29 §:ään, sellaisena kuin se on toukokuun 4 päivänä 1928 annetussa laissa, määrännyt seuraavaa:

1 §. Kun kuntaan on päätetty asettaa raittiuslautakunta, valitsee valtuusto siihen kahdeksi vuodeksi kerrallaan vähintään kolme jäsentä ja tarpeellisen määrän varajäseniä. Vuosittain eroaa jäsenistä puolet tai jäsenten luvun ollessa pariton, ensin puolet lähinnä alemmasta tasaluvusta, ensimmäisen vuoden lopussa arvan perusteella, sitten vuoroonsa.

Raittiuspoliisin oikeuden etsintöjen toimittamiseen myöntää maaherra määrääjäksi, korkeintaan kahdeksi vuodeksi kerrallaan.

2 §. Raittiuslautakunnan jäsenten ja raittiuspoliisien tulee olla puhdasmaineisia, elämässään nuhteettomiksi tunnettuja, raittiutta harrastavia ja ehdottomasti raittiita henkilöitä, jotapaitsi raittiuslautakunnan jäsenten tulee olla vaalikelpoisia kunnan jäseniä.

Raittiuslautakunnan jäseneksi älköön ketään valittako älköönkään 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua oikeutta kenellekään myönnettävä ilman hänen suostumustaan.

3 §. Raittiuslautakunta valitsee keskuudestaan vuosittain puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Raittiuslautakunta kokoontuu aikoina ja paikassa, jotka se itse määrää, niin myös milloin puheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi tai milloin lautakunnan jäsenten enemmistö tekee siitä puheenjohtajalle esityksen. Kokouksen kutsuu kokoon puheenjohtaja lautakunnan päättämällä soveliaalla tavalla.

Raittiuslautakunta älköön tehkö päätöstä, ellei vähintään kaksi kolmannesta lautakunnan jäsenistä ole saapuvilla. Se mielipide, jonka puolesta enimmät äänet annetaan, tulkoon lautakunnan päätökseksi. Äänten jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Raittiuslautakunnan kokouksissa kirjoittaa pöytäkirjan puheenjohtaja tai hänen johdollaan sihteeri, missä sellinen on. Pöytäkirja on heti tai viimeistään seuraavassa lautakunnan kokouksessa tar-

kistettava. Lautakunta voi kuitenkin antaa puheenjohtajan ja aina kerraksi sitä varten valitun jäsenen toimeksi pöytäkirjan tarkistamisen.

Pöytäkirjan allekirjoittavat puheenjohtaja ja pöytäkirjantekijä sekä paitsi heitä, milloin tarkistus heti tapahtuu, joku lautakunnan jäsen, mutta muutoin pöytäkirjan tarkistaja. Lähetettävät kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja sihteeri, missä sellainen on.

Sillä, joka on ollut raittiuslautakunnan kokouksessa siinä käsiteltävää asiaa päätettäessä, olkoon, jos hän on ollut eri mieltä, oikeus heti ilmoittaa vastalause tehtyä päätöstä vastaan.

4 §. Raittiuslautakunnan tehtävänä on:

1) valistustoimintaa järjestämällä edistää raittiutta;
2) tehdä tarpeelliseksi havaitsemiaan esityksiä viranomaisille raittiuslautakunnan toimialaan kuuluvista asioista;

3) tarpeen tullen tehdä esityksiä holhouslautakunnalle alkoholisteiksi tunnettujen henkilöiden hoidosta ja holhouksesta sekä uuden holhoojan määräämisestä sellaiselle vajavaltaiselle henkilölle, jonka holhooja on juoppouden takia katsottava holhoustoimeen sopimattomaksi;

4) seurata raittiustilaa paikkakunnalla ja ilmoittaa tietoon tulleet rikokset kieltolakia tai sen perusteella annettuja säännöksiä vastaan tarkempaa tutkimusta ja enempiä toimenpiteitä varten asianomaiselle viranomaiselle; milloin on kysymys virkamiehen tekemästä mainitunlaisesta rikoksesta, on ilmoitus asiasta tehtävä virkamiehen esimiehelle;

5) järjestää, ohjata ja valvoa raittiuspoliisien toimintaa;

6) tehdä valtuustolle esitys raittiuslautakunnan jäsenten valitsemisesta eroamisvuorossa olevien sijaan;

7) tehdä valtuustolle esitys sihteerin ottamisesta ja erityisen toimiston perustamisesta, jos se osottautuu tarpeelliseksi;

8) antaa vuosittain ehdotus raittiuslautakunnan tulo- ja menoarvioksi seuraavaa vuotta varten;

9) pitää kirjaa raittiuslautakunnalle uskotuista varoista sekä vuosittain tehdä niistä tili ja antaa kertomus toiminnastaan;

10) antaa viranomaisille toimintaansa koskevia tilasto- ja muita tietoja sekä lausuntoja; sekä

11) kun puheenjohtaja on valittu, ilmoittaa tämän nimi, ammatti ja osoite sosialiministeriön raittiusosastolle.

5 §. Raittiuslautakunnan jäsenen tehtävänä on:

1) henkilökohtaisella vaikutuksella ja opastuksella edistää raittiutta;

2) tehdä tarpeelliseksi havaitsemiaan esityksiä raittiuslautakunnalle sen toimialaan kuuluvista asioista;

3) ilmoittaa tietoonsa tulleet ja todistettavissa olevat kieltolakia ja sen perusteella annettuja säännöksiä vastaan tehdyt rikokset raittiuspoliisille, raittiuslautakunnalle tai asianomaiselle poliisi- tai tulliviranomaiselle;

4) olla yhteistoiminnassa kieltolain noudattamista valvovain viranomaisten kanssa kieltolakirikosten ehkäisemiseksi ja ilmaisemiseksi;

5) tarpeen vaatiessa avustaa kokouksien, huvi- ja juhlatilaisuuksien järjestäjiä kieltolakirikosten ehkäisemisessä;

6) toimittaa viipymättä asianomaiselle poliisi- tai tulliviranomaiselle haltuunsa ottamansa takavarikon alaiset tavarat; sekä

7) raittiuslautakunnan määräämin ajoin ja tavoin antaa tietoja toiminnastaan raittiuslautakunnan puheenjohtajalle.

6 §. Raittiuspoliisin tehtävänä on sen lisäksi, mitä 5 §:ssä on raittiuslautakunnan jäsenen tehtävistä sanottu:

1) kieltolain 24 §:n 2 ja 3 momentissa edellytetyissä tapauksissa itse toimittaa etsintöjä tai olla apuna poliisiviranomaisen toimitaessa niitä;

2) sopivalla tavalla koettaa saada selville kieltolakia ja sen perusteella annettuja säännöksiä vastaan tehdyn rikoksen todistettavuus, milloin huhu rikoksesta käy tai sellainen raittiuspoliisille ilmoitetaan taikka tämä on muulla tavoin saanut rikoksesta tiedon; sekä

3) pitää päiväkirjaa kaikista asioista, jotka hänelle on toimenpidettä varten ilmoitettu, sekä sellaisista toimenpiteistä virassaan, joihin hän tehtyjen ilmoitusten nojalla tai omasta aloitteestaan on ryhtynyt.

7 §. Kun raittiuslautakunnan jäsenet on valittu, tulee valtuuston viipymättä ilmoittaa paikkakunnan poliisiviranomaisille valittujen nimi, ammatti ja osoite.

Raittiuslautakunnan, joka tekee esityksen kieltolain 24 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun etsintöoikeuden myöntämisestä, tulee hankkia ja esitykseen liittää sen henkilön papintodistus tai muu henkilötodistus, jolle sellainen oikeus ehdotetaan annettavaksi, sekä selvitys siitä, että hän täyttää tämän päätöksen 2 §:n 1 momentissa mainitut kelpoisuusehdot ja on muutenkin tehtävään sopiva.

Myönnettyään edellisessä momentissa mainitun etsintöoikeuden on maaherran annettava siitä todistus oikeuden saaneelle sekä tieto asianomaiselle raittiuslautakunnalle ja poliisipäällikölle.

8 §. Raittiuslautakunnan tulee pyrkiä yhteistyöhön lähipaikkakuntain raittiuslautakuntain sekä sellaisten paikkakunnalla toimivien viranomaisten, yhdistysten ja järjestöjen kanssa, joiden toiminnalla on yhteyttä raittiuslautakunnan tehtävään kanssa.

9 §. Raittiuslautakunnan ja paikkakunnan poliisiviranomaisen tulee antaa toisilleen tietoja ja tarpeellista apua kieltolain ja sen perusteella annettujen säännösten noudattamisen valvontaa koskevilla asioilla. Yhteistoiminnan aikaansaamiseksi ja ylläpitämiseksi tulee poliisipäällikön ja raittiuslautakunnan puheenjohtajan tai siihen valitun lautakunnan jäsenen tarpeen mukaan pidettävissä neuvotteluissa, paikalliset olot huomioonottaen, sopia, millä tavalla tässä tarkoitetut tiedot ovat annettavat sekä minkälaista apua poliisiviranomaiset ja raittiuslautakunta erilaisissa tapauksissa toisilleen antavat ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu. Neu-

votteluissa on tehtävä pöytäkirja, jonka asianomaiset allekirjoittavat ja jossa lyhyesti mainitaan, mitä on sovittu. Asianomaisen pyynnöstä otettakoon pöytäkirjaan sellainenkin ehdotus, jonka toteuttamisesta ei ole päästy yksimielisyyteen.

Pöytäkirja on vaadittaessa näytettävä viranomaisille, jotka valvovat poliisin ja raittiuslautakunnan toimintaa taikka toimivat niiden ohjaajina.

10 §. Raittiuslautakunnan jäsenillä on valtuutenaan ote heidän valitsemisestaan tehdystä valtuuston pöytäkirjasta sekä raittiuspoliisilla maaherran antama todistus, jotka valtuudet tarvittaessa ovat esitettävät.

Moottoriajoneuvoja pysäyttäessään tulee raittiuspoliisin tämän lisäksi olla varustettu erityisellä virkamerkillä, niinkuin siitä erikseen on määrätty.

11 §. Raittiuslautakunnan puheenjohtaja, jäsenet ja raittiuspoliisit saavat toimestaan palkkiota valtuuston päätöksen mukaan. Valtuusto harkitkoon myös, onko heille maksettava korvausta matkakustannuksista ja kuinka paljon.

12 §. Valtuusto on raittiuslautakuntaa kuultuaan oikeutettu kesken toimikautta erottamaan lautakunnan jäsenen, jos käy ilmi, ettei hän täytä 2 §:n 1 momentissa mainittuja pätevyyssehtoja tai jos hän muuten osottautuu toimeen sopimattomaksi. Jos erotettu toimii raittiuspoliisina, on päätöksestä viipymättä ilmoitettava maaherralle.

Jos raittiuspoliisi käyttää väärin etsintöoikeuttaan tai osottautuu sellaiseksi kuin edellisessä momentissa lautakunnan jäsenestä on sanottu, peruuttakoon maaherra hänelle myönnetyn etsintöoikeuden. Maaherran päätöksestä on viipymättä ilmoitettava paikkakunnan raittiuslautakunnalle ja poliisipäällikölle.

13 §. Joka tämän päätöksen voimaantullessa on raittiuspoliisina, olkoon oikeutettu sellaisena edelleen toimimaan, ellei maaherra ole toisin määrännyt, kaksi vuotta sanotusta ajankohdasta lukien.

14 §. Tällä päätöksellä kumotaan heinäkuun 7 päivänä 1922 annettu valtioneuvoston päätös raittiuslautakuntain sekä raittiuspoliisien ja muiden kunnallisten raittiudenvalvojain toiminnasta.

25. Denaturoitujen alkoholipitoisten aineiden valmistuksen, maahantuonnin ja myynnin järjestäminen ja silmälläpitäminen.

Valtioneuvoston päätös Joulukuun 1 p:ltä 1928.

(*Suomen as.-kok.* 1928 : 317)

Valtioneuvosto on, sosialiministeriön esittelystä, nojautuen 1 päivänä kesäkuuta 1922 denaturoitujen alkoholipitoisten aineiden valmistuksesta, maahantuonnista ja myynnistä annetun lain 12 §:ään, määrännyt seuraavaa:

1 §. Alkoholia denaturoidaan poltto-, valaistus- ja puhdistusaineeksi sekä erilaisia teollisuus-, ammatti- ja lääkinnöllisiä tarpeita varten.

Määräykset siitä, millä tavalla eri tarpeisiin tarkoitettu alkoholi on denaturoitava, antaa sosialiministeriö.

2 §. Denaturoitua alkoholia valmistaa valtion alkoholiliike. Jos joku haluaa denaturoida hallussaan olevaa laillisesti hankittua alkoholipitoista ainetta, on siitä tehtävä ilmoitus sosialiministeriön raittiusosastolle, ja on aine denaturoitava raittiusosaston antamia määräyksiä noudattaen.

Denaturoitua alkoholia sisältävään tuotteiden valmistukseen ovat oikeutetut ne laitokset ja henkilöt, jotka ovat saaneet siihen luvan.

3 §. Denaturoituja alkoholipitoisia aineita tuo maahan valtion alkoholiliike.

Lakkavernissaa ja pulituuria sekä muita tehokkaasti denaturoituja alkoholipitoisia aineita saavat maahantuoda myös sellaiset laitokset ja henkilöt, jotka ovat saaneet siihen luvan.

4 §. Joka haluaa saada 2 §:n 2 momentissa tai 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun luvan, anokoon sitä kirjallisesti sosialiministeriön raittiusosastolta. Lupa voidaan myöntää määrätyillä ehdoilla ja saatetaan se peruuttaa, milloin syytä siihen on.

5 §. Valtion alkoholiliikkeen varastoista myydään alkoholia, joka on sen käyttöä vastaavalla tavalla denaturoitu:

1) niille, jotka ovat saaneet luvan kieltolain alaisten alkoholipitoisten aineiden käyttämiseen tai hankkimiseen alkoholiliikkeen varastoista;

2) niille teknillisille laitoksille ja henkilöille, jotka ovat saaneet 2 §:n 2 momentissa mainitun luvan denaturoitua alkoholia sisältävään tuotteiden valmistukseen;

3) poltto-, valaistus- ja puhdistusaineeksi denaturoidun alkoholin oikeutetuille jälleenmyyjille; sekä

4) niille laitoksille ja yksityisille henkilöille, jotka ovat saaneet luvan denaturoidun alkoholin hankkimiseen alkoholiliikkeen varastoista.

Ne, jotka valtion alkoholiliikkeen varastoista haluavat ostaa denaturoitua alkoholia tai hankkia ulkomailta denaturoitua alkoholipitoista ainetta, jota varastoissa ei ole, tekevät siitä kirjallisen tilauksen alkoholiliikkeen pääkonttoriin. Tilauksen hyväksymiseen, aineen tilaajalle toimittamiseen, tilauksesta luopumiseen ja alkoholiliikkeelle tulevan välityspalkkion määräämiseen nähden on noudatettava, mitä kieltolain alaisten alkoholipitoisten aineiden tilauksista on määrätty.

6 §. Poltto-, valaistus- ja puhdistusaineeksi denaturoitua alkoholia, joka ei ole 9 §:ssä tarkoitettua laatua, myytäköön apteekista, rohdoskaupasta ja muusta avoimesta myymälästä, jolla on kunnan lupa sellaisen jälleenmyynnin harjoittamiseen, ainoastaan ostotodistusten nojalla. Ostotodistuksen antaa poliisiviranomainen siinä

kunnassa, missä ostaja asuu. Todistus voidaan harkinnan mukaan antaa joko yhdellä kertaa tapahtuvaa ostoa varten tai määräajaksi, enintään yhdeksi vuodeksi, jonka kuluessa ostot voivat tapahtua; ja on todistuksessa mainittava ostajan nimi, ammatti ja osoite, ostettavaksi myönnetty alkoholimäärä, poliisiviranomainen, joka todistuksen on antanut, sen antopäivä ja juokseva numero sekä, milloin todistus on annettu määräajaksi, sen voimassaoloaika.

Ostotodistusta älköön annettako, jos on aihetta luulla, että alkoholia tultaisiin käyttämään juovutustarkoitukseen. Kun poliisiviranomainen kieltäytyy pyydettyä ostotodistusta antamasta, on siitä asianomaiselle pyynnöstä annettava päätös.

Ostotodistuksen voi poliisiviranomainen peruuttaa, jos aihetta siihen esiintyy. Ostotodistus on tällöin otettava pois asianomaiselta ja annettava hänelle pyynnöstä peruutusta koskeva päätös.

Joka ei tyydy poliisiviranomaisen päätökseen 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, valittakoon maaherralle kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen saatuaan. Valitus älköön estäkö päätöksen täytäntöönpanoa, älköönkä maaherran tällaisessa asiassa antamaan päätökseen haettako muutosta.

7 §. Poliisiviranomaisen on antamistaan ostotodistuksista pidettävä luetteloa, johon on tehtävä samat merkinnät kuin todistuksiin.

Todistuslomakkeita pitää valtioneuvoston julkaisuvarasto maksettua poliisiviranomaisten saatavana.

8 §. Poltto-, valaistus- ja puhdistusaineeksi denaturoidun, 6 §:ssä tarkoitetun alkoholin myynnistä tulee jälleenmyyjän pitää luetteloa, johon on merkittävä myyntipäivä, myyty alkoholimäärä, poliisiviranomainen, joka on sitä koskevan ostotodistuksen antanut, sekä todistuksen antopäivä ja numero. Tällaista alkoholia myytävässä on myyjän otettava ostotodistus haltuunsa, paitsi milloin se on annettu määräajaksi, eikä koko sitä määrää, joka sen nojalla voidaan myydä, sillä kertaa osteta. Viimeksi mainitussa tapauksessa on todistukseen merkittävä liikkeen nimi, myyntipäivä sekä myyty alkoholimäärä.

Jälleenmyyjän on huolellisesti säilytettävä 1 momentissa mainittu luettelo ja ostajilta vuoden kuluessa otetut ostotodistukset seuraavan kalenterivuoden loppuun sekä vaadittaessa näytettävä ne poliisiviranomaisille.

9 §. Poltto-, valaistus- ja puhdistusaineeksi tarkoitettua alkoholia, joka on denaturoitu erityisellä tehokkaaksi katsotulla tavalla ja joka myös väriltään eroaa muusta samaan tarkoitukseen denaturoidusta alkoholista, voivat ne 6 §:ssä tarkoitetut jälleenmyyjät, jotka ovat saaneet sitä valtion alkoholiliikkeen varastoista, myydä ostajilta ostotodistuksia vaatimatta.

Määräykset 1 momentissa tarkoitetun alkoholin myynnistä valtion alkoholiliikkeen varastoista antaa sosialiministeriö.

10 §. Poltto-, valaistus- ja puhdistusaineeksi denaturoitua alkoholia myytävässä on astiaan kiinnitettävä sosialiministeriön rait-

tiusosaston määräämä, aineen myrkyllisyyttä osoittava nimilippu, jota ei ole lupa astiasta irroittaa niin kauan kuin siinä sellaista ainetta säilytetään. Nimilippuun on myyjän merkittävä sen liikkeen nimi, josta aine myydään, sekä myyntipäivä.

11 §. Denaturoitujen alkoholipitoisten tuotteiden päällyksissä tulee olla niiden valmistajan toiminimi, sitä osoittava merkintä tai tavaraleima.

Jälleenmyyjän, joka valtion alkoholiliikkeen välityksellä on tuonut maahan 1 momentissa tarkoitettuja tuotteita, sekä sen, joka 3 §:n 2 momentin mukaan on saanut luvan sellaisten tuotteiden maahantuontiin, tulee varustaa myytävät tuotteet toiminimellä tai sitä osoittavalla merkinnällä.

Toiminimeä osoittava merkintä, josta 1 ja 2 momentissa mainitaan, on sosialiministeriön raittiusosaston hyväksyttävä, ennenkuin sillä varustettu tuote lasketaan kauppaan.

12 §. Teknilliset laitokset ja jälleenmyyjät, jotka pitävät kaupan denaturoitua alkoholia tai sitä sisältäviä valmisteita, sekä ne laitokset ja yksityiset, jotka ovat saaneet denaturoitua alkoholia muuhun tarkoitukseen kuin myytäväksi, ovat velvolliset noudattamaan niitä määräyksiä, jotka sosialiministeriö tai alkoholinkäytön tarkastaja valvontaa varten katsoo tarpeelliseksi antaa.

13 §. Joka rikkoo tämän päätöksen määräyksiä, tuomittakoon, ellei rikkomuksesta muun lainkohdan mukaan seuraa rangais- tusta, vähintään kymmeneen päiväsakkoon.

14 §. Tämä päätös, jolla kumotaan denaturoitujen alkoholi- pitoisten aineiden valmistuksen, maahantuonnin ja myynnin järjes- tämisestä ja silmälläpitämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1922 annettu valtioneuvoston päätös, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1929.

26. Helsingin kaupungin maidontarkastamon johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 30 p:nä 1928.

Maidontarkastamon työtä seuraamaan ja antamaan neuvoja ja lausuntoja sen toimintaa koskevissa asioissa on asetettu maidon- tarkastamon neuvottelukunta, jonka puheenjohtajana toimii kaupungineläinlääkäri ja muina jäseninä viisi henkilöä, joista terveydenhoitolautakunta ja Helsingin maidontarkastusyhdistys kumpikin asettavat kaksi ja Kulutusmaidon tuottajain liitto yhden.
Kaup.väl. päätös toukok. 30 p:ltä 1928.

1 §. Helsingin kaupungin maidontarkastamon tehtävänä on suorittaa maidon ja maitotuotteiden tutkimukset voimassa ole- vissa asetuksissa ja säännöksissä olevien määräysten mukaisesti.

Maidontarkastamo on terveydenhoitolautakunnan alainen.

2 §. Maidontarkastamon henkilökunnan muodostavat kau- pungineläinlääkäri johtajana, eläinlääkintäbakteriologi sekä tarpeel- linen määrä näyttöidenottajia, laboratoriapulaisia ja konttori- apulaisia.

3 §. Kaupungineläinlääkäri ja eläinlääkintäbakteriologi valitaan toimiinsa heille erikseen vahvistetuissa johtosäännöissä määrättyllä tavalla.

Näytteidenottajat sekä laboratorii- ja konttoriapulaiset ottaa toimeensa terveydenhoitolautakunta maidontarkastamon neuvottelukuntaa ja kaupungineläinlääkäriä kuultuaan.

4 §. Kaupungineläinlääkäriin velvollisuutena on maidontarkastamon johtajana:

1) johtaa ja valvoo tarkastamon työtä sekä jakaa eri tehtävät henkilökunnan kesken;

2) huolehtia siitä, että tutkimukset toimitetaan täysin luotettavasti, sekä ryhtyä niiden tuloksista aiheutuviin toimenpiteisiin;

3) valvoo, että katsastusta ja näytteidenottoa toimitetaan niissä paikoissa kaupunkia, joiden kautta maito tuodaan maaseudulta, sekä meijereissä ja ruokaloissa;

4) joko itse suorittaa tai alaisellaan henkilökunnalla toimituttaa, milloin aihetta ilmaantuu, tarkastuksia ja näytteidenottoa کارjoissa, meijereissä ja maidon kokoomispaikoissa maaseudulla;

5) antaa tarpeelliset todistukset;

6) huolehtia siitä, että tarpeellisia kirjoja pidetään tarkastamossa, sekä valvoo sen omaisuuden hoitoa;

7) valvoo tarkastamon rahankantoa; sekä

8) terveydenhoitolautakunnalle antaa kuukausiraportti kultakin kuukaudelta ennen seuraavan kuukauden 15 päivää sekä vuosittain helmikuun kuluessa kertomus tarkastamon toiminnasta edellisestä vuonna.

5 §. Eläinlääkintäbakteriologin tehtävät on mainittu hänelle erikseen vahvistetussa johtosäännössä.

6 §. Maidontarkastamon viranpitäjät ovat Helsingin kaupungin kunnallisten viranpitäjien palvelusehtosäännön yleisten määräysten alaiset.

7 §. Maidontarkastamo pidetään avoimena terveydenhoitolautakunnan määrääminä aikoina.

27. Maidontarkastuksen järjestäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 30 p:nä 1298.

Helsingin maidontarkastusyhdistyksen sääntöjen mukaan saa yhdistyksen jäsenenä olla yhtymä tai yksityinen henkilö, joka myy maitoa Helsingin kaupunkiin tai siellä harjoittaa maidon ja maitotuotteiden kauppaa kuin myöskin kulutusmaidon tuottajia ja maitokauppiaita edustava yhtymä.

Yhdistyksen hallintoneuvostoon kuuluu 9 jäsentä, joista vuosikokous valitsee 6 siten, että niistä kolme edustaa maitokauppaa harjoittavia yksityisiä tai yhtymiä ja 3 kulutusmaidon tuottajia. Loput 3 jäsentä valitsee terveydenhoitolautakunta edustamaan kaupungin ja kuluttajien etuja. Kustakin ryhmästä eroaa vuosittain

tain yksi, kahtena ensimmäisenä vuonna arvalla ja senjälkeen kuummin ollut. Varajäseniä valitaan vuosittain 3 eli yksi kustakin ryhmästä.

Terveydenhoitolaetakunta on oikeutettu Helsingin maidontarkastusyhdistyksen kanssa tekemään seuraavan sopimuksen:

Helsingin kaupungin terveydenhoitolaetakunnan ja Helsingin maidontarkastusyhdistyksen välillä on kaupunginvaltuuston päätöksen mukaisesti maidontarkastuksen järjestämisestä vuonna 1928 tehty seuraava sopimus:

1) Kaupunki sitoutuu maitosäännön mukaisesti ottamaan ja tarkastamaan vähintään kaksi näytettä kuukaudessa kunkin tuottajan maidosta ja kermasta niiden saapuessa kaupunkiin.

2) Kaupunki sitoutuu yhdistykseen kuuluville maitoliikkeille kuukausittain antamaan tiedon näytteiden luokittelusta sekä jäljennökset ala-arvoisten näytteiden tutkimustodistuksista.

3) Yhdistys sitoutuu maidontarkastuslaitoksen antamien tietojen nojalla kantamaan maidon tuottajilta Smk. 2: 50 kultakin saman tuottajan tarkastuspäivänä kaupunkiin tuomalta kuljetusastialta; kuitenkin korkeintaan 30 markkaa kerralta ja 60 markkaa kuukaudessa tuottajaa kohden sekä tarkastus- ja tinkimaidon tuottajilta vähintään Smk. 60: — ja enintään Smk. 120: — kuukaudessa tuottajaa kohden.

4) Yhdistys sitoutuu kuukausittain maksamaan kaupungille edellisessä kohdassa mainituista maksuista seitsemänkymmentäneljä (74) %, jääden loput yhdistykselle sen harjoittaman neuvontatoiminnan ja propagandatyön tukemiseksi.

5) Yhdistys sitoutuu harjoittamaan maidon tuottajien kesken maito- ja navettahygieniaa koskevaa valistus- ja neuvontatyötä ja on kaupungineläinlääkäri oikeutettu seuraamaan tätä työtä.

6) Yhdistys sitoutuu vuosittain jättämään selostuksen toiminnastaan terveydenhoitolaetakunnalle.

7) Tämä sopimus jatkuu aina kalenterivuoden kerrallaan ellei sitä jommaltakummalta puolen sanota irti ennen kesäkuun viimeistä päivää sinä vuonna, jonka lopussa sopimuksen on päättyvä.

28. Keuhkotautisten tiedonantotoimiston ja poliklinikan nimen muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 5 p:ltä 1928.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että keuhkotautisten tiedonantotoimiston ja poliklinikan nimi on muutettava Helsingin kaupungin tuberkuloosihuoltotoimistoksi.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1928. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOKONTTORI. N:o 4.

Sisällys: 29. Helsingin kaupungin kunnalliskodin ja työlaitoksen järjestyssäännöt, s. 57. — 30. Tariffi, jonka mukaan Helsingin kaupungissa kannetaan lentokoneiden laskeutumis- ja oleskelumaksuja, s. 61. — 31. Järjestyssääntö ravintoloita, yömajoja, kahviloita, biljardeja ja keilaratoja varten Uudenmaan läänin kaupungeissa, kauppaloissa sekä tiheästi asutuissa yhdyskunnissa, s. 63. — 32. Kadun erilleen aitaamisesta kannettavien maksujen veloittamistapa, s. 64. — 33. Sääntö Helsingin kaupungin palkkasääntöisten virkojen haltijoilta vaadittavasta kielitaidosta, s. 65. — 34. Helsingin kaupunginvaltuuston kanslian johtosäännön muuttaminen, s. 69. — 35. Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan välinen köyhäinhoitosopimus, s. 70. — 36. Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn köyhäinhoitosopimuksen soveltaminen, s. 74. — 37. Helsingin kaupungin suomenkielisen työväenopiston johtosääntö, s. 77. — 38. Helsingin kaupungin työväenopistojen puheenjohtajaneuvoston johtosääntö, s. 80.

29. Helsingin kaupungin kunnalliskodin ja työlaitoksen järjestyssäännöt.

Köyhäinhuoltolautakunnan vahvistamat kesäkuun 4 p:nä 1928.

Hoidokkaiden käyttäytyminen.

1 §. Jokaisen laitokseen otetun henkilön tulee noudattaa järjestystä, puhtautta, siveellisyyttä ja rauhallsuutta, käyttäytyä kohteliaasti ja siivosti sekä tarkoin noudattaa annettuja määräyksiä.

Jokaisen on kykynsä ja voimainsa mukaan suoritettava laitoksessa esiintyviä töitä ja huolellisesti käsiteltävä kaikkea laitoksen omaisuutta.

Ankarasti on kielletty:

sylkeminen lattialle huoneissa, käytävissä tai portaissa;

vuoteella-olo kengät tai saappaat jalassa tai tahraantunein vaattein;

luvattomien esineitten tai ruokatarpeitten kätkeminen vuoteeseen ja ruoan tai ruoka-astioitten vieminen aterialta huoneeseen;

luvaton poistuminen työpaikalta;

luvaton oleskeleminen asuinhuoneissa ja käytävissä työaikana;

hoidokkaiden keskinäinen kaupanteko ja yksityisten töiden luvaton suorittaminen sekä lahjojen y. m. antaminen viranpitäjille;

kerjääminen lomalla-oloaikana;

vetelehtiminen ja ryhmittyminen laitoksen aitauksen ulkopuolella tai läheisessä metsässä lomalla-oloaikana;

luvaton miesten ja naisten keskinäinen seurustelu laitoksessa tai sen alueella;

väkijuomien tuominen laitokseen, niitten nauttiminen tai juopuneena esiintyminen.

2 §. Tupakanpoltto on sallittu laitoksen pihamaalla ja sitä varten määrättyissä huoneissa osastoilla. Sitävastoin se ei ole luvalista työsaleissa, tallissa, sikalassa eikä työaikana.

3 §. Niskoittelu, epäsäännöllisyys ynnä muu järjestyksen rikominen sekä tahallinen laitoksen omaisuuden vahingoittaminen, kavaltaminen tai hävittäminen rangaistaan, sikäli kuin ei oikeudellinen seuraamus tule kysymykseen, köyhäinhuitolain ja laitoksen ohjesääntöjen määräysten mukaan. Laitokselle aiheutettu vahinko on korvattava.

Vaatetus ja muu omaisuus.

4 §. Laitoksen puolesta saavat hoidokkaat täysihoidon yhteydessä sekä vaatteet että jalkineet. Hoidokkaiden omat vaatteet ja mahdollinen muu omaisuus, josta he voivat saada osan, kuten hartauskirjansa, kellonsa, kihla- ja viikimäsormuksensa, pitää hallussaan, säilytetään laitoksen ullakolla, jota vastoin käyttökelvottomiksi katsotut vaatekappaleet ja tavarat hävitetään. Jos hoidokkaat haluavat omia vaatteitaan käyttää, on se sallittua, mikäli vaatteet ovat hyväksyttävässä kunnossa. Vaatetuksen ja jalkineitten korjauttamisesta sekä pesettämisestä huolehtii kunnalliskodissa osastonhoitajatar ja työlaitoksessa esimies.

5 §. Jos hoidokkaalla on suurempia rahamääriä hallussaan, on ne toimitettava laitoksen konttoriin, mistä ne lähetetään köyhäinhuitolautakunnalle. Samoin on meneteltävä eläkekirjojen ja muitten arvopapereitten suhteen. Köyhäinhuitolautakunnan harkinnasta riippuen voi hoidokas saada omaisuudestaan kuukausittain määrätyn erän käytettäväkseen.

Päiväjärjestys, ruokailu- ja työajat.

6 §. Kello 6.30, sunnuntaisin ja pyhäpäivinä kello 7 aamulla tulee jokaisen, paitsi sairaana olevien ja muuten siihen kykenemättömien, nousta vuoteeltaan, pukeutua, peseytyä, järjestää vuoteensa ja ottaa osaa siivous- ja taloustoimiin.

Kello 7.30 a. p., sunnuntaisin ja pyhäpäivinä k:lo 8, syödään aamiaisen.

» 8—12 » on työaika; asuinhuoneet ja käytävät tuuletetaan ja siivotaan.

» 12—1 i. p. on päivällisaika.

» 1—5 » on työaika; huoneustot tuuletetaan.

» 5.10 » syödään illallinen, jonka jälkeen käytävät tuuletetaan.

Kahvinkeitosta osastoilla ilmoittaa kunkin osaston hoitajatar. Aterioille on tultava siistinä ja puhtaana.

Lauantaisin ja pyhäpäivien aattoina lopetetaan työt kello 12 päivällä. Sunnuntaisin ja pyhäpäivinä toimitetaan vain välttämättömät taloustehtävät. Ylimääräisenä aikana esiintyvät tehtävät ovat suoritettavat määräyksen mukaan.

Ulko-ovet suljetaan touko—elokuulla k:lo 9 i. p., syys—huhtikuulla k:lo 8 i. p. Pimeänä vuodenaikana sammutetaan valot huoneissa k:lo 9 i. p., jolloin jokaisen on oltava riisuttuna vuoteessaan. Valoisana vuodenaikana on oltava levolla viimeistään k:lo 10 i. p.

7 §. Jokaisen hoidokkaan tulee ehdottomasti kerran viikossa kylpeä laitoksen saunassa. Hoidokkaat, jotka eivät kykene saunassa käymään, saavat ammekylpyä osastoilla. Laitokseen otettaessa on jokaisen hoidokkaan kylvettävä.

8 §. K:lo 9—11 a. p. arkipäivisin on laitoksen johtaja tavattavissa virkahuoneessaan konttorissa.

Portinvartiointi.

9 §. Portinvartijoina toimivien hoidokkaiden on erikoisesti vaarinotettava:

että portit ovat pidettävät suljettuina, milloin niistä ei kuljeta;

että vain ne hoidokkaat, joitten lomakirjoissa on asianmukaiset lomamerkinnot, saavat portista kulkea;

ettei millään ehdolla saa päästää laitokseen hoidokkaita tai muita henkilöitä, jotka ovat juopuneita, ollen tästä laitoksen vahtimestarille heti ilmoitettava;

ettei väkijuomia kuljeteta laitokseen, ollen, jos sellaista havaitaan, hanke heti estettävä;

ettei hoidokkaita oleskele porttikopissa;

etteivät työlaitoksen hoidokkaat asiattomasti pääse kunnalliskodin puolelle ja taas päinvastoin;

etteivät kunnalliskodin hoidokkaat luvattomasti mene työlaitoksen alueelle.

Ahkeruusrahat.

10 §. Jokaiselle työnsä kunnollisesti suorittaneelle ja hyvää käytöstä osottaneelle annetaan kuukausittain — työlaitoksessa kahdesti kuukaudessa — kehoitukseksi ahkeruusrahaa. Kappale- ja urakkatöistä suoritetaan palkkiota eri hinnoittelun mukaan. Rikkomuksista hyvää järjestystä vastaan voidaan ahkeruus- ja työosuusrahat määrätä menetetyiksi.

Jumalanpalvelus.

11 §. Laitoksen kirkossa, jossa käynti on vapaaehtoista, pidetään jumalanpalvelus joka sunnuntai ja kirkollisina pyhäpäivinä, alkaen k:lo 10 a. p., ellei toisin ilmoiteta. Joka kolmas sunnuntai saarnataan ruotsinkielellä, pyhäpäivinä sekä suomen- että ruotsinkielillä. Kerran viikossa, toivomuksesta useamminkin, pitää laitoksen saarnaaja sairaille ja heikoille hartaushetkiä osastoilla.

Sairashoito.

12 §. Hoidokkaan sairastuessa vaikeampaan tautiin, päättää laitoksen lääkäri hänen siirtämisestään sairaalaan tai muusta hoitomuodosta. Lääkärillä on vastaanotto laitoksen poliklinikassa joka arki-aamupäivä.

Kirjasto ja lukusali.

13 §. Laitoksen kirjasto ja lukusali ovat avoinna joka arkipäivä kirjojen lainausta ja sanomalehtien lukemista varten:

- Kello 10—12 päiv. kunnalliskodin työkyvyttömille mieshoidokkaille.
 » 12—1 i. p. työlaitoksen hoidokkaille.
 » 1—4 » kunnalliskodin työkyvyttömille naishoidokkaille.
 » 5.15—6 » kunnalliskodin työkykyisille naishoidokkaille.

Lukusalin sulkemisen jälkeen jaetaan päivän lehdet osastoille.

Vieraitten vastaanotto.

14 §. Hoidokkaat saavat ottaa vastaan vieraitaan:

Sunnuntaisin ja pyhäpäivinä k:lo 1—7 i. p.

Arkipäivisin: työkyvyttömät k:lo 2—7 i. p., työkykyiset k:lo 12—1 ja 5—7 i. p., lauantaisin k:lo 2—7 i. p.

Sairasosastoilla on vastaanottoaika joka päivä k:lo 2—4 i. p.

Johtajan, sairasantuilla lääkäriin, suostumuksella on hoidokkaitten tapaaminen sallittu muinakin aikoina.

Loman saanti ja laitoksesta eroaminen.

15 §. Lomaa haluavan tulee ilmoittautua osastonhoitajattarelle — työlaitoksella esimiehelle —, joka esittää asian johtajan harkittavaksi. Jos loma on myönnetty, saa hoidokas lomakirjan, johon on merkitty loma-ajan pituus, ollen kirja lomalta palattua jätettävä takaisin hoitajattarelle tai esimiehelle. Lomalle lähtiesään tulee hoidokkaiden olla siististi puettut.

Lomaa myönnetään, sikäli kuin ei ole olemassa lomakieltoa tai muuta estettä, ensi kerran kun vähintään kaksi viikkoa laitokseen tulosta on kulunut:

työkykyisille: joka toinen sunnuntai sekä kolmen kuukauden oleskelun jälkeen joka sunnuntai k:lo 8 a. p.—8 i. p. (valoisana vuodenaikana k:lo 9:ään i. p.);

työkyvyttömille, mutta voimissaan oleville: yllämainitun loman lisäksi yksi arkipäivä viikossa, paitsi ei lauantaisin.

Hoidokkaat, jotka ovat työllään korvaamassa köyhäinhuoltalautakunnan tai lastensuojelulautakunnan antamaa avustusta, saavat lomaa ensi kerran oltuaan laitoksessa vähintään yhden kuukauden, jonka jälkeen heihin nähden sovelletaan työkykyisille määrättyä lomajärjestystä.

Pätevien syiden nojalla voidaan lomaa myöntää myös työkykyisille hoidokkaille arkipäivinä samoin kuin pitempiaikaista lomaa työkyvyttömillä hoidokkaille.

Kun hoidokas kokonaan haluaa erota laitoksesta, ilmoittakoon siitä johtajalle laitoksen konttorissa.

Valittaminen kohtelusta y. m.

16 §. Jos hoidokas katsoo itsellään olevan aihetta valitukseen, on hänellä oikeus kääntyä asiassa suullisesti tai kirjallisesti joko laitoksen johtajan, johtokunnan tai köyhäinhuoltolautakunnan toimitusjohtajan puoleen.

30. Tariffi, jonka mukaan Helsingin kaupungissa kannetaan lentokoneiden laskeutumis- ja oleskelumaksuja.

Sisäasiainministeriön vahvistama kesäkuun 26 p:nä 1928.

1 §. Lentokone, joka saapuu kaupungin lentosatamaan, suorittaa korvauksena sataman ja siihen kuluvien laitteiden käyttämisestä laskeutumismaksua ja alla säädetyissä tapauksissa myös oleskelumaksua.

2 §. Laskeutumismaksua suoritetaan yhdestä noususta ja laskeutumisesta tahi päinvastoin 20 penniä lentokoneen pinta-alan m²:ltä.

Jos nousu tahi laskeutuminen tapahtuu pimeään tultua, jolloin valaistusta tarvitaan, suoritetaan tämä maksu 50 % korotuksella.

3 §. Laskeutumismaksusta myönnetään alennusta:

Matkustajalentokoneelle, joka kuulutetun aikataulun mukaan on vähintään kolmen kuukauden aikana ylläpitänyt säännöllistä liikennettä kaupungin lentosataman ja määrätyn toisen paikan välillä ja jolle on vuokrattu säilytyspaikka lentosatamassa vähintään 3 kuukauden ajaksi:

a) 25 % palautus suoritetuista laskeutumismaksuista, jos lentokone lähtee satamasta tahi saapuu sinne vähintään kerran kahden vuorokauden aikana;

b) 50 % palautus suoritetuista laskeutumismaksuista, jos lentokone saman vuorokauden aikana laskeutuu lentosatamaan kaksi tahi useampia kertoja, kuitenkin siten että pienin maksu on 10 markkaa jokaiselta laskeutumiselta tahi nousulta.

Lentokoneelle, joka kilpailussa, lentonäytöksessä tai muissa senkaltaisissa lennoissa käyttää lentosatamaa, alennetaan laskeutumismaksu siihen määrään kuin satamahallitus, kuultuaan asiassa satamakannantakonttorin mielipidettä, kussakin eri tapauksessa määrää.

Muist. I. Matkustajalentokone, joka asetetaan kuulutetun aikataulun mukaan kulkevan lentokoneen tilalle, nauttii samaa maksualennusta.

Muist. 2. Hakemus maksujen palautuksesta on tehtävä viimeistään seuraavan vuoden tammikuun kuluessa.

4 §. Laskeutumismaksusta ovat vapaat:

a) valtiolle kuuluvat lentokoneet, lukuunottamatta sellaisia, jotka välittävät ammattimaista lentoliikennettä;

b) ulkomaalaiset sotilaslentokoneet;

c) matkustajalentokoneet, jotka hätäpakon vuoksi laskeutuvat lentosatamaan, sekä sellaiset lentokoneet, jotka ovat lähteneet satamasta, mutta epäsuotuisan ilman tahi muiden pakottavien seikkojen vuoksi ovat sinne palanneet, ennenkuin aiottu matka on ehditty loppuun suorittaa;

d) lentokoneet, joilla suoritetaan koelentoja ja jotka eivät ota mukaansa maksavia matkustajia.

5 §. Oleskelumaksua suoritetaan:

a) jos lentokone viiptyy satamassa kauemmin kuin tunnin, mutta korkeintaan 24 tuntia, 15 penniä jokaiselta lentokoneen pinta-alan m²:ltä. 24 tuntia pitemmältä ajalta suoritetaan uusi oleskelumaksu;

b) lentokoneesta, joka saa paikan lentohallissa, suoritetaan korotettu oleskelumaksu, minkä suuruuden satamahallitus, kuultuaan asiassa satamakannantakonttorin mielipidettä, määrää.

Muist. 1. Kun oleskelumaksua suoritetaan, on lentokoneelle varattava joko ankkuripaikka laiturin ääressä, tai paikka telakalla tahi muussa vastaavassa säilytyspaikassa.

6 §. Oleskelumaksusta myönnetään alennusta lentokoneille, joille lentosatamassa on vuokrattu paikka

10 % 10—29 vuorokauden ajalta

20 % 30—89 » »

30 % 90—179 » » sekä

40 % 180 vuorokauden tahi pitemmältä ajalta.

Muist. 1. Yllämainittu vuokra suoritetaan etukäteen.

Muist. 2. Vuokrasopimuksen mukaan suoritettuja maksuja ei palauteta.

Muist. 3. Valtiolle kuuluvista lentokoneista, paitsi sellaisista, joilla valtio harjoittaa ammattimaista lentoliikennettä, ulkomaalaisista sotilaslentokoneista ja kilpailuun, lentonäytökseen j. m. s. lentoihin osaaottavilta lentokoneilta suoritetaan satamahallituksen, satamakannantakonttoria kuultua, kussakin eri tapauksessa määräämä alennettu oleskelumaksu.

7 §. Tässä tariffissa mainitut maksut ovat suoritettavat ennen lentosatamasta lähtöä; muussa tapauksessa on satamaviranomaisilla oikeus estää lentokoneen lähtö.

8 §. Lentokoneen suuruus neliömetreissä saadaan kertomalla koneen suurin pituus sen suurimmalla leveydellä.

9 §. Anomuksen väärin kannettujen maksujen palauttamisesta ratkaisee satamahallitus kuultuaan asiassa satamakannantakonttorin mielipidettä, ja on anomus jätettävä viimeistään yön ja vuoden kuluttua sen jälkeen kun maksu on suoritettu.

Oikein veloitettua ja maksettua laskeutumis- ja oleskelumaksua älköön satamahallitus palauttako.

Tämä tariffi kaikkine siihen kuuluvine määräyksineen tulee olla saatavana ja myytävänä kaupungin satamakannantokonttorissa.

31. Järjestyssääntö ravintoloita, yömajoja, kahviloita, biljardeja ja keilaratoja varten Uudenmaan läänin kaupungeissa, kauppaoloissa sekä tiheästi asutuissa yhdyskunnissa.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistama syyskuun 29 p:nä 1928.

1 §. Ravintolan-, yömajan-, kahvilan-, biljardin- ja keilaradanomistajan tulee valvoa, ettei yleistä lakia ja asetuksia liikkeessä rikota sekä että paikkakunnan poliisi-, terveydenhoito- ja paloviranomaisten antamia määräyksiä noudatetaan.

2 §. Ravintolassa, kahvilassa sekä jokaisessa matkustajahuoneessa tulee olla painettu suomen- ja ruotsinkielinen hintaluettelo, josta ilmenee mihin hintaan ravintoa, juomaa ja huoneita sekä täysihoitoa yleisölle annetaan.

3 §. Älköön ilman pätevää syytä kieltäydyttävä antamasta huonetta, ravintoa, juomaa y. m. niitä haluaville. Juopuneelle ei kuitenkaan saa luovuttaa huonetta, yösiijaa, ravintoa eikä juomaa, älköönkään hänen sallittako oleskella liikehuoneustossa.

4 §. Liikkeenomistajan tulee huolehtia siitä että yleisöä sekä asuntoon että ravintoon nähden asianmukaisesti ja kohteliaasti palvellaan ja että hinnat ovat kohtuulliset.

5 §. Hotellissa, matkustajakodissa, yömajassa ja täysihoitolaissa asuttavaksi tarkoitettuja huoneita ei saa luovuttaa tilapäiseksi eikä vakinaiseksi liike- kauppa- tai näyttelyhuoneistoksi. Kauppakojujen n. s. kioskien asettamisesta ravintaloihin, hotelleihin, matkustajakoteihin, yömajoihin tai täysihoitoloihin olkoon voimassa, mitä siitä on säädetty tai vastedes säädetään paikkakunnan poliisijärjestyksessä.

6 §. Jokaisessa hotellissa, matkustajakodissa ja täysihoitolaissa tulee näkyvällä paikalla sisäänkäytävän lähellä olla seinään kiinnitetty taulu, johon vuokrattavat huoneet numerojärjestyksessä ja niissä asuvien nimet ovat merkityt. Niinikään on näissä liikkeissä pidettävä erityistä matkustajakirjaa, joka on viimeistään kello 12 seuraavana päivänä matkustajan saapumisesta esitettävä asianomaiselle poliisiviranomaiselle, samalla kuin matkustajan itsensä täyttämä säädetty matkustajakortti ja jos matkustaja on ulkomaalainen vielä hänen passinsakin poliisiviranomaiselle jätetään.

Jos matkustaja kieltäytyisi säädettyä korttia täyttämästä tai jos on syytä epäillä hänen itsestään antamien tietojen todenperäisyyttä, on siitä viipymättä ilmoitettava poliisiviranomaiselle.

7 §. Ravintolan-, täysihoitolan-, yömajan-, kahvilan-, biljardin ja keilaradanomistajan tulee valvoa että niin hyvin yleisön käytet-

tävissä olevissa huoneissa kuin keittiössä, varasto-, säilytys- ja palvelusväen huoneissa noudatetaan ehdotonta puhtautta.

Matkustajahuoneissa täytyy olla varmasti lukittavat ovet ja tehokkaasti toimivat tuuletuslaitteet.

8 §. Ravintoloille ja kahviloille erikseen säädettyjä aukioloaikoja on ehdottomasti noudatettava.

Vrt. sääntö ravintolain, kahvilain, biljardien ja keilaratojen aukiolosta Uudenmaan läänissä. (*Kunn. as.-kok. 1925 : 52*).

9 §. Tulipalon varalta täytyy huoneistossa, jossa harjoitetaan ravintolan-, täysihoitolan-, yömajan-, kahvilan-, biljardin- tai keilataradan pitoa, olla riittävä määrä asianomaisen palolaitoksen hyväksymiä tulensammutusvehkeitä ja tulee liikkeenomistajan valvoa, että nämä aina toimivat moitteettomasti.

10 §. Poliisiviranomaisen tulee aika ajoin, edeltäkäsinkin siitä ilmoittamatta, toimittaa tarkastuksia puheenaolevissa liikkeissä valvoakseen että annettuja oikeuksia oikealla tavalla käytetään sekä ettei lakeja ja asetuksia ja tässä järjestyssäännössä annettuja määräyksiä niissä rikota ja tulee poliisiviranomaisen ennen tarkastuksen alkua näyttää liikkeen joko omistajan tai vastuunalaisen hoitajan vaatimuksesta poliisikorttinsa. Kun tarkastus matkustajakodeissa tai täysihoitolassa on toimitettu, tulee tarkastajain merkitä nimensä ja tarkastuksen päivämäärä liikkeen matkustajakirjaan.

Tarkastustilaisuuteen voi liikkeen omistaja tai vastuunalainen hoitaja kutsua korkeintaan 2 todistajaa, mikäli se voi tapahtua niin nopeasti, että ei poliisin toimittaman tarkastuksen tarkoituksen saavutus siitä vaikeudu.

11 §. Niinikään on paikkakunnan terveydenhoitoviranomaisten usein tapahtuvilla tarkastuksilla valvottava terveydenhoitosäännösten ja puhtauden noudattamista näissä liikkeissä, jolloin erikoista huomiota on kiinnitettävä siihen seikkaan, ettei syöpäläisiä näissä ilmene.

12 §. Kun talossa, joissa jotakin näistä liikkeistä harjoitetaan, toimitetaan palokatselmus, tulee paloviranomaisten erityisesti tarkastaa, ovatko tässä järjestyssäännössä määrätyt sammutuskalut kunnossa, sekä onko muutenkin ryhdytty tarpeellisiin varokeinoihin mahdollisesti sattuvan tulipalon varalta.

Tämä järjestyssääntö astuu voimaan 1 päivänä tammikuuta 1929.

32. Kadun erilleen aitaamisesta kannettavien maksujen veloittamistapa.

Rahatoimikamarin päätös lokakuun 12 p:ltä 1928.

(*Muutoksineen marraskuun 20 piltä 1928*)

(Vrt. *kunn. as.-kok. 1926 : 44*)

Rahatoimikamari päätti mainittuna päivänä, että kadun erilleen aitaamisesta kannettavien maksujen veloitus oli uudelleen järjestettävä tapahtuvaksi seuraavasti:

1) Maistraatin ja rakennustarkastuskonttorin kamarille lähettämät ilmoitukset menevät suoraan rahatoimikonttorin toimisto-osastolle, eikä niitä merkitä kamarin diariioon.

2) Rakennustarkastuskonttorin laskelman saavuttua, josta näkyy käytetty pinta-ala, veloittaa toimisto-osasto rakennuttajaa neljännesvuosittain jälkeinpäin siihen saakka, kunnes rakennustarkastuskonttorin ilmoitus kadun jälleen luovuttamisesta on saapunut ja siitä nähty se päivä, mihin saakka rakennuttaja on maksuvelvollinen. Kunkin neljännesvuosiveloituksen tapahtuessa on toimisto-osasto — jottei veloitus, rakennustarkastuskonttorin loppu-ilmoituksen saapuessa vasta jälkeinpäin, jatkuisi yli ajan — otettava selvä, vieläkö katu on aidattu.

3) Jos rakennuttaja ilmoittaa rahatoimikonttorille (toimisto-osastolle) lakanneensa käyttämästä katua ja haluaa suorittaa loppumaksun, on rakennuttajalta vaadittava rakennustarkastuskonttorin todistus siitä, että aitaus on poistettu ja katu liikenteelle vapaa.
Rahat. kam. päätös marrask. 20 p:ltä 1928.

33. Sääntö Helsingin kaupungin palkkasääntöisten virkojen haltijoilta vaadittavasta kielitaidosta.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 17 p:nä 1928.

(Lisäyksineen joulukuun 12 p:ltä 1928)

1 §. Kaupungin palkkasääntöiset virat, 5—8 §§:ssä mainittuja virkoja lukuunottamatta, jaetaan viran haltijalta vaadittavaan suomen- ja ruotsinkielen taitoon nähden seuraaviin luokkiin:

I luokka. Vaatimuksena sekä suomen- että ruotsinkielen täydellinen hallitseminen.

II luokka. Vaatimuksena suomenkielen täydellinen hallitseminen sekä ruotsinkielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

III luokka. Vaatimuksena suomen- ja ruotsinkielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

IV luokka. Vaatimuksena suomenkielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito sekä ruotsinkielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

V luokka. Vaatimuksena suomen- ja ruotsinkielen suullinen taito.

2 §. 1 §:ssä mainittuihin luokkiin kuuluvat seuraavat palkkasääntöiset virat:

I luokka.

Kaupunginvaltuuston sihteerit.

Rahatoimikamarin sihteerit ja asiamies.

Verotusvalmistelukunnan ensimmäinen sihteeri.

II luokka.

Rahatoimikamarin kanslian notaarit.

Kaupunginkamreeri.

Rahatoimikamarin asiamiesosaston notaari.
 Satamalaitoksen johtaja.
 Tilastokonttorin johtaja ja aktuaari.
 Kaupunginreviisori.
 Verotusvalmistelukunnan puheenjohtaja ja toinen sihteeri.
 Rakennustarkastaja.
 Oikeusaputoimiston oikeusavustaja ja oikeusavustajan apulainen.
 Palopäällikkö.
 Kaupungin palveluksessa olevat lääkärit.
 Kaupungineläinlääkäri.
 Teurastuslaitoksen johtaja. Kaup. valt. päätös Jouluk. 12 p:ltä 1928.
 Hammaspoliklinikan johtaja.
 Sairaalatarkastaja.
 Terveydellisten tutkimusten laboratorioin johtaja.
 Köyhäinhuoltolautakunnan toimitusjohtaja, apulaisjohtaja, asiamies ja apulaisasiamies sekä kunnalliskodin johtaja.
 Lastensuojelulautakunnan toimeenpaneva johtaja, lastenhuoltotarkastaja ja lastenvalvoja.
 Kaupunginkirjaston johtaja.
 Vesijohtolaitoksen, kaasulaitoksen, sähkölaitoksen ja puhtaanaipitolaitoksen toimeenpanevat johtajat.
 Kaupungininsinööri.
 Kaupunginarkkitehti, asemakaava-arkkitehti, kaupungingeodeetti, rakennuskonttorin satamaosaston sekä sen katu- ja lokaviemäritöiden osaston työpäälliköt.

III luokka.

Satamakapteeni ja apulaissatamakapteeni.
 Tilastokonttorin amanuenssi ja assistentti.
 Sosialilautakunnan sihteerit.
 Kotitalousneuvojat.
 Reviisorit ja avustavat revisorit.
 Avustava rakennustarkastaja.
 Eläinlääkintäbakteriologi.
 Hammaspoliklinikan assistentti.
 Terveydellisten tutkimusten laboratorioin bakteriologisen ja kemiallisten osastojen johtajat.
 Asuntotarkastaja.
 Sairaalan oppilaskoulun johtajatar.
 Bengtsårin koulukodin johtaja ja opettaja.
 Kansakoulujen voimistelunneuvoja.
 Ammattiopetuslaitosten miestarkastaja.
 Valmistavan poikain ammattikoulun johtaja ja opettaja sekä valmistavan tyttöjen ammattikoulun johtajatar ja opettajatar.
 Lastentarhain tarkastaja ja avustava tarkastaja.
 Kaupunginkirjaston avustava kirjastonhoitaja ja haarakirjaston johtajat.
 Kansanpuistojen valvoja.

IV luokka.

Rahatoimikonttorin kirjanpito-osaston päällikkö, kirjanpitäjä, rahatoimikonttorin toimiston ja veronkanto-osaston päälliköt sekä saman konttorin ekspeditöörit.

Tilivirastojen kamreerit, joita ei erikseen ole mainittu.

Rakennusinsinööri, apulaisrakennusinsinööri, rakennusvalvoja ja rakennustarkastuskonttorin veloittaja.

Työnvälitystoimiston johtaja.

Palomestari.

Ammattientarkastaja.

Terveydellisten tutkimusten laboratorin assistentti.

Lihantarkastamon johtaja ja tarkastuseläinlääkäri.

Apulaisasuntotarkastaja.

Sairaalan toimitsijat.

Köyhäinhoitolautakunnan notaari ja sen kodissakävijäin valvoja.

Kunnalliskodin apulaisjohtaja.

Lastensuojelulautakunnan vastaanottokodin johtaja.

Toivolan koulukodin johtaja.

Musiikkilautakunnan intendentti.

Vesijohtolaitoksen ensimmäinen insinööri, kemisti, kemistin apulainen, tarkastusinsinööri ja työpajainsinööri.

Kaasulaitoksen käyttöinsinööri, kemisti, johtotyöinsinööri ja apulaisjohtotyöinsinööri.

Sähkölaitoksen käyttöinsinööri, apulaiskäyttöinsinööri, jakeluosaston johtaja, laboratorin insinööri sekä toimistoinsinööri.

Apulaiskaupunginarkkitehti, apulaistyöpäällikkö, apulaisasema-kaava-arkkitehti, apulaiskaupungingeodeetti, asemakaavainsinööri, kaupunginpuutarhuri, varastonjohtaja, rakennuskonttorin osastojen apulaisinsinöörit ja -arkkitehdit.

Puhtaanapitolaitoksen tarkastaja.

Tori- ja kauppahallivalvoja sekä torikaupan kaitsijat.

Kaupunginagronoomi.

V luokka.

Tilivirastojen kirjanpitäjät ja konttorikirjurit, joita ei erikseen ole mainittu, sekä mainittujen virastojen kassanhoitajat.

Kanslistit ja kirjaajat.

Satamamestari Sörnäisissä, satamaliikennekonttorin ilmoitusosaston johtaja ja apulaisjohtaja, tarkastuskonstaapelit, pakkaajat ja parmaaajain vanhin.

Satamakannantakonttorin osastonjohtaja, veloittaja, kirjanpitäjä, ekspeditööri, konttorikirjuri, vaakamestari ja apulaisvaakamestari.

Työnvälitystoimiston osastonjohtajat ja apulaiset.

Revisionikonttorin revisioniapulaiset.

Verotusvalmistelukunnan osastonjohtajattaret.

Siirtolapuutarhuri.

Raittiudenvalvoja.

Terveystieteiden tutkimuskeskuksen kanslianjohtaja ja päivähoitaja.

Sairaanhoidajat (lukuunottamatta alihoitajattaria), diakonit ja kättilöt.

Terveystieteiden tutkimuskeskuksen alaiset kaitsijat, tarkastajat, näyttelijät ja desinfioinnin johtaja.

Terveystieteiden tutkimuskeskuksen laboratorio laborantti.

Sairaalan tiliviraston inventoitsija, toimittajan apulaiset, lääkevarastojen johtajat, ruokailun johtajat, pesu- ja kirkonjohtajat, varastonjohtajat, puhelinhoitajat, käsityö- ja puuseppäjohtajat ja ovenvartijat.

Köyhäinlaitosten johtaja, apulaiskansliantarkastaja, rekisteritoimistonhoitajat ja kodissa kävijät.

Kunnalliskodin emännöitsijä, käsitöiden johtaja, työlaitoksen esimies, työnjohtajat, puutarhuri sekä pesulaitoksen ja päiväkodin johtajat.

Lastensuojelulautakunnan kanslianjohtaja.

Lastensuojelulautakunnan naistarkastajat ja naisopettajat.

Oulunkylän ja Kullantorpan lastenkotien johtajat.

Oulunkylän ja Kullantorpan lastenkotien, Toivolan ja Bengtsärin koulukotien, vastaanottokodin ja ammattioppilaskodin johtajat, kaitsijat ja emännöitsijät.

Kaupungin kirjainopettajan opettajat.

Valmistavan poikain ammattikoulun työmestari.

Kaupunginkirjaston amanuenssi.

Musiikkilautakunnan taloudenhoitaja.

Metsänvartija.

Talonisännöitsijä sekä työväenasuntojen isännöitsijä ja emännöitsijä.

3 §. Palkkasääntöistä virkaa perustettaessa päättää kaupunginvaltuusto, jollei vastaavanlaatuista virkaa ennestään ole, onko se luettava ja mihin l §:ssä mainituista luokista.

4 §. 1 §:ssä mainittuihin luokkiin sijoitettujen virkojen haltijain kielitaidon osoittamisessa on noudatettava, mitä joulukuun 29 päivänä 1922 suomen- ja ruotsinkielisen taidon osoittamiseksi suoritettavista tutkinnoista annetun asetuksen 2—5 ja 7 §:ssä säädetään.

5 §. Tämän säännön määräykset eivät koske kaupunginjohtajaa eivätkä apulaiskaupunginjohtajia.

6 §. Näitten maistraatin ja raastuvanoikeuden alaisten virkojen haltijain kielitaidosta, joita valtion virkamiehiltä vaadittavasta kielitaidosta kesäkuun 1 päivänä 1922 annetun lain 1 § ja tämän lain täytäntöönpanosta joulukuun 29 päivänä 1922 annetun asetuksen 4 § eivät koske, noudatettakoon mitä maistraatti ja raastuvanoikeus siitä määräävät tässä säännössä mainittuja perusteita noudattaen.

7 §. Kaupungin yksikielisten oppilaitosten ja koulukotien virat sekä ne kaupungin kaksikielisten oppilaitosten ja koulukotien opettajanvirat, joiden haltijat antavat opetusta ainoastaan yhdellä kielellä, jätetään 2 §:ssä määrätyn luokituksen ulkopuolelle.

Asianomainen lautakunta määrää, jos harkitsee sen tarpeelliseksi, mikä kielitaito 1 momentissa mainittujen virkojen haltijoilta on vaadittava, sekä ratkaisee, täyttääkö virkaan nimitettävä asetetut vaatimukset.

8 §. Se viranomainen, joka täyttää viran, päättää onko muiden kuin 2, 5, 6 ja 7 §§:ssä mainittujen palkkasääntöisten virkojen haltijoilta vaadittava kielitaito ja mikä, sekä ratkaisee täyttääkö virkaan nimitettävä asetetut vaatimukset.

1 momentin määräyksen nojalla älköön kuitenkaan asetettako suurempia vaatimuksia kuin V luokkaan nähden edellä on säädetty.

9 §. Siltä, joka otetaan sijaisena virkaa hoitamaan, vaaditaan sama kielitaito kuin mitä tämän säännön mukaan vaaditaan viran haltijalta, jollei viransijainen jo ennestään ole palkkasääntöisessä virassa.

10 §. Kaupunginvaltuusto voi, milloin erikoiset syyt sen aiheuttavat, asianomaisen viranomaisen esityksestä myöntää 1 §:ssä mainittuun luokkaan sijoitettuun virkaan nimitettävälle erivapautuksen tai lievennyksen viran haltijalta vaadittavasta kielitaidosta.

11 §. Tämä sääntö tulee voimaan tammikuun 1 päivänä 1929, mutta sitä ei sovelleta ennen mainittua päivää kaupungin palvelukseen otettuihin viranhaltijoihin. Jos sellainen viranhaltija siirretään toiseen kaupungin virkaan, jossa vaaditaan suurempaa kielitaitoa, on sääntöä kuitenkin sovellettava.

34. Helsingin kaupunginvaltuuston kanslian johtosäännön muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 17 p:nä 1928.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 i 17)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston kanslialle huhtikuun 18 p:nä 1923 vahvistetun johtosäännön 4 §:n 1 momentin muutettuna näin kuuluvaksi:

4 §. Sihteereillä tulee olla taitoa ja kokemusta sihteerin- ja kansliatoissa. Ensimmäisellä sihteerillä tulee sitäpaitsi olla sellainen lainopillinen tutkinto, joka vaaditaan tuomarinvirkaa varten.

35. Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen köyhäin- hoitosopimus.

Solmittu lokakuun 25 p:nä 1928.

Yllämainittu sopimus tulee Suomessa voimaan joulukuun 22 p:nä 1928. *Asetus jouluk. 1 p:ltä 1928.*

(*Suomen as.-kok. 1928 : 309*)

1 artikla. Jos jonkun sopimusmaan kansalainen oleskellessaan toisessa sopimusmaassa joutuu puutteenalaiseen tilaan, on oleskelumaa velvollinen antamaan hänelle köyhäinhoitoa samalla tavalla ja samojen sääntöjen mukaan kuin maan omille kansalaisille.

Sopimusmaan kansalaisen kanssa rinnastetaan tässä sopimuksessa se, joka on ennen ollut sopimusmaan kansalainen eikä ole saanut kansalaisoikeutta toisessa maassa, samoin kuin se, joka on sopimusmaan kansalainen ja joka kadottamatta tätä kansalaisoikeutta tulee jonkun toisen maan kansalaiseksi.

2 artikla. Jos annettu köyhäinhoito on pysyvää laatua, voi oleskelumaa, tässä sopimuksessa olevien tarkempien sääntöjen mukaan ja siinä mainituin poikkeuksin, vaatia, että kotimaa vastaanottaa puutteenalaisen henkilön tai että köyhäinhoidosta suoritetaan korvausta. Köyhäinhoito, jota on annettu ennen kotimaahan lähettämistä, korvataan yleisten sääntöjen mukaan.

Jos köyhäinhoito on tilapäistä, voi ainoastaan sen korvaaminen tulla kysymykseen, ellei puutteenalainen itse tee esitystä kotimaahan lähettämistään.

3 artikla. Pysyvänä köyhäinhoitona pidetään tässä sopimuksessa sellaista, jota sekä oleskelumaan että kotimaan viranomaiset katsovat tarvittavan vähintään kokonaisen vuoden ajan, luettuna siitä kuin köyhäinhoitoa alettiin antaa, tai joka tosiasiallisesti on ollut tarpeen vähintään vuoden ajan. Tilapäiset keskeytykset vuoden kuluessa eivät kuitenkaan poista köyhäinhoidolta sen pysyvää laatua.

Kaikki muu köyhäinhoito, jota annetaan tämän sopimuksen perusteella, katsotaan tilapäiseksi.

4 artikla. Jos jonkun sopimusmaan kansalainen, ennenkuin on täyttänyt neljäkymmentäkahdeksan vuotta, on muuttanut johonkin muuhun sopimusmaahan ja asunut sen jälkeen keskeytymättä siellä kymmenen vuotta, ei oleskelumaa ole oikeutettu sen köyhäinhoidon nojalla, jota hänelle tässä maassa annetaan hänen yhä edelleen siellä asuessaan, vaatimaan hänen lähettämistään kotimaahan. Tilapäistä poissaoloa siitä maasta, missä hän asuu, ei tällöin oteta huomioon.

Yllämainituilla edellytyksillä raukeaa myöskin oleskelumaan oikeus vaatia korvausta tilapäisestä köyhäinhoidosta.

5 artikla. Jos jonkun sopimusmaan kansalainen, ennenkuin on täyttänyt neljäkymmentäkahdeksan vuotta, on muuttanut johon-

kin toiseen sopimusmaahan ja sen jälkeen asunut siellä keskeytymättä kaksikymmentä vuotta, ei oleskelumaa ole oikeutettu sen köyhäinhoidon nojalla, jota hänelle tässä maassa annetaan hänen yhä edelleen siellä asuessaan, vaatimaan korvausta eikä hänen lähettämistään kotimaahan. Tilapäistä poissaoloa siitä maasta, missä hän asuu, ei tällöin oteta huomioon.

6 artikla. 4 ja 5 artiklaa ei sovelleta siinä tapauksessa, että puutteenalainen henkilö sanotuissa artikloissa mainitun ajan kuluessa, joko kymmenen taikka kahdenkymmenen vuoden aikana, on saanut pysyvää köyhäinhoitoa tai kärsinyt vähintään kuudenkymmenen päivän vapausrangaistuksen.

7 artikla. 4 ja 5 artiklaa sovellettaessa naimisissa olevaan mieheen on hänen vaimonsa, jos tämä asuu samassa maassa kuin mies, sopimukseen samassa asemassa kuin mies.

Tämän aseman vaimo säilyttää miehen kuoltuakin, avioeron jälkeen tai miehen muutettua maasta. Ellei 4 ja 5 artiklaa voitaisi soveltaa mieheen, samalla kuin vaimon asemasta sopimukseen, itsenäisesti arvosteltuna, seuraisi, että jompikumpi artikla soveltuu häneen, on vaimo tämän artiklan alainen.

8 artikla. Avioliitossa syntynyt lapsi, joka ei ole saavuttanut sitä ikää, jolloin häntä oleskelumaan lainsäädännön mukaan on pidettävä köyhäinhoidollisesti itsenäisenä, on sopimukseen samassa asemassa kuin hänen isänsä ja tämän kuoltua samassa asemassa kuin hänen äitinsä. Vanhempien kuoltua säilyttää lapsi tämän aseman. Tämän jälkeen lapsi voidaan kuitenkin aina lähettää kotimaahan niin kauan kuin on mainitussa iässä, sentään ainoastaan sillä ehdolla, että molempien maiden köyhäinhuoltoviranomaiset ovat yksimielisiä siitä, että tällainen kotimaahan lähettäminen on lapselle hyödyksi.

Jos vanhempien avioliitto on avioerolla purettu, saavuttaa lapsi saman aseman kuin se vanhemmista, joka pitää tai on viimeksi pitänyt huolta lapsesta.

Avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle on yksinomaan hänen äitinsä asema määrävänä.

Kun lapsi on saavuttanut sen iän, jolloin hän oleskelumaan lainsäädännön mukaan tulee itsenäiseksi köyhäinhoidollisessa suhteessa, arvostellaan lapsen asemaa niiden vuosien lukumäärän mukaan, jotka hän on keskeytymättä asunut maassa, sillä tavoin, ettei sitä köyhäinhoitoa, joka on annettu, ennenkuin hän oli saavuttanut mainitun iän, oteta huomioon.

9 artikla. Jos leskivaimo tai erossa oleva vaimo on tai silloin, kun avioliitto solmittiin, oleskelumaan kansalainen, ei häntä eikä niitä lapsia, jotka 8 artiklan mukaan seuraavat häntä, voida annettun köyhäinhoidon perusteella lähettää kotimaahansa, eikä tällaisesta köyhäinhoidosta voida myöskään tämän sopimuksen mukaan vaatia korvausta.

10 artikla. Jollei puutteenalaisen henkilön kotimaahan lähettäminen edelläolevan artiklan mukaan kohtaa esteitä, on kuitenkin

otettava harkittavaksi, ovatko olosuhteet sellaiset, ettei kotimaahan lähettämistä pidä toimittaa, vaan että sen sijaan on saatava korvaus köyhäinhuoltokustannuksista. Sellaisten olosuhteiden valitessa on asianomaisten maiden kesken kussakin erityisessä tapauksessa sovittava siitä, onko korvausta suoritettava kotimaahan lähettämisen asemasta.

Tätä asiaa päätettäessä on ihmisyyssnäkökohdat etupäässä otettava huomioon. Yleensä tulee kotimaahan lähettämistä välttää ja sen sijaan maksaa korvausta, jos kotimaahan lähettäminen aiheuttaisi läheisten omaisten eroittamisen toisistaan, jos puutteenalainen on jo iäkäs ja kauan oleskellut maassa tai jos kotimaahan lähettämistä ei voida toimittaa sen aiheuttamatta haittaa asianomaisen terveydelle.

11 artikla. Jos korvausta köyhäinhoidosta on suoritettava, hyvittää kotimaa 12 ja 14 artiklassa olevien tarkempien sääntöjen mukaan oleskelumaa neljä viidennestä köyhäinhuoltokustannuksista, suorittipa ne valtio tai kunta.

Korvausta ei suoriteta hautauskustannuksista eikä puutteenalaisen henkilön matkasta kotimaan rajalle eikä sen aikana annettusta avustuksesta koituneista kustannuksista.

12 artikla. Velvollisuus pysyvän köyhäinhoidon korvaamiseen alkaa vasta kolmenkymmenen päivän päästä siitä kuin köyhäinhuolto alettiin maksaa.

Kotimaa ei korvaa sellaista tilapäistä köyhäinhuoltoä, joka ei vuoden kuluessa, luettuna siitä kuin köyhäinhuoltoä alettiin antaa, ole noussut sataa kruunua tai vastaavaa arvoa suurempaan määrään. Jos köyhäinhuolto vuoden kuluessa on noussut yli sadan kruunun, vähennetään tämä määrä ja jällelle jäävä erä korvataan yleisten sääntöjen mukaan.

13 artikla. Jos oleskelumaa antamansa köyhäinhoidon perusteella tahtoo lähettää puutteenalaisen kotimaahan tai vaatia korvausta köyhäinhoidosta, tehdään siitä kirjallinen esitys kotimaalle.

Esityksen tekee asianomainen lääninhallitus, amtmändi (Köpenhaminassa maistraatti), maaherra tai piirihallinto (stiftsdirektion), ja se lähetetään sille kotimaan vastaavalle viranomaiselle, jonka piirissä puutteenalaisella voidaan olettaa olevan kotipaikkaoikeus. Sellainen esitys on tehtävä mahdollisimman pian, eikä se oikeuta korvaukseen siitä köyhäinhoidosta, joka on annettu aikaisemmin kuin vuosi ennen esityksen tekemispäivää.

Esityksen tulee, mikäli mahdollista, sisältää tarkat ja luotettavat tiedot puutteenalaisen nimestä, syntymäpaikasta, iästä, hänen vanhempiensa nimestä ja syntymäpaikasta, syistä, jotka ovat aiheuttaneet köyhäinhoidon, ja sen vaatimien kustannusten määräästä; esitykseen on liitettävä todistetut jäljennökset niistä asiakirjoista, jotka näyttävät toteen puutteenalaisen henkilön kansalaisoikeudellisen aseman, tai näiden puutteessa muusta selvityksestä tässä suhteessa.

Jos köyhäinhuolto on aiheutunut sairaudesta, on esitykseen lii-

tettävä lääkärintodistus sairauden laadusta ja todennäköisestä kestävyydestä.

Asia voidaan lykätä diplomaattisessa järjestyksessä käsiteltäväksi, jos se mainittujen viranomaisten välisen kirjeenvaihdon aikana osoittautuisi suotavaksi.

14 *artikla.* Kuudenkymmenen päivän kuluessa esityksen vastaanottamisesta on sen kotimaan viranomaisen, jolle esitys on tehty, oleskelumaan asianomaiselle viranomaiselle ilmoitettava, katsooko se, että köyhäinhoito on pysyvää laatua vai ei, sekä niinkään otaanko puutteenalainen kotimaassa vastaan vai suoritetaanko korvausta köyhäinhoitokustannuksista.

Jollei sellaista ilmoitusta ole mainitun ajan kuluessa saapunut oleskelumaan asianomaiselle viranomaiselle, on kotimaa velvollinen täyteen määrään saakka korvaamaan sen köyhäinhuollon aiheuttamat kustannukset, jota asianomaiselle annetaan mainittujen kuudenkymmenen päivän kuluttua, ja siihen saakka kuin sopimus on tehty korvauksen suorittamisesta tai kotimaahan lähettäminen voidaan toimittaa.

15 *artikla.* Oleskelumaa huolehtii puutteenalaisen lähettämisestä sille rajapaikalle, jonka kotimaan asianomainen viranomainen määrää. Tämä paikka on valittava siten, ettei oleskelumaata rasiteta tarpeettomilla kustannuksilla. Sen viranomaisen, joka kotimaahan lähettämisen toimittaa, on vähintään viittä päivää ennen tai, jos puutteenalaisen henkilön kotimaa on Suomi, vähintään kahdeksaa päivää ennen kotimaahan lähettämistä lähetettävä ilmoitus kotimaahan lähettämisen tavasta sekä siitä ajankohdasta, jolloin asianomainen saapuu kotimaahansa, suoraan sille viranomaiselle, jonka haltuun kotimaan määräysten mukaan puutteenalainen on luovutettava.

Kotimaahan lähettäminen on kussakin tapauksessa lykättävä siihen ajankohtaan, jolloin se voidaan suorittaa vaarantamatta puutteenalaisen tai muiden henkilöiden terveyttä ja turvallisuutta.

16 *artikla.* Kultakin kalenterivuodelta on sopimusmaiden kesken ennen seuraavan vuoden loppua tehtävä selvitys niistä korvauksista, jotka tämän sopimuksen mukaan on suoritettava.

17 *artikla.* Tämä sopimus ei koske niitä sopimusmaiden keskiä välipuheita, jotka tarkoittavat vastavuoroisuuteen perustuvaa puutteenalaisten merimiesten avustamista ja kotimaahan lähettämistä.

18 *artikla.* Tämä sopimus ei rajoita sopimusmaiden oikeutta vapaasti soveltaa siellä ulkomaalaisen asianomaisessa maassa oleskelusta voimassa olevia yleisiä määräyksiä, huomioon ottaen kuitenkin, ettei soveltaminen saa tapahtua sellaisella tavalla, että tätä sopimusta kierrettäisiin.

19 *artikla.* Tämä sopimus ei koske Färön Amtia eikä Huippuvuoria (Svalbardia).

20 *artikla.* Yhdenveroisena köyhäinhuollon kanssa pidetään tässä sopimuksessa kustannuksia lapsista, jotka ovat Ruotsissa jou-

tuneet yhteiskunnan huollon alaisiksi siellä yhteiskunnan lastenhuollosta 6 päivänä kesäkuuta 1924 annetun lain 29 §:n nojalla.

21 *artikla*. Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat ovat mahdollisimman pian talletettavat Tukholmaan, ulkoasiain-departementtiin.

Sopimus tulee voimaan kuukauden kuluttua ratifioimiskirjojen vaihtamisesta; kuitenkin ratkaistaan kysymys sellaisen köyhäinhoidon korvauksesta, jota annetaan 1 päivästä tammikuuta 1928 lukien, joka tapauksessa tämän sopimuksen mukaan.

Tämän sopimuksen astuessa voimaan lakkaa Norjan, Ruotsin ja Tanskan 26 päivänä toukokuuta 1914 solmima sopimus, johon Suomi 11 päivänä heinäkuuta 1923 on liittynyt, olemasta voimassa.

22 *artikla*. Jos joku sopimusmaista haluaisi sanoa irti tämän sopimuksen, on tästä tehtävä kirjallinen ilmoitus Ruotsin hallitukselle, jonka on viipymättä tiedoitettava siitä sekä ilmoituksen saapumis-päivästä muille sopimusmaille.

Irtisanominen on voimassa vain sen valtion kohdalta, joka on siitä ilmoituksen tehnyt, ja sen vaikutus alkaa siitä tammikuun 1 päivästä, joka sattuu vähintään kuusi kuukautta sen jälkeen, kuin Ruotsin hallitus on vastaanottanut ilmoituksen.

Edelläolevan vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut tämän sopimuksen allekirjoittaneet ja sineteillään varustaneet.

Tehtiin Tukholmassa yksin kappalein suomen-, ruotsin-, norjan- ja tanskankielellä, 25 päivänä lokakuuta 1928.

36. Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn köyhäinhoitosopimuksen soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 1 p:ltä 1928 §

(*Suomen as.-kok.* 1928 : 310)

1 §. Jos sopimuksessa tarkoitettulle Norjan, Ruotsin tai Tanskan alamaaiselle on Suomessa annettu köyhäinhoitoa, on asianomaisen köyhäinhoitolautakunnan kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä alkaen, kun tällaista hoitoa on päätetty myöntää, tehtävä siitä ilmoitus läänin maaherralle. Ilmoituksen tulee sisältää tiedot puutteenalaiseen tilaan joutuneen nimestä, iästä, syntymä- ja kotipaikasta, hänen vanhempiansa nimistä ja syntymäpaikoista, siitä, kuinka kauan hän tai eräissä tapauksissa hänen vanhempansa ovat tässä maassa oleskelleet ja missä määrin oleskelu on välillä keskeytynyt, niin myös syystä, joka köyhäinhoidon on aiheuttanut ynnä sen kustannuksista. Jollei tietoja jostakin näistä seikoista voida antaa, on ilmoitukseen tehtävä siitä merkintä. Ilmoitukseen on liitettävä oikeiksi todistetut jäljennökset saatavissa olevista asiakirjoista, jotka koskevat puutteenalaisen kansalaisoikeutta, sekä, jos köyhäinhoito on sairaudesta johtunut, laillistetun lääkärin todistus sairauden laadusta ja todennäköisestä kestävyydestä. Ilmoituksessa on myös mai-

nittava, onko köyhäinhoitolautakunnan mielestä köyhäinhoito aiheutunut satunnaisesta tarpeesta vai voidaanko sen olettaa tulevan pysyväksi sekä katsotaanko kotimaahan lähettäminen tarpeelliseksi. Ilmoitus ja siihen liitetyt asiakirjat on jätettävä kahtena kappaleena.

Köyhäinhoitolautakunnan on tehtävä ensimmäisessä momentissa tarkoitettu ilmoitus siinäkin tapauksessa, että köyhäinhoitoa on myönnetty 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhoitolain 1 §:n 2 momentin nojalla.

2 §. Edellisessä pykälässä mainitun ilmoituksen saavuttua tulee maaherran viipymättä tarkastaa asiakirjat, sekä hankittuaan ehkä tarvittavat täydentävät tiedot ottaa harkittavakseen, onko sellainen esitys tehtävä, joka sopimuksen 13 artiklassa mainitaan, ja olosuhteiden sitä vaatiessa mahdollisimman pian ryhtyä säädetyihin toimenpiteisiin.

Maaherran tulee, siitä huolimatta onko sellainen esitys tehty tai ei, ilmoittaa köyhäinhoitolautakunnalle asiasta tekemänsä päätös sekä, jos köyhäinhoidon tarve on katsottu satunnaiseksi eikä se ole aiheuttanut puutteenalaisen lähettämistä kotimaahan, samalla kehoittaa köyhäinhoitolautakuntaa, siinä tapauksessa että tarve vastedes osoittautuisi olevan pysyvää laatua, viipymättä siitä ilmoittamaan maaherralle.

3 §. Milloin köyhäinhoitolautakunta tahtoo 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhoitolain 49 §:n 2 momentin perusteella hakea korvausta valtiolta köyhäinhoidosta, jota on annettu Norjan, Ruotsin tai Tanskan alamaiselle, tulee sen kultakin vuodelta seuraavan vuoden maaliskuun kuluessa lähettää maaherralle sitä koskeva hakemus. Hakemukseen on liitettävä luettelo niistä määristä, joista korvausta anotaan, ja siinä ilmoitettava erikseen kunkin avustuksensaajan ja, jos avustuksensaaja on lapsi, hänen vanhempainsa täydellinen nimi, ikä sekä syntymä- ja kotipaikka; niinkään on myötäliitettävä lautakunnan puheenjohtajan tai kirjanpitäjän oikeaksi todistamat erikohtaiset laskut kullekin avustuksensaajalle annetuista määristä, maksuaika myös mainittuna. Sen lisäksi on hakemuksessa ilmoitettava, ettei korvausta ole voitu saada elatusvelvolliselta henkilöltä.

Maaherran on tarkastettava saapuneet hakemukset ja, mitä kunnille Suomen valtionvaroista maksettavaan korvaukseen tulee, annettava niistä päätökset sekä ennen seuraavan kesäkuun 1 päivää lähetettävä ne oman lausuntonsa ohella sosialiministeriölle. Niissä tapauksissa, jolloin tehdyn sopimuksen mukaan tai muuten korvaus köyhäinhoidosta on kotimaan maksettava, tulee maaherran erityisesti huomauttaa siitä ja samalla lähettää ministeriölle asiaa koskevat asiakirjat sekä muut tiedot, jotka voivat vaikuttaa kysymykseen korvauksen suuruudesta.

Saapuneet hakemukset tarkastetaan sosialiministeriössä ja laaditaan tällöin Norjan, Ruotsin tai Tanskan korvattavista määristä erityiset luettelot, jotka ynnä jäljennös näihin erin kuuluvista laskuista lähetetään Norjan, Ruotsin tai Tanskan asianomaiselle departementille.

Köyhäinhoitolautakunnan, joka köyhäinhoitolain 1 §:n 2 momentin mukaisesti on antanut köyhäinhoitoa Norjan, Ruotsin tai Tanskan alamaiselle ja maaherralta on saanut ilmoituksen, että kotimaan kanssa on tehty sopimus avustuksensaajan kotiinlähettämisestä tai köyhäinhoidon korvaamisesta, on sellaisen korvauksen saamista varten kotimaalta, johon sillä on oikeus, jokaiselta vuodelta seuraavan vuoden maaliskuun kuluessa maaherralle lähetettävä yllämainitulla tavalla laaditut luettelot sekä laskut suorite- tuista rahamääristä. Maaherran on ennen seuraavan kesäkuun 1 päivää sosialiministeriölle lähetettävä nämä luettelot ja laskut sekä muut asiaa koskevat asiakirjat ja tiedot, jotka voivat vaikuttaa korvauksen suuruutta koskevaan kysymykseen.

4 §. Jos Norjassa, Ruotsissa tai Tanskassa köyhäinhoitoa on myönnetty Suomen kansalaiselle ja oleskelumaan asianomainen viranomainen sen johdosta tekee maaherralle esityksen puutteen- alaisen vastaanottamisesta Suomeen tai köyhäinhoidon korvaami- sesta, tulee maaherran viipymättä tarkastaa saapuneet asiakirjat sekä esityksen johdosta kuulla sen kunnan köyhäinhoitolautakun- taa, jossa puheenalaisella henkilöllä voidaan olettaa olevan koti- paikkaoikeus köyhäinhoitoon nähden. Kun se selvitys, joka ilman suurempaa ajanhukkaa voidaan saada kyseessä olevan henkilön kotipaikkaoikeudesta, on hankittu ja muut kysymyksen harkintaa varten tarpeelliset tiedot on saatu sekä maaherra tarvittaessa on asiassa kysynyt neuvoa sosialiministeriöltä, tulee hänen antaa esi- tyksen tehneelle viranomaiselle se vastaus asiasta, johon olosuhteet aihetta antavat, ja on tällöin huomioon otettava, että vastaus esi- tykseen, mikäli mahdollista, annetaan sopimukseen 14 artiklassa määrätyn ajan kuluessa.

Jos maaherra katsoo hädänalaisella ilmeisesti olevan kotipaikka- oikeuden toisen läänin kunnassa, toimitetaan esitys ja muut asiaan kuuluvat kirjat viipymättä sen läänin maaherralle ja samalla lähe- tetään tästä ilmoitus sille viranomaiselle, joka esityksen on tehnyt.

5 §. Norjan, Ruotsin ja Tanskan asianomaiselta viranomai- selta saapuva luettelo siihen kuuluvine laskuineen sen köyhäinhoi- don aiheuttamista kustannuksista, jota näissä maissa on Suomen kansalaiselle annettu, on sosialiministeriössä tarkastettava.

Ohjeeksi tätä tarkastusta varten on maaherran kultakin vuo- delta ennen seuraavan vuoden kesäkuun 1 päivää sosialiministe- riölle lähetettävä asiakirjat niissä asioissa, joihin nähden on sovittu siitä, että Suomi suorittaa korvauksen.

6 §. Jos maaherra katsoo, että hänen 2 §:n mukaan tekemäänsä esitykseen saamansa vastaus aiheuttaa asian siirtämisen käsiteltä- väksi diplomaattista tietä sillä tavoin, kuin sopimuksen 13 artiklassa sanotaan, on esitys siitä tehtävä sosialiministeriölle.

Jos asia on ratkaistu diplomaattista tietä, on tehdyn välipuheen sisältö ilmoitettava asianomaiselle maaherralle, joka vuorostaan tiedoittaa sen sille köyhäinhoitolautakunnalle, joka köyhäinhoitoa on antanut tai, jos Norjassa, Ruotsissa tai Tanskassa köyhäinhoitoa

on annettu Suomen kansalaiselle, sen kunnan köyhäinhuoltoalautakunnalle, jossa avustuksensaajalla oletetaan olevan kotipaikkaoikeus.

7 §. Senjälkeen kuin sellainen korvausselvitys, josta mainitaan sopimuksen 16 artiklassa, on yhdeltä vuodelta suoritettu, on, sikäli kuin Suomeen suoritettava korvaus tarkoittaa täällä köyhäinhuoltolain 1 §:n 2 momentin mukaisesti annettua köyhäinhuoltoa, sellainen korvaus sosialiministeriön toimesta maksettava asianomaiselle köyhäinhuoltoalautakunnalle.

8 §. Kustannukset Suomessa köyhäinhuoltoa nauttineen Norjan, Ruotsin tai Tanskan alamaisen kotimaahan lähettämisestä suorittaa valtion varoista maaherra.

Jos Suomen kansalainen lähetetään Suomeen Norjasta, Ruotsista tai Tanskasta, on niihin kustannuksiin nähden, jotka johtuvat hänen lähettämistään rajapaikasta asianomaiseen kuntaan, voimassa mitä siitä erikseen on säädetty.

9 §. Tätä valtioneuvoston päätöstä on noudatettava köyhäinhuoltoon nähden, jota on annettu 1 päivästä tammikuuta 1928 alkaen. Valtioneuvoston 24 päivänä elokuuta 1923 antamaa päätöstä aikaisemman Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen köyhäinhuoltosopimuksen soveltamisesta on edelleen noudatettava kysymyksen ollessa köyhäinhuollosta, jota on annettu ennen 1928 vuoden alkua.

37. Helsingin kaupungin suomenkielisen työväenopiston ohjesääntö.

Kouluhallituksen vahvistama joulukuun 19 p:nä 1928.

1 §. Helsingin kaupungin suomenkielisen työväenopiston tarkoituksena on kohottaa kansalaisten ja aikuisen nuorison sivistystä, erittäinkin työväestön keskuudessa, tarjoamalla heille tilaisuutta ammatti- ja ansiotyön vapaa-aikoina sellaisten tietojen hankkimiseen, jotka ovat kansalaiselämässä tarpeellisia sekä edistävät itseopiskelua ja henkistä itsensäkehittämistä.

Opiston tulee toiminnassaan noudattaa voimassaolevan työväenopistoja koskevan asetuksen ja tämän ohjesäännön määräyksiä.

Opiston toiminta-alue käsittää Helsingin kaupungin.

2 §. Opiston omistaa ja sitä ylläpitää Helsingin kaupunki, joka sen käytettäväksi antaa soveliaan huoneiston.

3 §. Opistossa annetaan opetusta osin sarja- ja irrallisluentoina, osin käytännöllisinä harjoituksina tai muita soveliaita opintomuotoja käyttäen. Opetusohjelma käsittää yhteiskunnallisia ja taloudellisia sekä humanistisia ja luonnontieteellisiä aineita ynnä käytännöllisessä elämässä tarvittavia tietoja ja taitoja.

4 §. Opiston hallintoa hoitaa kouluhallituksen ylivalvonnan alaisena johtokunta, jonka muodostaa kuusi kaupunginvaltuuston kalenterivuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä ja opiston johtaja itseoikeutettuna jäsenenä sekä kaksi niinkään valtuuston kalenterivuodeksi valitsemaa varajäsentä.

Johtokunta valitsee keskuudestaan vuosittain itselleen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Johtokunnan sihteerinä toimii opiston johtaja.

Johtokunnan valitut jäsenet nauttivat palkkiota, jonka heille määrää kaupunginvaltuusto.

5 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajansa tai, hänen ollessa estyneenä, varapuheenjohtajansa kutsusta. Jos sekä puheenjohtaja että varapuheenjohtaja ovat estyneinä kokouksessa saapuvilla olemasta, valitaan tilapäinen puheenjohtaja.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun vähintään neljä jäsentä on saapuvilla ja ottaa osaa päätökseen.

Päätös tehdään yksinkertaisella ääntenemmistöllä; äänten käydessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, paitsi vaalissa, jonka ratkaisee arpa.

6 §. Johtokunnan kokouksissa tehdään pöytäkirja, jossa on mainittava läsnäolevat jäsenet, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset, viimeksimainitut lyhyin perusteluin, milloin johtokunta katsoo sen tarpeelliseksi. Jos päätös tehdään äänestämällä, on jäsenellä oikeus saada eroava mielipiteensä lyhyesti pöytäkirjaan merkityksi.

Johtokunnan lähtevät kirjelmät ja muut toimituskirjat allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

7 §. Johtokunnan tulee:

1) viran oltua johtokunnan toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa siltä haettavana valita opiston johtaja kahdeksi koevuodeksi ja niiden kuluttua, jos hänet on havaittu kykeneväksi ja muuten soveliaaksi virkaa hoitamaan, antaa hänelle virkaanvahvistuskirja, ollen sekä valinta että virkaanvahvistaminen alistettava kouluhallituksen hyväksyttäväksi;

2) viran oltua johtokunnan toimesta siltä haettavana valita opiston taloudenhoitaja;

3) johtajan ehdotuksesta ottaa luennoitsijat ja opettajat sekä vahtimestari ja muu tarpeellinen henkilökunta;

4) johtokunnalle kuuluvan oikeuden rajoissa pyynnöstä myöntää opiston viranpitäjille virkavapaus sekä antaa heille virkatodistus;

5) milloin tarpeelliseksi huomataan, irtisanoa johtokunnan toimeensa ottamat viranpitäjät, ollen kuitenkin johtajan irtisanomiseen saatava kouluhallituksen suostumus;

6) määrätä lukukausien alkamis- ja lopettamispäivät;

7) tarkastaa ja hyväksyä johtajan tekemät opetussuunnitelmat, jotka lähetetään kouluhallituksen vahvistettaviksi, sekä valvoa niiden noudattamista;

8) huolehtia siitä, että opistolla on käytettäväänään sovelias huoneisto sekä tarpeellinen kalusto ja opetusvälineet; sekä

9) talousarvioehdotuksen laadintaan, kannantavarain säilytykseen, tilitykseen ja kirjanpitoon, laskujen hyväksymiseen ja kirjaanpanoon, inventtaukseen ja kalustoluettelojen laadintaan nähden noudattaa Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä.

8 §. Helsingin kaupungin suomenkielisen ja sen ruotsinkielisen työväenopiston johdon ja hallinnon yhtenäisyyden ylläpitämiseksi asetetaan puheenjohtajaneuvosto.

Puheenjohtajaneuvostolle vahvistaa erikoisen johtosäännön kaupunginvaltuusto.

9 §. Johtajan tehtävänä on johtaa ja valvoa opiston toimintaa sekä ottaa osaa niinhysin opetukseen kuin opiston sisäiseen elämään. Tällöin tulee hänen erityisesti:

- 1) kutakin lukukautta varten hyvissä ajoin laatia ja johtokunnalle esittää yksityiskohtainen opetussuunnitelma;
- 2) valvoa luentotoimintaa sekä muuta opetusta opistossa;
- 3) antaa kertomus opiston toiminnasta;
- 4) pitää huolta siitä, että nimikirjaa pidetään opistossa säännöllisesti opiskelevista oppilaista, ja pyynnöstä huolehtia sellaisen todistuksen antamisesta, kuin 16 §:ssä mainitaan;
- 5) hoitaa opiston arkistoa ja huolehtia käsikirjaston, opetusvälineiden ja kaluston hoidosta ja kartuttamisesta; sekä
- 6) valmistaa johtokunnassa käsiteltävät asiat.

Johtaja on oikeutettu opistosta eroittamaan oppilaan, joka on tehnyt itsensä syyppäiksi järjestyksen tai hyvän tavan rikkomiseen.

10 §. Opettajat otetaan yhdeksi toimintavuodeksi kerrallaan. Opettajan tulee:

- 1) suorittaa harrastuksella opetus- ja muut tehtävänsä;
- 2) pitää oman toimintansa osalta säännöllisesti päiväkirjaa; sekä
- 3) hoitaa hänen käytettäväkseen annettua kalustoa ja opetusvälineistöä.

11 §. Taloudenhoitajan tehtävänä on hoitaa opiston taloudellisia asioita ja kirjanpitoa, pitää huolta sen huoneistoista johtokunnalle antaa tulo- ja menoarvioehdotus sekä pitää luetteloa opiston omaisuudesta.

Taloudenhoitajan on kutsusta oltava saapuvilla johtokunnan kokouksissa.

12 §. Opiston viranpitäjät ovat Helsingin kaupungin viranpitäjien palvelusehtosäännön alaisia.

13 §. Työväenopiston kassa- ja tilivirastona on rahatoimikonttori.

14 §. Opiston toimintavuosi, jonka tulee kestää vähintään 26 viikkoa, alkaa syyskuun keskiviikeiltä ja jatkuu joululoman keskeyttämänä huntikuun loppuun.

15 §. Oppilaaksi merkitylle annetaan opintokortti, joka oikeuttaa hänet ottamaan osaa myöskin opiston työkauden aikana opetus- ja virkistystarkoituksessa järjestämiin ohjelmatilaisuuksiin ja retkeilyihin.

Sisäänkirjoitettaessa suoritetaan kunakin lukukautena johtokunnan vahvistama opintomaksu. Suoritettua maksua ei voida saada takaisin.

16 §. Henkilölle, joka säännöllisesti on opistossa nauttinut opetusta jossakin tai joissakin oppiaineissa, annetaan siitä pyynnöstä

todistus. Todistuksen antaa asianomainen aineenopettaja, ja sen allekirjoittaa opiston johtaja yhdessä tämän kanssa.

17 §. Jos opisto lakkaa tai keskeyttää toimintansa, on johtokunnan siitä ilmoitettava kouluhallitukselle.

Jos opiston toiminta kokonaan lakkautetaan, lankeaa sen omaisuus Helsingin kaupungille ja on käytettävä samansuuntaiseen tarkoitukseen.

18 §. Tähän ohjesääntöön voidaan tehdä muutoksia vain samassa järjestyksessä, kuin se on laadittu.

38. Helsingin kaupungin työväenopistojen puheenjohtajaneuvoston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 31 p:nä 1928.

1 §. Helsingin kaupungin suomenkielisen ja sen ruotsinkielisen työväenopiston johdon ja hallinnon yhtenäisyyden ylläpitäminen on opistoille yhteisen puheenjohtajaneuvoston asia.

2 §. Neuvoston jäseninä ovat suomenkielisen ja ruotsinkielisen työväenopiston johtokuntien puheenjohtajat sekä opistojen johtajat ja taloudenhoitajat.

Johtokuntien puheenjohtajat saavat neuvoston kokouksista palkkion, jonka määrää kaupunginvaltuusto.

3 §. Neuvosto valitsee itselleen vuosittain puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

4 §. Neuvosto on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä on saapuvilla, jotka edustavat sekä suomenkielistä että ruotsinkielistä työväenopistoa.

5 §. Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenenemmistöllä. Äänen käytössä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, paitsi vaalissa, jonka ratkaisee arpa.

6 §. Sihteerin ottaa neuvosto omasta keskuudestaan tai ulkopuolelta.

Sihteerin palkkion määrää neuvoston esityksestä kaupunginvaltuusto.

7 §. Puheenjohtajaneuvoston tehtävänä on:

1) valmistaa suomenkielistä ja ruotsinkielistä työväenopistoa yhteisesti koskevat asiat sekä molempien osastojen johtokunnille tehdä ehdotuksia päätöksiksi ja toimenpiteiksi näissä asioissa;

2) katsoa, että molempien opistojen hallintoa hoidetaan samalaisten perusteiden mukaan; sekä

3) rahatoimikamarille ja muille viranomaisille antaa lausuntoja sellaisissa asioissa, jotka kuuluvat neuvoston toiminta-alaan.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1928. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOKONTTORI. N:o 5.

Sisällys: 39. Laki sähkölaitoksista, s. 81. — 40. Työaika keskeyttämättömässä työssä, s. 86. — 41. Teurastuslaitoksen johtajan viran perustaminen, s. 86. — 42. Helsingin kaupungin katujen, torien, yleisten paikkojen, maatilojen y. m. nimien muutokset, s. 87. — 43. Muutokset kaupungin asemakaavaan vuonna 1928, s. 101. — 44. Muutokset jaotuskaavoihin vuonna 1928, s. 101. — 45. Muutokset palkkasääntöisten virkojen luokitteluun vuonna 1928, s. 102. — 46. Helsingin kaupungin työväenasuntojen hallinnon johtosäännön muuttaminen, s. 105.

39. Laki sähkölaitoksista.

Annettu toukokuun 11 p:nä 1928.

(Suomen as.-kok. 1928: 167)

I L u k u.

Rakentaminen ja käyttö.

1 §. Sähkölaitos on siten rakennettava ja sitä on niin käytettävä ja hoidettava, että se ei tuota hengen, terveyden tai omaisuuden vaaraa eikä kohtuuttomasti häiritse ympäristöä.

Sähkölaitoksella tarkoitetaan tässä laissa sähkövirran kehittämis-, siirto- ja kulutuslaitoksia valaistus-, voima-, lämpö- ja kemiallisia tarkoituksia varten.

2 §. Joka aikoo rakentaa sähkölaitoksen, hankkikoon siihen luvan kauppa- ja teollisuusministeriöltä.

Lupa ei kuitenkaan ole tarpeen:

1. sähkölaitoksen rakentamiseen, jossa jännitys ei ole 250 voltia korkeampi, laskettuna maajohtoa käytettäessä sen ja muun johdon sekä muussa tapauksessa kahden johdon välillä;

2. laitoksen rakentamiseen, jota sen omistaja käyttää vain omaa tarvettaan varten ja joka on kokonaan omalla tai vuokratulla maalla eikä kosketa maantietä, yleiseen liikenteeseen käytettyä rautatietä tai kulkuväylää; eikä

3. voima-aseman rakentamiseen sekä rakennukseen tai yhteenkuuluvaan rakennusryhmään sijoitettavien jakajohtojen ja niihin yhdistettävien kulutuslaitteiden asettamiseen.

Sähkölaitosta älköön rakennettako kaupungin tai kauppalan alueelle ilman valtuuston suostumusta, ellei laitos ole kokonaan omalla maalla.

3 §. Sähkölaitoksen rakentamisesta, johon ei ole tarpeen pyytää lupaa, on tehtävä kauppa- ja teollisuusministeriölle ilmoitus, ei kuitenkaan, milloin laitos on 2 §:n 2 momentin 1 kohdan mukainen eikä jaa virtaa.

4 §. Lupahakemuksessa tai ilmoituksessa, joka tehdään sähkölaitoksen rakentamisesta, on mainittava laitoksen rakentamispaikka ja -aika sekä tarkoitus. Sen ohessa on esitettävä selvitys laitoksen teknillisestä rakenteesta sekä koosta ja laajuudesta.

Jos selvitys havaitaan puutteelliseksi, on luvan hakijan tai ilmoituksen tekijän, saatuaan siihen kehoituksen, määrääjassa esitettävä tarpeellinen lisäselvitys.

Lupahakemuksesta hankkikoon kauppa- ja teollisuusministeriö asianomaisen kunnallisviranomaisen lausunnon, ellei hakija sellaista ole hakemukseensa liittänyt.

Jos laitos ei ole ristiriidassa lain määräysten kanssa, vahvistakoon ministeriö ne ehdot, joiden mukaan laitos voidaan rakentaa.

5 §. Ellei sähkölaitoksen rakentamiseen ryhdytä kahden vuoden kuluessa tai ellei sitä rakenneta valmiiksi kuuden vuoden kuluessa siitä, kun lupa on annettu, olkoon lupa rauennut.

6 §. Sellaisen sähkölaitoksen hoitajana, jonka rakentamiseen on hankittava lupa, tulee olla henkilö, joka täyttää kauppa- ja teollisuusministeriön määräämät kelpoisuusehdot, ellei ministeriö hakemuksesta ole myöntänyt laitokselle siitä vapautusta.

Ministeriö voi määrätä, että sähkölaitoksen rakennus- tai korjaustöiden johtajana on oleva henkilö, jolla on määrätty pätevyys.

2 L u k u.

Valvonta.

7 §. Sähkölaitoksen rakentamisen, käyttämisen ja hoitamisen valvonta on kauppa- ja teollisuusministeriön asiana.

Ministeriön tulee sopivin väliajoin ja muutenkin tarpeen mukaan tarkastuttaa niitä sähkölaitoksia, joiden rakentamiseen on hankittava lupa, niin myös, mikäli katsoo syytä olevan, muitakin sähkölaitoksia.

Sähkölaitosten tarkastaminen voidaan ministeriön harkinnan mukaan määrääjäksi antaa erityisen tarkastusjärjestön tehtäväksi, joka täyttää ministeriön asettamat vaatimukset.

8 §. Sähkölaitosta, jonka rakentamiseen on hankittava lupa, älköön otettako käytäntöön ennen, kun se on tarkastettu. Poikkeustapauksissa voi kauppa- ja teollisuusministeriö kuitenkin sallia laitoksen käytäntöön ottamisen tarkastuksetta.

9 §. Milloin sähkölaitoksen rakentamiseen ei ole hankittu lupaa tahi sen rakentamisesta säädetty ilmoitus on jätetty tekemättä tai vaadittu lisäselvitys antamatta taikka sähkölaitos, jonka rakentamiseen on hankittava lupa, on luvatta otettu käytäntöön ennen, kun on se tarkastettu, olkoon kauppa- ja teollisuusministeriöllä valta keskeyttää sen rakentaminen tai kieltää sen käyttäminen, kunnes laiminlyönti on korjattu tai laitos tarkastettu. Sama olkoon laki, jos jätetään noudattamatta, mitä on määrätty vaaditut pätevyys ehdot täyttävän henkilön pitämisestä laitoksen hoitajana tahi rakennus- tai korjaustöiden johtajana.

Ministeriö voi myös, milloin sähkölaitos ei täytä sille hengen,

terveyden tai omaisuuden vaaran tai ympäristön häiritsemisen ehkäisemiseksi asetettavia vaatimuksia, kieltää sen käyttämisen, kunnes tarpeelliset korjaukset tai muutokset on tehty. Jos laitoksesta on vaaraa, vaikka sitä ei käytetä, voidaan se määrätä omistajan kustannuksella saatettavaksi asianmukaiseen kuntoon. Kiireellisessä tapauksessa voi tässä momentissa mainitun kiellon tai määräyksen antaa se, jolla laitoksen tarkastus on huolena, mutta toimenpide on viipymättä alistettava ministeriön harkittavaksi.

10 §. Sähkölaitosten tarkastuksesta johtuvien kustannusten korvaamiseksi, joko kokonaan tai osaksi, on niiden sähkölaitosten haltijain, joiden rakentamiseen on hankittava lupa tai jotka 7 §:n 2 momentin mukaan ovat määrättyt tarkastettaviksi, suoritettava laitoksen koon ja laajuuden mukaan määrättäviä maksuja.

3 L u k u.

Vahinko ja haitta.

11 §. Sähkölaitoksen aikaansaaman vahingon on laitoksen haltija velvollinen korvaamaan, ellei vahinkoa kärsinyt ole sitä yksinään tahallaan tai törkeällä tuottamuksellaan aiheuttanut taikka ellei se yksinomaan jää jonkun laitoksen henkilökuntaan kuulumattoman viaksi tahi ole johtunut sellaisesta ylivoimaisesta tai muusta tapahtumasta, joka ei ole yhteydessä laitoksen käyttämisen kanssa. Jos laitoksen haltija tai sen henkilökuntaan kuuluva on vahinkoon syyppää ja vahinko on sen ohella johtunut vahinkoa kärsineen omasta tuottamuksesta tai sellaisesta tapahtumasta, josta edellä on puhuttu, niin myös, jos vahinko on kokonaan johtunut vahinkoa kärsineen lievästä tuottamuksesta, on korvaus kohtuuden mukaan soviteltava.

Jos sähkölaitos on sellainen, jonka rakentaminen ei ole luvan eikä ilmoituksen varassa, olkoon laitoksen haltija velvollinen suorittamaan korvausta vain siitä vahingosta, joka voidaan lukea hänen tai laitoksen henkilökuntaan kuuluvan syyksi.

Vahingonkorvausta määrättäessä on noudatettava rikoslain 9 luvun 2, 3 ja 8 §:ssä säädettyjä perusteita.

Sellaisen vahingon korvaamisesta, joka on johtunut työntekijää työssä kohdanneesta tapaturmasta, on erikseen säädetty.

12 §. Sähkölaitoksen omistaja, joka on luovuttanut laitoksen toisen käytettäväksi, vastatkoon sen aiheuttamasta vahingosta niinkuin laitoksen haltija, ei kuitenkaan muulla omaisuudellaan kuin laitoksella ja mitä siihen kuuluu. Laitoksen haltijan on kuitenkin omistajalle korvattava, mitä tämä siten on suorittanut, ellei tuomioistuin harkitse, että vahinko on jääpä omistajan vastattavaksi.

13 §. Kanne sähkölaitoksen aiheuttaman vahingon korvaamisesta on pantava vireille kaupungissa kahden vuoden kuluessa ja maalla viimeistään siinä oikeuden yleisessä istunnossa, joka ensiksi pidetään kahden vuoden kuluttua, lukien siitä päivästä, jolloin vahinko tapahtui.

Sellaisessa asiassa päättäköön tuomioistuin, vapaasti harkittuaan kaikki esilletulleet asianhaarat, mitä asiassa on todeksi katsottava.

14 §. Jos vahinko, jonka sähkölaitoksen omistaja tai haltija on korvannut, on toisen tuottama, saa korvauksen suorittaja hakea häneltä maksamansa korvauksen.

15 §. Jos sähkölaitos vaikuttaa teknillisessä suhteessa häiritsevästi toiseen sähkölaitokseen taikka lennätin-, puhelin- tai muuhun sellaiseen laitokseen, olkoon, paitsi milloin aikaisemmin rakennettu laitos on yksilankainen puhelinlinja, myöhemmin rakennetun laitoksen omistajan asiana ryhtyä laitoksessaan toimenpiteeseen häiriön poistamiseksi. Milloin häiriö on huomattavasti pienemmin kustannuksin poistettavissa siten, että täydennetään aikaisemmin rakennetun laitoksen teknillistä rakennetta, ja tämä voidaan tehdä aiheuttamatta laitokselle sanottavaa haittaa, tulee kuitenkin viimeksimainitun laitoksen omistajan, toisen laitoksen omistajan vaatimuksesta, hänen kustannuksellaan ryhtyä sellaiseen toimenpiteeseen. Jos häiriö kokonaan tai osaksi johtuu aikaisemmin rakennetussa laitoksessa olevasta puutteellisuudesta, on tämän laitoksen omistaja velvollinen poistamaan puutteellisuuden.

Kahdesta laitoksesta katsottakoon se aikaisemmin rakennetuksi, jonka rakentamiseen on aikaisemmin pyydetty lupa.

Jos syntyy erimielisyyttä siitä, vaikuttaako sähkölaitos häiritsevästi toiseen laitokseen ja kenenkä on ryhdyttävä toimenpiteeseen häiriön poistamiseksi, ratkaisee asian kauppa- ja teollisuusministeriö, sittenkun asiantuntijalautakunta on antanut siitä lausunnon.

Lautakuntaan, josta edellisessä momentissa puhutaan, valitsee kumpikin asianosainen yhden jäsenen sekä kauppa- ja teollisuusministeriö kolmannen puheenjohtajaksi. Ellei asianosainen kahden viikon kuluessa siitä, kun on saanut ilmoituksen, kenen toinen asianosainen on valinnut lautakunnan jäseneksi, puolestaan valitse jäsentä lautakuntaan, määrää senkin ministeriö. Ministeriön tulee myös määrätä, kenen on maksettava lautakunnasta olleet kustannukset.

4 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

16 §. Sähkölaitoksia koskevien asioiden käsittelyä varten on kauppa- ja teollisuusministeriöllä apunaan lautakunta, jonka puheenjohtajan ja jäsenet valtioneuvosto määrää.

17 §. Jos maantie, kulkuväylä, rautatie tai rakennus tulee rakennettavaksi siten, että se koskettaa sähkölaitosta, olkoon laitoksen omistaja velvollinen ryhtymään niihin toimenpiteisiin, jotka yleisen turvallisuuden vuoksi tai laitoksen suojaamiseksi käyvät tarpeellisiksi. Siitä aiheutuvat kustannukset on tien, väylän tai rakennuksen omistajan korvattava.

18 §. Virtaa jakavan sähkölaitoksen haltijan on pidettävä kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistaman kaavan mukaista luetteloa virran jakamisesta.

Sähkölaitoksen haltijan on vaadittaessa annettava tarkastusviranomaisille luettelosta saatavia tietoja.

19 §. Sähkölaitoksen tarkastaja älköön luvattomasti ilmaisko ammattisalaisuutta, josta hän tarkastuksessa on saanut tiedon. Sama olkoon laki muusta henkilöstä, joka tarkastuksen yhteydessä on saanut salaisuuden tietoonsa.

20 §. Joka vastoin kieltoa rakentaa sähkölaitoksen tai sitä käyttää, tuomittakoon sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Jos sähkölaitoksen rakentaja, omistaja tai haltija muuten rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon sakolla. Sama olkoon laki, jos joku rikkoo tässä laissa säädetyn vaitiolovelvollisuuden.

21 §. Mitä rikoslain 34 luvun 10 §:ssä ja 35 luvun 1 §:ssä säädetään niissä mainitun omaisuuden vahingoittamisesta tai sellaisen teon yrityksestä, sovellettakoon myös, kun teko kohdistuu sähkölaitokseen.

Joka estää tai häiritsee virtaa jakavan sähkölaitoksen käyttämistä, rangaistakoon, niinkuin rikoslain 34 luvun 12 §:ssä säädetään.

22 §. Joka luvattomasti käyttää tai yrittää käyttää hyväkseen sähkövirtaa, anastaakseen sitä itselleen tai toiselle, rangaistakoon, niinkuin rikoslaisissa on varkaudesta tai näpistämisestä tahi sellaisen rikoksen yrityksestä säädetty.

23 §. Päätöksiin ja määräyksiin, joita kauppa- ja teollisuusministeriö tämän lain nojalla antaa, voidaan, mikäli ei asian ratkaisu pääasiallisesti riipu päätöksen tai toimenpiteen tarkoituksenmukaisuuden harkitsemisesta, hakea muutosta korkeimmassa hallinto-oikeudessa viimeistään ennen kello 12 päivällä kolmantenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun valittaja saa päätöksestä tiedon, sitä päivää lukuun ottamatta. Määräystä, joka on annettu 9 §:n nojalla, on, vaikka siitä valitetaan, noudatettava, ellei korkein hallinto-oikeus toisin määrää.

24 §. Mitä tässä laissa on säädetty sähkölaitoksen rakentamisesta, on vastaavasti sovellettava sellaisen laitoksen laajentamiseen.

25 §. Tätä lakia on soveltuvilta osin noudatettava myös sellaisiin sähkölaitoksiin nähden, jotka ovat rakennetut tai rakenteilla lain tullessa voimaan.

Jos sähkölaitos on sellainen, jonka rakentaminen olisi tämän lain mukaan luvan tai ilmoituksen varassa, annettakoon siitä yhden vuoden kuluessa lain voimaan tultua kauppa- ja teollisuusministeriölle sellainen ilmoitus, josta 4 §:ssä puhutaan. Ellei ilmoitusta anneta, rangaistakoon laiminlyöjää, niinkuin 20 §:n 2 momentissa on sanottu.

26 §. Sähkövoiman siirtämisestä maan rajojen ulkopuolelle, niin myös siitä, mitä sähkölaitoksiin nähden on naapurussuhteissa otettava huomioon, on erikseen säädetty.

27 §. Tarkenmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

28 §. Tämä laki, jolla kumotaan sähkölaitoksista valon synnyttämistä tai voimansiirtoa varten 11 päivänä huhtikuuta 1901 annettu laki, lukuunottamatta sen 3 §:ää, sekä muut sellaisia laitoksia koskevat säännökset, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1929.

40. Työaika keskeyttämättömässä työssä.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 28 p:itä 1928. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1928 : 353)

Kahdeksan tunnin työajasta 27 päivänä marraskuuta 1917 annetun lain 12 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna lailla 14 päivältä elokuuta 1918, on valtioneuvosto, sosialiministeriön esittelystä, määrännyt:

1 §. Lain 2 §:n säännöksistä poiketen saa kahdeksantoista vuotta täyttäneitä työntekijää säännöllisesti pitää satakuusikymmentäkahdeksan tuntia kolmen viikon aikana sellaisessa tämän pykälän 3 momentissa mainituissa tehtaissa tai niiden osissa esiintyvässä työssä, jota teknillisistä syistä on tehtävä läpi viikon kaikkien vuorokausien ja joka on järjestetty kolmeen säännöllisesti vaihtuvaan ja joka viikko muuttuvaan vuoroon.

Lain 5 §:n 1 momentin määräyksiä ei ole sovellettava työntekijöitä pidettäessä työssä, jota tämä pykälä koskee.

Tässä pykälässä tarkoitettuja töitä esiintyy tehtaitten lämmitys ja voimakoneosastoilla sekä allaluetelluissa ja niihin verrattavissa tehdaslaitoksissa tai niiden osissa;

a) kaasu-, sähkö- ja vesijohtolaitoksissa;

b) — d) —————

2 §. —————

3 §. Epätietoisissa tapauksissa tulee asianomaisten ammattientarkastusviranomaisten ratkaista, onko työtä pidettävä sellaisena, jota tässä päätöksessä tarkoitetaan, sekä saattaa päätöksensä asianomaisten tietoon otteella asiasta laatimastaan pöytäkirjasta. Ammattientarkastusviranomaisten tässä suhteessa tekemät päätökset on niihin tyytymättömillä oikeus saattaa ammattientarkastuksesta maaliskuun 4 päivänä 1927 annetun lain 7 §:ssä säädetyn ajan kuluessa sosialiministeriön tutkittavaksi.

4 §. Tämä päätös on voimassa 1929 vuoden tammikuun 1 päivästä alkaen saman vuoden loppuun.

41. Teurastuslaitoksen johtajan viran perustaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 12 p:itä 1928.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

vuoden 1929 alusta perustaa 18 palkkaluokkaan sijoitettavan teurastuslaitoksen johtajan viran, jonka haltijan tehtävänä on toi-

mia lihantarkastamon johtajana ja ottaa osaa teurastuslaitoksen suunnittelu- ja rakennustöihin sitä varten asetetun rakennustoimikunnan jäsenenä sekä laitoksen valmistuttua johtaa sen toimintaa; että viran haltijan ottaa toimeensa kaupunginvaltuusto; sekä että virka, mikäli koskee sen haltijalta vaadittavaa kielitaitoa, on sijoitettava II luokkaan.

42. Helsingin kaupungin katujen, torien, yleisten paikkain, saarien, maatilojen y. m. nimien muutokset.

Sisäasiainministeriön Joulukuun 12 p:nä 1928 vahvistamat muutokset.

Aikaisempi nimi.	Uusi nimi.
Adolfinkatu, Adolfsgatan	Aadolfinkatu, Adolfsgatan
Agrikolakatu, Agricolagatan	Agricolankatu, Agricolagatan
Ahlqvistkatu, Ahlqvistgatan	Oksasenkatu, Oksanengatan
Ainokatu, Ainogatan	Ainonkatu, Ainogatan
Antreankatu, Andraegatan	Lönnrotinkatu, Lönnrotsgatan
Apollokatu, Apollogatan	Apollonkatu, Apollogatan
Arkadiakatu, Arkadiagatan	Arkadiankatu, Arkadiagatan
Armfelttie, Armfeltvägen	Armfeltintie, Armfeltsvägen
Aspnäsinkatu, Aspnäsagatan	Haapaniemenkatu, Aspnäsagatan
Aspnäsinkuja, Aspnäsgränd	Haapaniemenkuja, Aspnäsgränd
Aurorakatu, Auroragatan	Aurorankatu, Auroragatan
Bjälbonkatu, Bjälbogatan	Linnankoskenkatu, Linnankoskigatan
Blekholma (Eteläinen), Blekholmen (Södra)	Luoto, Klippan
Blekholma (Pohjoinen), Blekholmen (Norra)	Valkosaari, Blekholmen
Blekholmankari, Blekholmsgrundet	Valkosaarenkari, Blekholmsgrundet
Brahekatu (Itä; Länsi), Brahegatan (Östra; Västra)	Brahenkatu (Itäinen; Läntinen), Brahegatan (Östra; Västra)
Bulevardinkatu, Boulevardsgatan	Bulevardi, Bulevarden
Caloniuskatu, Caloniusgatan	Caloniuksenkatu, Caloniusgatan
Choraëuskatu, Choraëusgatan	Välskärinkatu, Fältskärsgatan
Chydeniustie, Chydeniusvägen	Chydeniuksentie, Chydeniusvägen
Creutzkatu, Creutzgatan	Vänrikki Stoolin katu, Fänrik Stålgatan
Cygnæuskatu, Cygnæusgatan	Cygnæuksenkatu, Cygnæusgatan
Dagmarkatu, Dagmargatan	Dagmarinkatu, Dagmarsgatan
Drumsönrantakatu, Drumsökajen	Lauttasaarenranta, Drumsökajen
Drumsönselkä, Drumsöfjärden	Lauttasaarenselkä, Drumsöfjärden
Döbelinkatu, Döbelngatan	Döbelninkatu, Döbelngatan
Edelfelttie, Edelfeltvägen	Edelfeltintie, Edelfeltsvägen
Ehrensvärdtie, Ehrensvärdvägen	Ehrensvärdintie, Ehrensvärdsvägen
Elisabetinkatu, Elisabetsgatan	Liisankatu, Elisabetsgatan

Aikaisempi nimi.

Elisabetintori, Elisabetstorget
 Eläintarhankatu, Djurgårdsgatan
 Engeltori, Engelplatsen
 Ensimmäinen linja, Första linjen
 Erottajakatu, Skillnadsgatan
 Esplanaadikatu (Etelä; Pohjois), Esplanadgatan (Södra; Norra)
 Fjälldalinkatu, Fjälldalsgatan
 Flemingkatu, Flemingsgatan
 Floratie, Floravägen
 Franzeninkatu, Franzengatan
 Fredriksperinkatu, Fredriksbärgsgatan
 Freesekatu, Freesegatan
 Galitzintie, Galitzinvägen
 Granholma, Granholmen
 Greijun tila, -kartano, Grejus gård
 Grejuskatu, Grejugatan
 Hakasalmenkatu, Hagasundsgatan
 Hanaholma, Hanaholmen
 Heikinkatu (Itä; Länsi), Henriks-
 gatan (Östra; Västra)
 Henrikinpuisto, Henriksallén
 Hietalahdenrantakatu, Sandvikskajen
 Humalistokatu, Hummelgatan
 Huvilatie, Villavägen
 Hämeenkatu, Tavastgatan
 Hörneperinkatu, Hörnebergsgatan
 Ilmarinsenkatu, Ilmarinengatan
 Isotori, Stortorget
 Itäinen Satamakatu, Östra Hamn-
 gatan
 Jungmanninkatu, Jungmansgatan
 Kaivohuoneenrinne, Brunnsbrinken
 Kanavatori, Kanalstorget
 Kankurinkatu, Vävaregatan
 Kapteeninkatu, Kaptensgatan
 Kasarminkatu, Kasärngatan
 Kasarmintori, Kasärntorget
 Kastanjaaukio, Kastanjeplatsen
 Katajanokankari, Skatuddskobben
 Katajanokan pohjoinen rantakatu,
 Skatudds norra kajen
 Katrinankatu, Katrinegatan
 Kauppiaskatu, Köpmansgatan
 Kellosaari, Skällarn

Uusi nimi.

Liisanpuistikko, Elisabetsskvären
 Tuusulankatu, Tusbygatan
 Engelinaukio, Engelplatsen
 Ensi linja, Första linjen
 Erottajankatu, Skillnadsgatan
 Esplanaadikatu (Eteläinen; Pohjoinen), Esplanadgatan (Södra; Norra)
 Tunturinkatu, Fjälldalsgatan
 Fleminginkatu, Flemingsgatan
 Urheilukatu, Idrottsgatan
 Franzeninkatu, Franzénsngatan
 Aleksis Kiven katu, Aleksis Kivi gatan
 Freesenkatu, Freesegatan
 Juhani Ahon tie, Juhani Aho vägen
 Kuusisaari, Granholmen
 Reijolan tila, Grejus gård
 Reijolankatu, Grejugatan
 Keskuskatu, Centralgatan
 Hanasaari, Hanaholmen
 Heikinkatu, Henrikskatan
 Heikinpuisto, Henriksallén
 Hietalahdenranta, Sandvikskajen
 Humalistonkatu, Hummelgatan
 Kalliolinnantie, Kalliolinnavägen
 Siltasaarenkatu, Broholmngatan
 Kulmavuorenkatu, Hörnebergsgatan
 Ilmarinkatu, Ilmarigatan
 Töölöntori, Tölötorg
 Pikku Satamakatu, Lilla Hamngatan
 Laivapojan­katu, Jungmansgatan
 Kaivohuoneenrinne, Brunnsbrinken
 Meritullintori, Sjötullstorget
 Kankurinkatu, Vävaregatan
 Kapteeninkatu, Kaptensgatan
 Kasarminkatu, Kasärngatan
 Kasarmintori, Kasärntorget
 Kastaja-aukio, Kastanjeplatsen
 Katajaluoto, Skatakobben
 Katajanokan pohjoisranta, Norra
 Skatuddskajen
 Katariinankatu, Katrinegatan
 Kauppias­katu, Köpmansgatan
 Kellosaari, Skällaren

Aikaisempi nimi.

Kirkkomaankatu, Kyrkogårdsgatan
 Kivenhakkaajakatu, Stenhuggaregatan
 Knihti, Knekten
 Konstantininkatu, Konstantinsgatan
 Korkeavuorenkatu, Högbergsgatan
 Koulutori, Skoltorget
 Kristiininkatu, Kristinegatan
 Kruunperinsellä, Kronbergsfjärden
 Kruununvuorenkatu, Kronbergsgatan
 Kullervokatu, Kullervogatan
 Kulmalanpuistikko, Hörnebergsskvären
 Kulneffkatu, Kulneffgatan
 Kustavinkatu, Gustavsgatan
 Kårböle, Kårböle
 Laivuririnne, Skepparebrinken
 Lapinlahdenpuisto, Lappviksskvären
 Lautapihankatu, Brädgårdsgatan
 Lensmanni, Länsman
 Linnakatu, Slottsgatan
 Linnakuja, Slottsgränd
 Linnanlaituri, Slottskajen
 Lovisankatu, Lovisagatan
 Lutherkatu, Luthergatan
 Lyökkisaarenkatu, Lökholmsgatan
 Länsi Satamakatu, Västra Hamngatan
 Läntinen Rantakatu, Västra Kajen
 Lönnrotkatu, Lönnrotsgatan
 Makasiininkatu (Eteläinen; Pohjoinen)
 Magasinsgatan (Södra; Norra)
 Makasiinirantakatu, Magasinskajen
 Maneesinkatu, Manegegatan
 Mauritsinkatu, Mauritzgatan
 Mechelininkatu, Mechelingatan
 Meilanskatu, Mejlansgatan
 Merimieskatu, Sjömansgatan
 Merisatamaranta, Havshamnsstranden
 Messeniuskatu, Messeniusgatan
 Metsästäjäkatu, Jägaregatan
 Mikaelinkatu, Mikaelsgatan
 Minervakatu, Minervagatan
 Minna Canthkatu, Minna Canthgatan

Uusi nimi.

Kalmistokatu, Kyrkogårdsgatan
 Kivenhakkaajankatu, Stenhuggaregatan
 Nihti, Knekten
 Meritullinkatu, Sjötullsgatan
 Korkeavuorenkatu, Högbergsgatan
 Koulupuistikko, Skolskvären
 Kirstinkatu, Kristinegatan
 Kruununvuoren selkä, Kronbergsfjärden
 Kruununvuorenkatu, Kronbergsgatan
 Kullervonkatu, Kullervogatan
 Pääskylänpuistikko, Svalboskvären
 Dunckerinkatu, Dunckergatan
 Kustaankatu, Gustavsgatan
 Kaarela, Kårböle
 Laivuririnne, Skepparebrinken
 Lapinlahdenpuistikko, Lappviksskvären
 Lautatarhankatu, Brädgårdsgatan
 Nimismies, Länsman
 Linnankatu, Slottsgatan
 Linnakuja, Slottsgränd
 Linnanranta, Slottskajen
 Lovisankatu, Lovisagatan
 Lutherinkatu, Luthergatan
 Laukkasaarenkatu, Lökholmsgatan
 Satamakatu, Hamngatan
 Eteläranta, Södra kajen
 Suonionkatu, Suoniogatan
 Makasiinikatu (Eteläinen; Pohjoinen)
 Magasinsgatan (Södra; Norra)
 Makasiiniranta, Magasinskajen
 Maneesikatu, Manegegatan
 Maurinkatu, Mauritzgatan
 Mechelininkatu, Mechelingatan
 Meilahdenkatu, Mejlansgatan
 Merimiehenkatu, Sjömansgatan
 Merisatamaranta, Havsstranden
 Messeniuksenkatu, Messeniusgatan
 Jääkärinkatu, Jägaregatan
 Mikonkatu, Mikaelsgatan
 Minervankatu, Minervagatan
 Minna Canthin katu, Minna Canthgatan

Aikaisempi nimi.

Mynttikatu, Myntgatan
 Mynttirantakatu, Myntkajen
 Nervanderkatu, Nervandergatan
 Nikolainkatu, Nikolajgatan
 Nordenskiöldaukio, Nordenskiöldplat-
 sen
 Nordenskiöldkatu, Nordenskiöldgatan

 Paloholma, Paloholmen
 Papinkuja, Prästbrinken
 Pappikatu (Itäinen; Läntinen), Präst-
 gatan (Östra; Västra)
 Perhokatu, Perhogatan
 Perämieskatu, Styrmansgatan
 Pitkänsillanrantakatu, Långbrokajen
 Pohjoinen rantakatu, Norra kajen
 Porthaninkatu, Porthangatan
 Porthaninkuja, Porthansbrinken
 Punavuorenkatu, Rödbärgsgatan
 Purjekatu, Segelgatan
 Pursimieskatu, Båtsmansgatan
 Päävahdintori, Högvaktstorget
 Rauhakatu, Fredsgatan
 Rautatietori, Järnvägstorget
 Rehbinderkatu, Rehbindergatan
 Ritarihuoneenpuistikko, Riddarhus-
 skvären
 Robertinkatu (Iso; Pieni), Roberts-
 gatan (Stora; Lilla)
 Runebergin Esplanaadi, Runebergs
 Esplanaden
 Runebergkatu, Runeberggatan
 Ruoholahdenrantakatu, Gräsvikskajen
 Ruusakatu, Rosagatan
 Ruusavillakatu, Rosavillagatan
 Salomoninkatu, Salomonsgatan
 Sampokatu, Sampogatan
 Sandelskatu, Sandelsgatan
 Saunakatu, Badhusgatan
 Senatintori, Senatstorget
 Sibyllankatu, Sibyllagatan
 Siltasaarenpuistikko, Broholmsskvä-
 ren
 Siltavuorenkatu, Brobärgsgatan
 Siltavuorenrantakatu, Brobärgskajen
 Siltavuorensatama, Brobärgshamnen

Uusi nimi.

Rahapanjankatu, Myntgatan
 Rahapajanranta, Myntkajen
 Nervanderinkatu, Nervandersgatan
 Snellmaninkatu, Snellmansgatan
 Nordenskiöldinaukio, Nordenskiöld-
 platsen
 Nordenskiöldinkatu, Nordenskiöld-
 gatan
 Palosaari, Paloholmen
 Papinkuja, Prästgränd
 Papinkatu (Itäinen; Läntinen), Präst-
 gatan (Östra; Västra)
 Perhonkatu, Perhogatan
 Perämiehenkatu, Styrmansgatan
 Pitkänsillanranta, Långbrokajen
 Pohjoisranta, Norra kajen
 Porthaninkatu, Porthangatan
 Porthaninrinne, Porthansbrinken
 Punavuorenkatu, Rödbergsgatan
 Harmajankatu, Gråharagatan
 Pursimiehenkatu, Båtsmansgatan
 Päävartiontori, Högvaktstorget
 Rauhankatu, Fredsgatan
 Rautatientori, Järnvägstorget
 Rehbinderintie, Rehbindersvägen
 Ritaritalonpuistikko, Riddarhusskvä-
 ren
 Roobertinkatu (Iso; Pieni), Roberts-
 gatan (Stora; Lilla)
 Runeberginesplanaadi, Runebergs-
 esplanaden
 Runeberginkatu, Runebergsgatan
 Ruoholahdenranta, Gräsvikskajen
 Ruusankatu, Rosagatan
 Ruusulankatu, Rosavillagatan
 Salomonkatu, Salomonsgatan
 Sammonkatu, Sampogatan
 Sandelsinkatu, Sandelsgatan
 Etelärantatie, Södra Strandvägen
 Senaatintori, Senatstorget
 Pääskylänrinne, Svalbohrinken
 Sirkuspuistikko, Cirkusskvären
 Siltavuorenkatu, Brobergsgatan
 Siltavuorenranta, Brobergskajen
 Siltavuorensatama, Brobergshamnen

Aikaisempi nimi.

Sinivuorenmäa, Blåbärgslandet
 Speranskitie, Speranskivägen
 Sturekatu, Sturegatan
 Sumppari, Sumparn
 Säästöpankinrantakatu, Sparbankaka-
 jen
 Södervikinkatu, Söderviksgatan
 Sörnäsän rantatie, Sörnäs strandväg

 Sörnäsän satama, Sörnäs hamn
 Tarkka-ampujankatu, Skarpskyttega-
 tan
 Teatteri Esplanaadi, Teater Esplana-
 den
 Terassikatu, Terassgatan
 Tokankatu, Docksgatan
 Tokantori, Dockstorget
 Topeliuskatu, Topeliusgatan
 Torikatu, Torggatan
 Torkkelikatu, Torkelgatan
 Tynnyrintekijäkatu, Tunnbindarega-
 tan
 Työmieskatu, Arbetaregatan
 Työpajakatu, Verkstadsgatan
 Töölöntorikatu, Tölötorggatan
 Ulriikankatu, Ulrikagatan
 Ulriikaporinkatu, Ulrikasborgsgatan
 Ulriikaporinvuori, Ulrikasborgsbärget
 Ulväsantie, Ulväsavägen
 Utterikari, Uttergrund
 Uudenkirkonrinne, Nykyrkobrinken
 Uunisuu, Ugnsmun
 Vaapukkatie, Hallonvägen
 Vaasan puistikko, Vasaskvären
 Vallininkatu, Vallingatan
 Veckselltie, Vecksellvägen
 Viertotie, Itäinen, Chausséen, Östra
 Viertotie, Läntinen, Chausséen, Västra
 Vilhelminkatu, Vilhelmsgatan
 Vilhelmsperinkatu, Vilhelmsbärgsga-
 tan
 Vladimirinkatu, Vladimirsgatan
 Vrakholma, Vrakholmen
 Vuorikatu, Bärggatan
 Vuorimieskatu, Bärgmansgatan

Uusi nimi.

Mustikkamaa, Blåbärslandet
 Merikatu, Havsgatan
 Sturenkatu, Sturegatan
 Sompasaari, Sumparn
 Säästöpankinranta, Sparbankska-
 jen

 Suvilahdenkatu, Söderviksgatan
 Sörnäisten rantatie, Sörnäs strand-
 väg
 Sörnäisten satama, Sörnäs hamn
 Tarkk'ampujankatu, Skarpskyttega-
 tan
 Teatteriesplanaadi, Teateresplanaden

 Pengerkatu, Terassgatan
 Telakkakatu, Docksgatan
 Telakanpuistikko, Docksskvären
 Topeliuksenkatu, Topeliusgatan
 Harjutorinkatu, Åstorgsgatan
 Torkkelinkatu, Torkelsgatan
 Tynnyrintekijäkatu, Tunnbindare-
 gatan
 Työmiehenkatu, Arbetaregatan
 Työpajakatu, Verkstadsgatan
 Töölöntorinkatu, Tölötorggatan
 Ullankatu, Ulrikagatan
 Ullanlinnankatu, Ulrikasborgsgatan
 Tähtitorninvuori, Observatorieberget
 Sutelantie, Ulväsavägen
 Saukonkari, Uttergrund
 Johannesenrinne, Johannesbrinken
 Uunisuu, Ugnsmun
 Vadelmatie, Hallonvägen
 Vaasanpuistikko, Vasaskvären
 Vallininkatu, Wallingsgatan
 Vecksellentie, Vecksellsvägen
 Hämeentie, Tavastvägen
 Turuntie, Åbovägen
 Vilhonkatu, Vilhelmsgatan
 Vilhonvuorenkatu, Vilhelmsbergsga-
 tan
 Kalevankatu, Kalevagatan
 Hylkysaari, Vrakholmen
 Vuorikatu, Berggatan
 Vuorimiehenkatu, Bergmansgatan

Erottajan nimi tonttien n:ojen 1 ja 2 edustalla korttelissa n:o 50 on oleva Eteläinen Esplanaadikatu.

Turuntie alkaa Kansallismuseon kohdalta, jonne Heikinkatu päättyy.

Vaasankadun Kallion urheilukentän länsipuolella olevan osan nimi on oleva Vaasanrinne, Vasabrinken.

Katajanokan korttelien n:ojen 160 ja 191 välillä olevan kadun nimi on oleva Purjekatu, Segelgatan, ja viimeksimainitun korttelin kaakkoispuolella olevan kadun nimi Mastokatu, Mastgatan.

Tähtitorninkadun ja Vuorimiehenkadun välisen puistikon nimi on oleva Ullanpuistikko, Ulrikaskvären.

Nervanderinkadun varrella sijaitsevan puistikon nimi on oleva Nervanderinpuistikko, Nervanderskvären.

Eduskuntatalon korttelia lännessä rajoittavan kadun nimi on oleva Eduskuntakatu, Riksdagsgatan, sekä samaa korttelia pohjoisessa ja etelässä rajoittavien katujen nimet Puhemiehenkatu, Talmangatan ja Kansliakatu, Kansligatan.

Korttelin n:o 325 länsipuolella sijaitsevan kadun nimi on oleva Läntinen Alppirinne, Västra Alpbrinken ja saman korttelin itäpuolella sijaitsevan kadun nimi Itäinen Alppirinne, Östra Alpbrinken.

Vanhan luterilaisen ja kreikkalais-katolisen hautausmaan välillä sijaitsevan kadun nimi on oleva Lapinlahdentie, Lappviksvägen.

Kaupunginvaltuuston syyskuun 21 p:nä 1927 vahvistamat muutokset.

Aikaisempi nimi.	Uusi nimi.
Anneberg, Anneberg	Annala, Anneberg
Bakkas, Backas	Mäkelä, Backas
Böölenkatu, Böhlegatan	Pasilankatu, Bölegatan
Böölen tila, Böhle gård	Böölen tila, Böle hemman
Esterinkatu, Estergatan	Esterinkatu, Estersgatan
Fredriksperi, Fredriksbärg	Pasila (asema), Fredriksberg (station)
Gumtähdenkatu, Gumtäcktskatan	Kumpulankatu, Gumtäcktskatan
Keuruntie, Keuruvägen	Keuruuntie, Keuruvägen
Kodinpolku, Hemstigen	Kotipolku, Hemstigen
Koskelan Viertotie, Forsby Chaussén	Koskelantie, Forsbyvägen
Kottby, Kottby	Käpylä, Kottby
Kumtähden Viertotie, Gumtäckts Chaussé	Kumpulantie, Gumtäcktsvägen
Käpylän Viertotie, Kottby Chaussé	Käpyläntie, Kottbyvägen
Liussaari, Ljusarö	Kokkosaari, Ljusarö
Merholma, Märholmen = Sundholmen	Salmisaari, Märholmen = Sundholmen
Pakaankatu, Backasgatan	Mäkelänkatu, Backasgatan
Pasilan esikaupunki, Böle förstad	Pasila, Böle
Toukolan Viertotie, Majstads Chaussé	Toukolantie, Majstadsvägen
Träski, Träsk	Suo, Träsk
Turholma, Turholm	Tuurholma, Turholm
Utteri, Uttern	Saukko, Uttern

Aikaisempi nimi.

Vanajantie, Vanajavägen
 Vegakatu, Vegagatan
 Vellamokatu, Vellamogatan
 Vikin latokartano, Viks ladugård

Uusi nimi.

Vanajantie, Vånävägen
 Vegankatu, Vegagatan
 Vellamonkatu, Vellamogatan
 Viikin latokartano, Viks ladugård

**Luettelo, käsittävä Helsingin kaupungin katujen, torien ja
 yleisten paikkain sekä kaupungille kuuluvien saarien,
 maatilojen y. m. nimet.**

Aadolfinkatu, Adolfsgatan
 Aadolfinrinne, Adolfsbrinken
 Aavasaksankatu, Aavasaksagatan
 Abrahaminkatu, Abrahamsgatan
 Adlercreutzinkatu, Adlercreutzgatan
 Agricolankatu, Agricolagatan
 Agricolankuja, Agricolagränd
 Agricolanpuistikko, Agricolaskvären
 Ahdinkatu, Ahtigatan
 Ainonkatu, Ainogatan
 Ajurinkatu, Formansgatan
 Alavudenkatu, Alavogatan
 Albertinkatu, Albertsgatan
 Aleksanterinkatu, Alexandersgatan
 Aleksis Kiven katu, Aleksis Kivi gatan
 Alppikatu, Alpgatan
 Alppila, Alphyddan
 Alppirinne (Läntinen; Itäinen), Alp-
 brinken (Västra; Östra)
 Anjalantie, Anjalavägen.
 Ankkurikatu, Ankargatan
 Annala, Anneberg
 Annankatu, Annegatan
 Annikinkuja, Annikkigränd
 Apollonkatu, Apollogatan
 Apollonpuistikko, Apolloskvären
 Arabia, Arabia
 Arabiankatu, Arabiagatan
 Arkadianaukio, Arkadiaplan
 Arkadiankatu, Arkadiagatan
 Armfeltintie, Armfeltsvägen
 Aurorankatu, Auroragatan
Bernhardinkatu, Bernhardsgatan
 Brahenkatu (Itäinen; Läntinen), Bra-
 hegatan (Östra; Västra)

Bulevardi, Bulevarden
 Böölen tila, Böle hemman

Caloniuksenkatu, Caloniusgatan
 Castréninkatu, Castréngatan
 Chydeniuksentie, Chydeniusvägen
 Cygnaeuksenkatu, Cygnaeusgatan

Dagmarinkatu, Dagmarsgatan
 Damaskuksentie, Damaskusvägen
 Dunckerinkatu, Dunckergatan
 Döbelninkatu, Döbelngatan

Edelfeltintie, Edelfeltsvägen
 Eduskuntakatu, Riksdagsgatan
 Eerikinkatu, Eriksgatan
 Eevankatu, Evagatan
 Ehrensvärdintie, Ehrensvärdsvägen
 Elimäenkatu, Elimägatan
 Eläintarha, Djurgården
 Eläintarhanlahti, Djurgårdsviken
 Eläintarhantie, Djurgårdsvägen
 Eläintarhan urheilukenttä, Djurgår-
 dens sportplan
 Engelinaukio, Engelplatsen
 Ensi linja, Första linjen
 Erottaja (tori), Skillnaden (torget)
 Erottajankatu, Skillnadsgatan
 Esplanaadikatu (Eteläinen; Pohjoi-
 nen), Esplanadgatan (Södra; Norra)
 Espoonkatu, Esbogatan
 Esterinkatu, Estersgatan
 Eteläinen Satamakatu, Södra Hamn-
 gatan
 Eteläranta, Södra kajen
 Etelärantatie, Södra Strandvägen

Eteläsatama, Södra hamnen
Eurantie, Euravägen

Fabianinkatu, Fabiansgatan
Fannynkatu, Fannygatan
Fleminginkatu, Flemingsgatan
Franzeninkatu, Fanzéngatan
Franzeninpuistikko, Franzénsskvären
Fredrikinkatu, Fredrikskagan
Fredrikintori, Fredrikstorget
Freesenkatu, Freesegatan

Haapakuja, Aspgränd
Haapaniemenkatu, Aspnäsgatan
Haapaniemenkuja, Aspnäsgränd
Haapaniemen urheilukenttä, Aspнас sportplan
Haapatie, Aspvägen
Hakaniemenkatu, Hagnäsgatan
Hakaniemenranta, Hagnäs kajen
Hakaniementori, Hagnäs torg
Hakasalmen puisto, Hagasunds park
Halikonkatu, Halikkogatan
Hallituskatu, Regeringsgatan
Hanasaari, Hanaholmen
Hangonkatu, Hangögatan
Hannankatu, Hannagatan
Harjukatu, Ågatan
Harjutori, Åstorget
Harjutorinkatu, Åstorgsgatan
Harmajankatu, Gråharagatan
Hattulantie, Hattulavägen
Hauhontie, Hauhovägen
Heikinkatu, Henriksgatan
Heikinpuisto, Henriksallén
Heinolankatu, Heinolagatan
Helenankatu, Helenegatan
Helsinginkatu, Helsingegatan
Helsinginkuja, Helsingegränd
Helsinginniemenpuisto, Helsingens-
parken
Hermann, Hermanstad
Hermanninkatu, Hermansgatan
Hernesaarenkatu, Ärtholmsgatan
Hernesaari, Ärtholmen
Hertankatu, Hertagatan
Herttoniemi, Hertonäs

Hesperiankatu, (Eteläinen; Pohjoinen), Hesperiaagatan (Södra; Norra)
Hesperian puisto, Hesperia park
Hietakannas, Sandnäs
Hietalahdenkatu, Sandviksgatan
Hietalahdenranta, Sandvikskajen
Hietalahden satama, Sandvikshamnen
Hietalahdentori, Sandvikstorget
Hietalahti, Sandviken
Hietaniemenkatu, Sanduddsgatan
Hietaniemi, Sandudd
Hietasaarenkatu, Sandholmogatan
Hollolantie, Hollolavägen
Honkatie, Furuvägen
Hopeasalmi, Silversundet
Hornintie, Hornsvägen
Humalisto, Humleberg
Humalistonkatu, Hummelgatan
Humallahti, Hummelvik
Humalluodot, Hummelgrunden
Huopalahdenkatu, Hoplaxgatan
Huopalahti, Hoplax viken
Huvilakatu, Villagatan
Hylkysaari, Vrakholmen
Hämeentie, Tavastvägen

Ilmarinkatu, Ilmarigatan
Ilmattareнкуja, Ilmatargränd
Ilmattarentie, Ilmatarvägen
Imatrantie, Imatravägen
Inarantie, Enarevägen
Inkoonkatu, Ingågatan
Intiankatu, Indigatan
Isonkyröntie, Storkyrövägen
Iso Puistotie, Stora Allén
Itäinen Puistotie, Östra Allén
Itäinen Viertotienkuja, Östra Chaus-
ségränd.
Itämerenkatu, Östersjögatan

Jaalaranta, Skutkajen
Jaavantie, Javavägen
Japaninkatu, Japangatan
Johanneksenrinne, Johannesbrinken
Johanneksentie, Johannesvägen
Josafatinkatu, Josafatsvägen
Joukolantie, Joukolavägen
Juhani Ahon tie, Juhani Aho vägen

Jyrängöntie, Jyränkövägen
 Jämsänkätu, Jämsägatan
 Jätkäsaari, Busholmen
 Jääkärikatu, Jägaregatan

Kaarela, Kårböle
 Kaarlenkatu, Karlskatan
 Kaartinkuja, Gardesgränd
 Kaasutehtaankatu, Gasverksgatan
 Kaavinkatu, Kaavigatan
 Kaikukatu, Ekogatan
 Kaikukuja, Ekogränd
 Kaironkatu, Kairogatan
 Kaisaniemenkatu, Kajsaniemigatan
 Kaisaniemenlahti, Kajsaniemiviken
 Kaisaniemi, Kajsaniemi
 Kaivuhuoneenrinne, Brunnhusbrin-
 ken
 Kaivokatu, Brunngatan
 Kaivopuisto (Itäinen; Läntinen),
 Brunnsparken (Östra; Västra)
 Kajaaninkatu, Kajanagatan
 Kalastajatori, Fiskartorget
 Kalervonkatu, Kalervogatan
 Kalevankatu, Kalevagatan
 Kallio, Berghäll
 Kallioliinantie, Kallioliinnavägen
 Kallion urheilukenttä, Berghälls sport-
 plan
 Kalmistokatu, Kyrkogårdsgatan
 Kammionkatu, Kammigatan
 Kammiontie, Kammiovägen
 Kampinkatu, Kampgatan
 Kampintori, Kamporget
 Kana, Hönan
 Kanavakatu, Kanalwatan
 Kanavaranta, Kanalkajen
 Kanervatie, Ljungvägen
 Kangasalantie, Kangasalavägen
 Kankurinkatu, Vävaregatan
 Kansakoulukatu, Folkskolegatan
 Kansliakatu, Kansligatan
 Kappeli, Kapellet
 Kappellesplanaadi, Kappellesplanaden
 Kapteeninkatu, Kaptensgatan
 Kapteenipuistikko, Kaptensskvären
 Karjalankatu, Karelska gatan
 Karstulantie, Karstulavägen

Kasarmikatu, Kaserngatan
 Kasarmitori, Kaserntorget
 Kastanja-aukio, Kastanjeplatsen
 Kastanjatie, Kastanjevägen
 Kasvitieteellinen puutarha, Botaniska
 trädgården
 Katajaluoto, Skatakobben
 Katajanokankatu, Skatuddsgatan
 Katajanokan pohjoisranta, Norra
 Skatuddskajen
 Katajanokansilta, Skatuddsbron
 Katajanokka, Skatudden
 Katarinankatu, Katrinegatan
 Kauhavankatu, Kauhavagatan
 Kaukonkatu, Kaukogatan
 Kauppatori, Salutorget
 Kauppiaankatu, Köpmansgatan
 Keijontie, Keijovägen
 Keiteleentie, Keitelevägen
 Kellosaari, Skällaren
 Keskuskatu, Centralgatan
 Kesäkatu, Sommargatan
 Keuruuntie, Keuruvägen
 Kimmontie, Kimmovägen
 Kirkkokatu, Kyrkogatan
 Kirsikkatie, Körsbärsvägen
 Kirstinkatu, Kristinegatan
 Kivelänkatu, Stengårdsgatan
 Kivelän sairaala, Stengårds sjukhus
 Kivenhakkajankatu, Stenhuggarega-
 tan
 Kluuvikatu, Glogatan
 Koivutie, Björkvägen
 Kokkosaari, Ljusarö
 Kolmas linja, Tredje linjen
 Kolmikulma, Trekanten
 Kongontie, Kongovägen
 Koreankatu, Koreagatan
 Korkeasaari, Högholmen
 Korppas, Korpas
 Koskela, Forsby
 Kotipolku, Hemstigen
 Korkeavuorenkatu, Högbergsgatan
 Koskelantie, Forsbyvägen
 Kotkakatu, Kotkagatan
 Koulukuja, Skolgränd
 Koulupuistikko, Skolskvären
 Kristianinkatu, Kristiansgatan

- Kruununhaankatu, Kronohagsgatan
 Kruununhaka, Kronohagen
 Kruunuvuorenkatu, Kronbergsgatan
 Kruunuvuorenranta, Kronbergskajen
 Kruunuvuoren selkä, Kronbergsfjärden
 Kulkutautisairaala, Epidemisjukhuset
 Kullervonkatu, Kullervogatan
 Kulmakatu, Vinkelgatan
 Kulmavuorenkatu, Hörnebergsgatan
 Kulosaarenkatu, Brändögatan
 Kulosaarensilta, Brändöbro
 Kumpula, Gumtäckt
 Kumpulankatu, Gumtäcktgatan
 Kumpulantie, Gumtäcktsvägen
 Kunnalliskoti, Kommunalhemmet
 Kuortaneenkatu, Kuortanogatan
 Kustaankatu, Gustavsgatan
 Kuusamonkatu, Kuusamogatan
 Kuusisaari, Granholmen
 Kuusitie, Granvägen
 Kuutamotie, Månskensvägen
 Kyllikinkatu, Kyllikkigatan
 Kyläsaarenkatu, Byholmogatan
 Kyläsaari, Byholmen
 Kymintie, Kymmenevägen
 Kyysaaret, Ormholmarna
 Käenkuja, Göksgränd
 Käpylä, Kottby
 Käpyläнкуja, Kottbygränd
 Käpylän pysäkki, Kottby haltpunkt
 Käpyläntie, Kottbyvägen
 Köydenpunojankatu, Repslagaregatan
Laivanvarustajankatu, Skeppsredaregatan
 Laivapojankatu, Jungmansgatan
 Laivaranta, Skeppskajen
 Laivastokatu, Maringatan
 Laivastoranta, Marinkajen
 Laivurinkatu, Skepparegatan
 Laivurinrinne, Skepparebrinken
 Lapinlahdenkatu, Lappviksgatan
 Lapinlahdenpuistikko, Lappviksskvären
 Lapinlahdentie, Lappviksvägen
 Lapinlahti, Lappviken
 Lapinniemenluodot, Lappuddsgrunden
 Lapinniemi, Lappudden
 Lapinrinne, Lappbrinken
 Lapuankatu, Lappogatan
 Lasinleikkajansaari, Glasmästareholmen
 Lastauttajankatu, Stuvaregatan
 Lastenkodinkatu, Barnhemsgatan
 Lastenkodinkuja, Barnhemsgränd
 Laukkasaarenkatu, Lökholmsgatan
 Lautatarhankatu, Brädgårdsgatan
 Lauttasaarenkatu, Drumsögatan
 Lauttasaarenranta, Drumsökajen
 Lauttasaarenselkä, Drumsöfjärden
 Leankatu, Leagatan
 Lehmustie, Lindvägen
 Lemmikinkuja, Lemmikigränd
 Lemuntie, Lemovägen
 Leppäsuo, Alkärr
 Leppäsuonkatu, Alkärrsgatan
 Leppätie, Alvägen
 Liisankatu, Elisabetsgatan
 Liisanpuistikko, Elisabetsskvären
 Limingantie, Limingovägen
 Linnankatu, Slotsgatan
 Linnankoskenkatu, Linnankoskigatan
 Linnankuja, Slottsgränd
 Linnanranta, Slottskajen
 Lintulahdenkatu, Fågelviksgatan
 Liuskaluodot, Skiffergrunden
 Liuskasaari, Skifferholmen
 Lohjantie, Lojovägen
 Lonna, Lonnän
 Louhentie, Louhivägen
 Loviisankatu, Lovisagatan
 Ludviginkatu, Ludvigsgatan
 Luoto, Klippan
 Luotsikatu, Lotsgatan
 Lutherinkatu, Luthergatan
 Länsisatama, Västra hamnen
 Läntinen Puistotie, Västra Allén
 Läntinen Rantatie, Västra Strandvägen
 Lääkärinkatu, Läkaregatan
 Lönnrotinkatu, Lönnrotsgatan
 Lönnrotinpuistikko, Lönnrotsskvären

Magdaleenankatu, Magdalenagatan
 Maistraatinkatu, Magistratsgatan
 Makasiininkatu (Eteläinen; Pohjoinen),
 Magasinsgatan (Södra; Norra)
 Makasiiniranta, Magasinskajen
 Malmi, Malm
 Malminkatu, Malmgatan
 Malminrinne, Malmbrinken
 Maneesikatu, Manegegatan
 Mankalantie, Mankalavägen
 Mansikkatie, Smultronvägen
 Mariankatu, Mariegatan
 Marian sairaala, Maria sjukhus
 Marjatantie, Marjattavägen
 Martankatu, Martagatan
 Mastokatu, Mastgatan
 Maurinkatu, Mauritzgatan
 Mechelininkatu, Mechelingatan
 Meilahdenkatu, Mejlansgatan
 Meilahti, Mejlans
 Meklarinkatu, Mäklaregatan
 Merikatu, Havsgatan
 Merimiehenkatu, Sjömansgatan
 Merisatama, Havshamnen
 Merisatamaranta, Havsstranden
 Meritori, Havstorget
 Meritullinkatu, Sjötullsgatan
 Meritullintori, Sjötullstorget
 Messeniuksenkatu, Messeniusgatan
 Metsolantie, Metsolavägen
 Metsätie, Skogsvägen
 Mikonkatu, Mikaelsgatan
 Minervankatu, Minervagatan
 Minervanpolku, Minervavägen
 Minna Canthin katu, Minna Canth
 gatan
 Mittaajankatu, Mätaregatan
 Morsian, Bruden
 Morsianluoto, Brudhällen
 Munkkiniemenkatu, Munksnäs-gatan
 Munkkisaarenkatu, Munkholmsgatan
 Munkkisaari, Munkholmen
 Murtaajankatu, Murtajägatan
 Museokatu, Museigatan
 Mustasaari, Svartholmen
 Mustikkamaa, Blåbärslandet
 Mustikkatie, Blåbärsvägen
 Muukalaiskatu, Främlingsgatan

Myllytie, Kvarnvägen
 Mäkelä, Backas
 Mäkelänkatu, Backasgatan
 Mäntymäki, Tallbacka
 Mäntysaari, Tallholmen
 Mäntytie, Tallvägen

Neitsytpolku, Jungfrustigen
 Neljäs linja, Fjärde linjen
 Neptuninkatu, Neptunigatan
 Nervanderinkatu, Nervandersgatan
 Nervanderinpuistikko, Nervander-
 skvären
 Nihti, Knekten
 Niittykatu, Ängsgatan
 Nilsiäinkatu, Nilsiägatan
 Nimismies, Länsman
 Nordenskiöldinaukio, Nordenskiölds-
 platsen
 Nordenskiöldinkatu, Nordenskiölds-
 gatan
 Nyyrinkentie, Nyyrikkivägen
 Näkinkuja, Näckensgränd

Oihonnankatu, Oihonnagatan
 Oikokatu, Gengatan
 Oikotie, Genvägen
 Oksasenkatu, Oksanengatan
 Onnentie, Lyckovägen
 Orioninkatu, Oriongatan
 Osmontie, Osmovägen
 Oulunkylä, Äggelby
 Oulunkylän kartano, Äggelby gård
 Ouluntie, Uleåvägen
 Ourat, Öarna

Paciuksenkatu, Paciusgatan
 Pakinkylä, Baggböle
 Palosaari, Paloholmen
 Panimokatu, Bryggaregatan
 Papinkatu (Itäinen; Läntinen), Präst-
 gatan (Östra; Västra)
 Papinkuja, Prästgränd
 Pasila, Böle
 Pasila (asema), Fredriksberg (station)
 Pasilankatu, Bölegatan
 Pasilan tori, Böle torg.
 Pellervontie, Pellervovägen

- Peltolantie, Peltolavägen
 Pengerkatu, Terrassgatan
 Pernajantie, Pernävägen
 Perhonkatu, Perhogatan
 Perämiehenkatu, Styrmansgatan
 Peräpohjolantie, Peräpohjolvägen
 Petsamontie, Petsamovägen
 Pietarinkatu, Petersgatan
 Pihlajasaari (Itäinen; Läntinen), Rönn-
 skär (Östra; Västra)
 Pihlajatie, Rönnvägen
 Pikku Satamakatu, Lilla Hamngatan
 Pitkäsillanranta, Långbrokajen
 Pitkäsilta, Långa bron
 Pohjoisranta, Norra kajen
 Pohjoissatama, Norra hamnen
 Pohjolankatu, Pohjolagatan
 Poppelitie, Poppelvägen
 Porkkalankatu, Porkkalagatan
 Pormestarinhepo, Borgmästarehästen
 Pormestarinluodot, Borgmästareklip-
 porna
 Pormestarinrinne, Borgmästarebrin-
 ken
 Porrastie, Trappvägen
 Porsas, Grisen
 Porthaninkatu, Porthansgatan
 Porthaninrinne, Porthansbrinken
 Porvoonkatu, Borgågatan
 Puhemiehenkatu, Talmansgatan
 Puistokatu, Parkgatan
 Pukinmäki, Boxbacka
 Pukkisaari (Eteläinen; Läntinen; Poh-
 joinen), Bockholmen (Södra; Väs-
 tra; Norra)
 Punaisen-Ristin kuja, Röda-Kors-
 gränd
 Punamäki, Rödbacka
 Punanotkonkatu, Röddäldsgatan
 Punanotkonpuisto, Röddäldsparken
 Punavuorenkatu, Rödbergsgatan
 Punkaharjuntie, Punkaharjuvägen
 Puolimatkanosaari, Halvvägsholmen
 Puolukkatie, Lingonvägen
 Purjekatu, Segelgatan
 Pursimiehenkatu, Båtsmansgatan
 Puutarhakatu, Trädgårdsgatan
 Pyysaari, Järpholmen
 Päijänteentie, Päijännevägen
 Päivärinnankatu, Päivärintagatan
 Pälkäneenkatu, Pälkänegatan
 Pääsi (Iso-; Pikku-), Bässen (Stora;
 Lilla)
 Pääsinkari, Bässkrevan
 Pääskylänkatu, Svalbogatan
 Pääskylänpuistikko, Svalboskvären
 Pääskylänrinne, Svalbobrinken
 Päävartio, Högvakten
 Päävartiontori, Högvaktstorget
Raakelinkatu, Rakelsgatan
 Raatimiehenkatu, Rådmanngatan
 Rahapajankatu, Myntgatan
 Rahapajanranta, Myntkajen
 Rajasaarenkatu, Råholmngatan
 Rajasaari, Råholmen
 Ratakatu, Bangatan
 Rauhankatu, Fredsgatan
 Rauninkuja, Raunigränd
 Rautalammintie, Rautalampiävägen
 Rautatiekatu (Eteläinen; Pohjoinen),
 Järnväggsgatan (Södra; Norra)
 Rautatientori, Järnvägstorget
 Reginankatu, Reginagatan
 Rehbinderintie, Rehbindersvägen
 Reijolankatu, Grejusgatan
 Reijolan tila, Grejus gård
 Reimars, Reimars
 Rikhardinkatu, Richardsgatan
 Ritarikatu, Riddaregatan
 Ritaritalonpuistikko, Riddarhuskvä-
 ren
 Roineentie, Roinevägen
 Roobertinkatu (Iso; Pieni), Roberts-
 gatan (Stora; Lilla)
 Runeberginesplanaadi, Runebergses-
 planaden
 Runeberginkatu, Runebergsgatan
 Ruoholahdenkatu, Gräsviksgatan
 Ruoholahdenpuistikko, Gräsvikskvä-
 ren
 Ruoholahdenranta, Gräsvikskajen
 Ruoholahdensatama, Gräsvikshamnen
 Ruoholahti, Gräsviken
 Ruskeasu, Brunakärr
 Ruusankatu, Rosagatan

Ruusulankatu, Rosavillagatan
 Ryssänsaari, Ryssholmen

Saarenkatu, Holmgatan
 Saariniemenkatu, Holmnäsgatan
 Saimaankatu, Saimagatan
 Sakarinkatu, Zachrisgatan
 Sallinkatu, Salligatan
 Salmikatu, Sundgatan
 Salmisaari, Märholmen=Sundholmen
 Salomonkatu, Salomongatan
 Sammatintie, Sammattivägen
 Sammonkatu, Sampogatan
 Sampsantie, Sampsavägen
 Sandelsinkatu, Sandelsgatan
 Sariolantie, Sariolavägen
 Satamakatu, Hamngatan
 Saukko, Uttern
 Saukonkari, Uttergrund
 Saukonkatu, Uttergatan
 Saukonlaituri, Utterkajen
 Savilankatu, Savilagatan
 Selmankatu, Selmagatan
 Senaatintori, Senatstorget
 Sepänkatu, Smedsgatan
 Seurasaari, Fölisön
 Siamintie, Siamvägen
 Siltasaarenkatu, Broholmsgatan
 Siltasaarenkäski, Broholmsudden
 Siltasaari, Broholmen
 Siltatie, Brovägen
 Siltavuorenkatu, Brobergsgatan
 Siltavuorenpenger, Brobergsterrassen
 Siltavuorenranta, Brobergskajen
 Siltavuorensatama, Brobergshamnen
 Simonkatu, Simongatan
 Sipoonkatu, Sibbogatan
 Sireenitie, Syrenvägen
 Sirkuskatu, Cirkusgatan
 Sirkuspuistikko, Cirkuskvären
 Sirpalesaari, Fisholmen
 Siuntionkatu, Sjundeågatan
 Sivutie, Sidovägen
 Skyttentie, Skyttvägen
 Snellmaninkatu, Snellmansgatan
 Sofiankatu, Sofiegatan
 Sofianlehto, Sofielund
 Somerontie, Somerovägen

Sompassari, Sumparn
 Sotkamonkuja, Sotkamogränd
 Stenböckinkatu, Stenbäcksgatan
 Sturenkatu, Sturegatan
 Sudenkatu, Varggatan
 Sudenkuja, Varggränd
 Sulhanen, Brudgummen
 Sumatrantie, Sumatravägen
 Suo, Träsk
 Suokatu, Träskgatan
 Suonionkatu, Suoniogatan
 Susannankatu, Susannagatan
 Sutelantie, Ulväsavägen
 Suvannontie, Suvantovägen
 Suvilahdenkatu, Söderviksgatan
 Syyriankatu, Syriagatan
 Särkkä, Långörn
 Säästöpankinranta, Sparbankskajen
 Sörnänen, Sörnäs.
 Sörnäisten rantatie, Sörnäs strandväg
 Sörnäisten satama, Sörnäs hamn

Taival-alue, Edet
 Taivallahdenranta, Edesvikskajen
 Taivallahdentori, Edesvikstorget
 Taivalahti, Edesviken
 Taivalluodot, Edesgrunden
 Taivalsaari, Edesholmen
 Taivaskalliontie, Himmelsbergsvägen
 Tallberginkatu, Tallbergsgatan
 Tallikatu, Stallgatan
 Tammisaarenkatu, Ekenäsgatan
 Tammitie, Ekvägen
 Tapiolantie, Tapiolavägen
 Tarkk'ampujankatu, Skarpskyttegatan
 Tarmonkatu, Tarmogatan
 Tavaststjernankatu, Tavaststjernagatan
 Teatteriesplanaadi, Teateresplanaden
 Teatterikuja (Itäinen; Läntinen), Teatergränden (Östra; Västra)
 Tehtaankatu, Fabriksgatan
 Tehtaanpuisto, Fabriksparken
 Telakanpuistikko, Dockskvären
 Telakkakatu, Docksgatan
 Tempelikatu, Tempelgatan
 Teollisuuskatu, Industrigatan

Teollisuuskuja, Industrigränd
 Tervasaari, Tjärholmen
 Tilkka, Tilkka
 Toinen linja, Andra linjen
 Toivonkatu, Toivogatan
 Toivolantie, Toivolavägen
 Topeliuksenkatu, Topeliusgatan
 Torkkelinkatu, Torkelsgatan
 Torkkelipuistikko, Torkelsskvären
 Toukola, Majstad
 Toukolantie, Majstadsvägen
 Tullikatu, Tullgatan
 Tunturikatu, Fjälldalsgatan
 Tuomarinkylä, Domarby
 Turjantie, Turjavägen
 Tursonatie, Tursovägen
 Turuntie, Åbovägen
 Tuulikinkuja, Tuulikkigränd
 Tuurholma, Turholm
 Tuusulankatu, Tusbygatan
 Tykistökatu, Artillerigatan
 Tykistöpiha, Artillerigården
 Tynnyrintekijänkatu, Tunnbindaregatan
 Työmiehenkatu, Arbetaregatan
 Työpajakatu, Verkstadsgatan
 Työpajakuja, Verkstadsgänd
 Tähtitie, Stjärnvägen
 Tähtitorninkatu, Observatoriegatan
 Tähtitornivuori, Observatorieberget
 Töölö, Töölö.
 Töölönkatu, Töölögatan
 Töölönlahti, Töölövikén
 Töölön pallokenttä, Töölö bollplan
 Töölöntori, Töölörtorg
 Töölöntorinkatu, Töölörtorggatan

Ullankatu, Ulrikagatan
 Ullanlinnankatu, Ulrikasborgsgatan
 Ullanpuistikko, Ulrikaskvären
 Unioninkatu, Unionsgatan
 Untamontie, Untamovägen
 Urheilukatu, Idrottsgatan
 Uudenmaankatu, Nylandsgatan
 Uuninsuu, Ugnsmun
 Uunisaaari (Eteläinen; Pohjoinen),
 Ugnsbolmen (Södra; Norra)
 Uuspelto, Nyåker

Vaaankatu, Vasagatan
 Vaasanpuistikko, Vasaskvären
 Vaasanrinne, Vasabrinken
 Vadelmatie, Hallonvägen
 Vaihdekatu (Itäinen; Läntinen), Växelgatan (Östra; Västra)
 Valamontie, Valamovägen
 Valhallankatu, Valhallagatan
 Valhallankuja, Valhallagränd
 Valkosaarenkari, Blekholmsgrundet
 Valkosaari, Blekholmen
 Vallila, Vallgård
 Vallilantie, Vallgårdsvägen
 Vallininkatu, Wallingsgatan
 Vallininkuja, Wallingsgränd
 Vallinkoskentie, Vallinkoskivägen
 Valpurintie, Valborgsvägen
 Vanajantie, Vånåvägen
 Vanhakaupunki, Gammelstaden
 Vanhankaupungin selkä, Gammelstadsfjärden
 Vantaanjoki, Vanda å
 Vecksellintie, Vecksellsvägen
 Vegankatu, Vegagatan
 Vellamonkatu, Vellamogatan
 Vellamonkuja, Vellamogränd
 Verkkosaarenkatu, Nätholmsgatan
 Verkkosaari (Iso; Pieni), Nätholmen
 (Stora; Lilla)
 Vesisäiliönkatu, Vattenborgsgatan
 Viides linja, Femte linjen
 Viikin latokartano, Viks ladugård
 Vilhonkatu, Vilhelmsgatan
 Vilhonvuorenkatu, Vilhelmsbergsgatan
 Vilhonvuorenkuja, Vilhelmsbergsgänd
 Viipurinkatu, Viborgsgatan
 Violankatu, Violagatan
 Vipusentie, Vipunenvägen
 Vironkatu, Estnågatan
 Virtaintie, Virdoisvägen
 Vuoksenkatu, Vuoksengatan
 Vuorikatu, Berggatan
 Vuorimiehenkatu, Bergmansgatan
 Vuorimiehenpuistikko, Bergmanskvären
 Vyökätku, Gördelgatan
 Väinölänkätku, Väinölägatan

Välikatu, Mellangatan Yrjönkatu, Georgsgatan
 Välskärinkatu, Fältskärgatan
 Vänrikki Stoolin katu, Fänrik Ståls Ätsärintie, Ätsärivägen
 gatan

43. Muutokset kaupungin asemakaavaan vuonna 1928.

Sisäasiainministeriön vahvistamat.

1. Asemakaavan ja ulkoisten rakennusrajojen muutokset.

Kaup. valt. päätöksen	Sisäasiainmin. päätöksen	Kaup. osa.	Kortteli, alue y. m.	Kaup. valt. päätöksen	Sisäasiainmin. päätöksen	Kaup. osa.	Kortteli, alue y. m.
päivämäärä.				päivämäärä.			
7.12.27	25.1.28	XIII	Leppäsuon alue, 411	5.9.28	19.11.28	II	97
8.2.28	18.5.28	IV	TK 175	»	»	XI	334 a, 334 b
4.4.28	18.6.28	II	37, 38 a, 41	»	20.11.28	—	Fredrikin tori
25.4.28	23.7.28	XII	372, 373	»	»	IV	69 a
»	»	XIII	401, 402	»	»	XI	343
30.5.28	28.8.28	XIV	465, 475, 481	25.4.28	27.11.28	VI	Tehtaan puisto
»	29.8.28	XIII	413, 420, 421, 433, 434	3.10.28	10.12.28	I	25

2. Muutokset tonttijakoon ja sisäisiin rakennusrajoihin.

Kaup. valt. päätöksen	Sisäasiainmin. päätöksen	Kaup. osa.	Kortteli.	Kaup. valt. päätöksen	Sisäasiainmin. päätöksen	Kaup. osa.	Kortteli.
päivämäärä.				päivämäärä.			
23.11.27	17.1.28	XI	301	30.5.28	28.8.28	XIV	480
22.2.28	2.5.28	XIII	448	»	»	XIV	517
21.3.28	5.6.28	XIV	478	13.6.28	»	IX	199
25.4.28	23.7.28	V	83	»	14.9.28	X	TK 291

3. Katujen ja yleisten paikkain y. m. nimien muutokset.

Kaup. valt. päätöksen	Sisäasiainmin. päätöksen	Entinen nimi.	Uusi nimi tai muutos.
päivämäärä.			
30.5.28	29.8.28	Juunonkatu, Junogatan	Poistettu.
»	»	Jupiterinkatu, Jupitergatan	Väinämöisenkatu, Väinämöinengatan

44. Muutokset jaotuskaavoihin vuonna 1928.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat.

1. Jaotuskaavain muutokset.

Päivä-määrä.	Alue.	Kortteli.	Päivä-määrä.	Alue.	Kortteli.
5.9.28	Vallila	581	5.9.28	Pakaa	TK. 691, 692

2. Muutokset tonttijakoon ja sisäisiin rakennusrajoihin.

Päivä-määrä.	Alue.	Kortteli.	Päivä-määrä.	Alue.	Kortteli.
7.3.28	Käpylä	821	9.5.28	Vallila	557, 582
4.4.28	Vallila	549			

45. Muutokset palkkasääntöisten virkojen luokitteluun vuonna 1928.

A. Perustetut uudet virat.

N:o	Virasto ja laitos.	Virka tai toimi.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kaup. valt. päätöksen	
					päivä-määrä.	voimaan-astumisen päiväm.
1	Marian sairaala.	Laboranttiapulainen.	1	5	25.1	1.7.28
2	Satamakannantakonttori.	Osastonjohtaja.	1	9	8.2	1.1.28
3	Kivelän sairaala.	Lämmittäjä-mekaanikko.	1	4	4.4	1.6.28
4	Sairaanhoitajatakoulu.	Apulaisopettajatar.	1	7	25.4	1.1.29
5	Satamakannantakonttori.	Osastonjohtaja (vrt. taulu B, n:o 1).	1	9	9.5	1.1.28
6	Ryttylän maatila.	Puutarhuri.	1	5	»	»
7	»	Maataloustöiden johtaja.	1	5	»	»
8	Toivolän tila.	Maataloustöiden johtaja.	1	5	»	»
9	Tuberkuloosisairaala.	Alilääkäri.	2	12	»	1.1.29
10	»	Apulaislääkäri.	2	9	»	»
11	»	Röntgenologi.	1	12	»	»
12	»	Laryngologi.	1	12	»	»
13	»	Yöyhoitajatar.	1	6	»	»
14	»	Osastonhoitajatar.	17	5	»	»
15	»	Alihoitajatar.	43	3	»	»
16	»	Toimitsija.	1	12	»	»
17	»	Kirjanpitäjä.	1	8	»	»
18	»	Liinavaatevaraston johtajatar.	1	5	»	»
19	»	Liinavaatevaraston apulaisjohtajatar.	1	2	»	»
20	»	Käsityönjohtajatar.	1	5	»	»

N:o	Virasto tai laitos.	Virka tai toimi.	Lukumäärä.	Palkkalukko.	Kaup. valt. päätöksen	
					päivä-määrä.	voimaan-astumisen päiväm.
21	Tuberkuloosisairaala.	Vahtimestari.	2	3	9.5	1.1.29
22	»	Vahtimestari.	1	1	»	»
23	»	Ovenvartija.	3	3	»	»
24	»	Autonkuljettaja.	1	4	»	»
25	»	Puhelimenhoitajatar.	2	2	»	»
26	»	Desinfiointsija.	1	4	»	»
27	»	Ruokalan apulaisjohtajatar.	1	4	»	»
28	»	Konemestari.	1	6	»	»
29	»	Puuseppä.	1	4	»	»
30	Satamakannantakonttori.	Apulaissatamakamreeri.	1	11	30.5	»
31	Marian sairaala.	Ruokalan apulaisjohtajatar	1	4	»	1.6.28
32	Maidontarkastamo.	Näytteenottaja.	3	5	»	1.1.29
33	»	Konttoristi.	1	5	»	»
34	Rakennuskonttori.	Apulaisinsinööri.	1	13	13.6	1.7.28
35	Lastentarha Aula.	Opettajatar.	1	6	»	1.9.28
36	Tilastokonttori.	Vahtimestari.	1	1	5.9	1.1.29
37	Toisen kaup.voudin konttori.	Kassa-apulainen.	1	3	»	1.10.28
38	»	Konttoriapulainen.	1	3	»	»
39	Marian sairaala	Apulaislääkäri sisätautien osastolla.	1	9	»	1.1.29
40	»	Osastonhoitajatar (yöyhoitajattaren apulainen).	1	5	»	»
41	»	Alihoitajatar.	3	3	»	»
42	»	Konttoriapulainen.	1	3	»	»
43	»	Alilääkäri röntgenosastolla (vrt. taulu B, n:o 2)	1	12	»	»
44	Tuberkuloosihuoltotoimisto.	Apulaislääkäri.	1	9	5.9	1.1.29
45	»	Hoitajatar.	2	7	»	»
46	»	Kanslisti.	1	7	»	»
47	»	Vahtimestari.	1	2	»	»
48	Kunnallinen hammaspoliklinikka.	Konttoriapulainen.	1	3	19.9	»
49	Vesijohtolaitos.	Putkiverkostoinsinööri.	1	15	»	»
50	Kaasulaitos.	Aliputkimestari.	2	8	»	»
51	»	Konttoriapulainen.	1	2	»	»
52	Nikkilän sairaala.	Autonkuljettaja.	1	4	»	»
53	Ammattientarkastus.	Ammattientarkastaja.	1	8	»	»
54	Terveysolojen kaitsijat.	Desinfiointsija.	1	6	»	»
55	»	Satamakaitsija.	1	6	»	»
56	Kunnalliskoti.	Autonkuljettaja.	1	4	»	»
57	»	Alihoitajatar.	4	3	17.10	»
58	Rakennuskonttori.	Apulaisarkkitehti.	1	13	14.11	»
59	Valmistava pokain ammattikoulu.	Työmestari.	1	7	»	»
60	Kirjapainokoulu.	Apulaisopettaja.	1	6	»	»
61	Rakennuskonttori.	Apulaisarkkitehti.	1	14	28.11	»
62	»	Apulaisinsinööri.	1	13	»	»
63	Asuntotarkastus.	Avustava asuntotarkastaja.	1	8	»	»
64	Maistraatti.	Kaupunginpalvelija.	1	8	»	»
65	Teurastuslaitos.	Johtaja.	1	18	12.12	»

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka tai toimi.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kaup. valt. päätöksen	
					päivä-määrä.	voimaan-astumisen päiväm.
1	Satamaliikennekonttorin kantantaosasto.	Kirjuri (vrt. taulu A, n:o 5).	1	7	9.5	1.1.28
2	Marian sairaala	Apulaislääkäri röntgenosastolla (vrt. taulu A, n:o 43).	1	9	5.9	1.1.29
3	Kunnalliskoti	Lastenhoitajatar.	1	2	17.10	»
4	»	Yöhoitajatar.	1	5	»	»

o

C. Toisiin palkkausluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka tai toimi.	Ent. luokka.	Nyk. luokka.	Kaup. valt. päätöksen	
					päivä-määrä.	voimaan-astumisen päiväm.
1	Rahatoimikamarin kanslia.	Vahtimestari.	4	5	9.5	1.5.28
2	»	Vahtimestarinapulainen.	2	3	»	»
3	Lihantarkastamo.	Näytteenottaja.	2	3	»	1.1.28
4	»	Tarkastusapulainen.	2	3	»	»
5	»	Leimaaaja.	2	3	»	»
6	»	Kantaja.	2	3	»	»
7	Kunnalliskoti.	Sikalan hoitaja (rehumestari).	3	5	»	1.5.28
8	Lastensuojelulautakunta.	Vahtimestari.	3	4	»	»
9	Sähkölaitos.	Ala-aseman koneenkäyttäjä.	7	8	30.5	1.1.28
10	Rakennuskonttori.	Apulaisarkkitehti	14	15	5.9	1.9.28
11	Tuberkuloosihuoltotoimisto.	Alilääkäri.	11	12	»	1.1.29
12	Kaupunginvaltuuston kanslia.	Vahtimestari.	4	5	19.9	1.9.28
13	»	Vahtimestarinapulainen.	2	3	»	»
14	Ensimäisen kaupunginvoudin konttori.	Ulosottoapulainen.	7	9	3.10	»
15	Rikostuomioiden toimeenpanokonttori.	Ulosottoapulainen.	8	10	»	»
16	»	Ulosottoapulainen.	7	9	»	»
17	Köyhäinhuoltolautakunnan lastenpäiväkoti.	Johtajatar.	2	4	»	1.10.28
18	Köyhäinhuoltolautakunta.	Diakonissa.	3	5	17.10	»
19	Maistraatti.	Kaupunginpalvelija.	6	8	28.11	1.1.29
20	Kiinteistöjen hallinto.	Vahtimestari.	2	4	12.12	»

46. Helsingin kaupungin työväenasuntojen hallinnon johtosäännön muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 13 p:nä 1923.

(Vrt. kunn. as:-kok. 1916 : 1 ja 4)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin työväenasuntojen hallinnon tammikuun 25 p:nä 1916 vahvistettuun johtosääntöön marraskuun 7 p:nä 1916 tehdyn lisäyksen 3) kohdan muutettuna näin kuuluvaksi:

3) että perheolojen muuten ollessa samanlaiset etusija annetaan sellaiselle perheelle, jonka on ilman omaa syytänsä täytynyt muuttaa pois aikaisemmasta huoneistostaan tai joka asuu huoneistossa, jonka asuntotarkastus julistaa perheelle epätyytyttäväksi.
